

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตรประยุกต์)

ปริญญา

ภาษาศาสตรประยุกต์

สาขา

ภาษาศาสตร

ภาควิชา

เรื่อง การศึกษาคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก

A Study of Non-Standard Words on Facebook

นามผู้วิจัย นายอนนท์ บำรุงศักดิ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รักษาราชการแทน

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชไมภัค เตชสุนันต์, Ph.D.)

(อาจารย์นันทิชนัน นวลประทาน, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิงสีทิจี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก

A Study of Non-Standard Words on Facebook

โดย

นายอนนท์ บำรุงศักดิ์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

พ.ศ. 2557

อนนท์ บำรุงศักดิ์ 2557: การศึกษาคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์

ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ชไมภัก เตชสุนันต์, Ph.D. 104 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรากฏคำไม่มาตรฐานและวิเคราะห์ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กของผู้ใช้เฟซบุ๊กที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยมีทั้งหมด 180 คน เป็นเพศชาย 90 คน และเพศหญิง 90 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มในสัดส่วนที่เท่ากัน ได้แก่ 1) วัยรุ่น คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี 2) วัยเริ่มทำงาน คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 26 – 35 ปี และ 3) วัยผู้ใหญ่ คือกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 36 – 45 ปี

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กมากกว่าเพศชาย และกลุ่มวัยรุ่นใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก รองลงมาคือกลุ่มวัยเริ่มทำงาน และกลุ่มวัยผู้ใหญ่ใช้คำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กน้อยที่สุด ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กที่พบมากที่สุด คือ เปลี่ยนรูปของการสะกดคำ รองลงมาคือ การแทนเสียง และอันดับสามคือ การพิมพ์หรือการสะกดคำผิด ผลการศึกษานี้เป็นตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะการใช้ภาษาหรือการสร้างคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานในการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน

Anon Bumrungphakdee 2014: A Study of Non-Standard Words on Facebook.

Master of Arts (Applied Linguistics), Major Field: Applied Linguistics, Department of Linguistics. Thesis Advisor: Assistant Professor Chamaipak Tayjasanant, Ph.D.

104 pages.

The objectives of this research are 1) to examine non-standard words in Facebook statuses by male and female users varying in age and gender, and 2) to analyze the features of these non-standard words. The corpus consists of 180 statuses posted by 30 men and 30 women from three age groups: adolescent (16-25) , working age (26-35) and adult (36-45).

The results of the analysis have complied with hypothesis that women use non-standard words more than men and adolescent group uses non-standard words on Facebook most, followed by working age group and adult group. Words with change their spelling patterns, sound substitutions, wrong typing and spelling are respectively found most. The results of this study have shed some light on the current features of standard and non-standard language use and word formation in computer-mediated communication.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชไมภักดิ์ เตชะสอนันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้มอบแรงบันดาลใจในการทำวิทยานิพนธ์ และเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษาและตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งยังให้กำลังใจและรับฟังความคิดเห็นจากผู้วิจัยในทุกเรื่อง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ล.จรัลวิไล จรุงญโรจน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา อินทรมพรรษ์ ถึงแม้จะมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับวิทยานิพนธ์นี้ แต่ก็ให้คำแนะนำ ความเอาใจใส่ และดูแลอย่างดีเยี่ยมมาโดยตลอด รวมถึงอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอบคุณโบว์และพีบุษ สำหรับกำลังใจ คำปรึกษา ความบันเทิงและมิตรภาพที่ดีตลอดระยะเวลาในการศึกษา ขอขอบคุณพี่อ้อ ผู้เปรียบเสมือนครูอีกผู้หนึ่งของผู้วิจัยที่คอยชี้แนะแนวทางและให้ข้อคิดที่ดีในทุกเรื่องแก่ผู้วิจัยด้วยความยินดีเสมอมา รวมถึงเจ้าหน้าที่ เพื่อนๆพี่ๆภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่มีได้เอยนามในที่นี้

ขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยในการให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจสอบแก้ไขรูปแบบวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

สุดท้าย หากว่าวิทยานิพนธ์นี้จะพอมีความดีและประโยชน์อยู่บ้าง ผู้วิจัยขอขอบแต่คุณพ่อคุณแม่ น้องชาย คุณตัวใหญ่ ญาติสนิทมิตรสหาย ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และทำให้ทุกวันยังเป็นวันที่มีความหมายและรอยยิ้มสำหรับผู้วิจัย

อนนท์ บำรุงภักดิ์

พฤษภาคม 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมุติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์	7
แนวคิดและปรากฏการณ์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์	18
ภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน	19
เพศและอายุต่อการใช้ภาษา	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
การคัดเลือกตัวอย่าง	45
กลุ่มตัวอย่าง	47
การเก็บและรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 4 ผลการวิจัย	50
การปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก	50
อัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง	
เพศชายและเพศหญิง	50

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

อัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่มอายุ	52
ลักษณะการปรากฏค่าไม่มาตรฐานในเฟชนึก	54
ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียง	56
ด้านการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย	61
ด้านการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะคำ	65
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลงานวิจัย	76
เปรียบเทียบการปรากฏค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิง	76
เปรียบเทียบการปรากฏค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง วัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
สรุปผลการวิจัย	78
การปรากฏค่าไม่มาตรฐานในเฟชนึก	78
ลักษณะการปรากฏค่าไม่มาตรฐานในเฟชนึก	79
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	80
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	82
ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก ข้อความสถานะเฟชนึกของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย	89
ภาคผนวก ข ข้อความสถานะเฟชนึกของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง	97
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	104

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ลักษณะต่างๆด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต	9
2	ลักษณะของภาษาชนิดต่างๆตามคุณสมบัติ	25
3	ค่าคะแนนของตัวแปรในการเติมหน่วยคำ-ing ของผู้พูดเพศชายและเพศหญิงในนอร์วีช (อังกฤษ) ค่าคะแนนที่สูงหมายถึงความถี่ในการใช้ภาษาไม่มาตรฐาน	29
4	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง	50
5	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ	52
6	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงในแต่ละกลุ่มอายุ	53
7	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	56
8	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการแทนเสียงของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	58
9	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียงของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการลดความรุนแรงทางความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	61
11	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์ซ้ำตัวอักษรตัวสุดท้ายหรือใช้ไม้ยมก (๗) เพื่อเน้นความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	63
12	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	65
13	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเปลี่ยนรูปของการสะกดคำของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	66
14	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือการสะกดคำผิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	69
15	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษทางความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน	71
16	การเปรียบเทียบอัตราการใช้คำไม่มาตรฐานลักษณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง	74
17	การเปรียบเทียบอัตราการใช้คำไม่มาตรฐานลักษณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	การเปรียบเทียบการปรากฏค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง	76
19	การเปรียบเทียบการปรากฏค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่	77
ตารางผนวกที่		
1	ข้อความสถานะเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย	90
2	ข้อความสถานะเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง	98

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น	46
2	ตัวอย่างจากเพื่อนในบัญชีเฟซบุ๊กของผู้วิจัย	47
3	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง	51
4	การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ	52

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเฟซบุ๊กได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่ โดยเป็นแหล่งรวมกลุ่มของผู้คนในลักษณะเครือข่าย หรือชุมชนเสมือน ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มที่เป็นเพื่อน หรือกลุ่มคนที่มีความสนใจสิ่งต่างๆ ร่วมกัน เฟซบุ๊กไม่เพียงแต่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสาร แต่ยังเป็นพื้นที่สาธารณะในการติดต่อหรือแบ่งปันข้อมูลต่างๆ ให้กับผู้ที่อยู่ในชุมชนเดียวกันได้อีกด้วย โดยเฟซบุ๊กได้ถือว่าเป็นเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากผู้ใช้ทั่วโลก และยังเป็นเว็บไซต์ที่ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วในระยะเวลาอันสั้น (Abram, 2012)

ธัญพัฒน์ วงศ์รัตน์ (2555) ได้กล่าวว่า เฟซบุ๊กมีจุดเริ่มต้นจาก Mark Zuckerberg นักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด โดยเริ่มจากการแบ่งปันภาพ เรื่องราว และแสดงความคิดเห็นต่างๆ ให้เพื่อนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเดียวกันรับทราบ จากนั้นไม่นานมานักเฟซบุ๊กก็ได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีผู้ใช้เฟซบุ๊กมากกว่า 900 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้ใช้คนไทยประมาณ 14 ล้านคน โดยผู้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวนร้อยละ 51 และผู้ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 18 – 24 ปี โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 33 และรองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 25 – 34 ปี โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 28

เพ็ญภา พวงประโคน (2554) ได้กล่าวอีกว่านอกจากเฟซบุ๊กจะเป็นแหล่งรวมเรื่องราวต่างๆ ของกลุ่มบุคคลแล้ว ยังกลายเป็นเครื่องมือทางธุรกิจ แหล่งประชาสัมพันธ์ หรือแหล่งรวมกลุ่มทำกิจกรรมของกลุ่มคน โดยที่เฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือสื่อสารในโลกเสมือนที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่างๆ มากมาย และมีมนุษย์ทำหน้าที่ขับเคลื่อนเว็บไซต์ยอดนิยม

นอกจากนี้พนารัตน์ ลิ้ม (2551) กล่าวว่าเฟซบุ๊กก่อให้เกิดวัฒนธรรมการติดต่อสื่อสารของผู้คนในปัจจุบันในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ 1) ความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารไม่จำกัดสถานที่และเวลา 2) วัฒนธรรมการใช้ภาษาเฉพาะของคนออนไลน์ เช่น การใช้ไอคอนต่างๆ ในการอธิบายถึง

ความรู้สึกแทนการใช้ตัวหนังสือ และรวมถึงการใช้คำและภาษาไม่มาตรฐานอีกด้วย 3) วัฒนธรรมทางความคิดหรือการแสวงหาความรู้ โดยมีการพึ่งพาผู้อื่นมากกว่าการเข้าถึงข้อมูลด้วยตนเอง 4) การทำงานที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่จำเป็นต้องพบปะกัน 5) ความง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลและแสดงความคิดเห็น 6) การบริโภคที่มีการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลในเฟซบุ๊ก และ 7) กิจกรรมทางสังคม เช่น เป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรมของคนในครอบครัว และกลุ่มเพื่อน เป็นต้น

จากการเจริญเติบโตอย่างมหาศาลในระยะเวลาอันรวดเร็วของเฟซบุ๊ก ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสเฟซบุ๊ก โดยผู้คนนิยมการติดต่อสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (computer-mediated communication: cmc) กล่าวคือมนุษย์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารอันกว้างขวางที่สามารถอำนวยความสะดวกให้กับมนุษย์ได้อย่างมากมายแทนการสื่อสารแบบเห็นหน้าพบเจอตัวของคู่สนทนา (Crystal, 2001) อย่างไรก็ตามการสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กมีข้อดีด้านความสะดวกรวดเร็วของข้อมูล แต่ในด้านภาษาแล้วเฟซบุ๊กได้สร้างปรากฏการณ์การสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก เช่น การใช้ไอคอนแสดงความรู้สึกที่หลากหลาย และการปรากฏคำไม่มาตรฐานต่างๆมากมาย เป็นต้น

หากจะกล่าวถึงคำไม่มาตรฐานในภาษานั้น ราชบัณฑิตยสถาน (2553) ได้จำกัดความไว้ว่า เป็นการใช้อยากพูดหรือภาษาเขียนที่มีการออกเสียง การใช้ไวยากรณ์หรือคำศัพท์ที่แตกต่างไปจากภาษามาตรฐาน ในปัจจุบันการใช้คำไม่มาตรฐานในภาษานั้น ดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่ไม่น่าตกใจไปเสียแล้ว อันเนื่องจากคำไม่มาตรฐานได้เกิดขึ้นอย่างไม่หยุดหย่อน ตัวอย่างเช่น ผุๆ สาส บ่องตง เมิง อัลไร เป็นต้น ซึ่งคำไม่มาตรฐานดังกล่าวอาจหมายถึงคำสแลง คำหยาบ หรือคำที่ไม่มีความหมายเป็นทางการแต่เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มที่สร้างคำนั้นๆขึ้นมาและเข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มเท่านั้น ซึ่งไม่นานนักคำไม่มาตรฐานเหล่านี้ก็อาจสูญไปพร้อมกับเวลาที่ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ เช่นกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไม่มาตรฐานและการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (computer-mediated communication: cmc) งานวิจัยส่วนใหญ่มักศึกษาภาษาไม่มาตรฐานจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งหมายถึงเป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เช่น การศึกษาแนวทางการแปลภาษาไม่มาตรฐาน หรือประวัติการทำภาษาไม่มาตรฐานให้เป็นภาษาแบบมาตรฐาน เป็นต้น ยังไม่ค่อยมีงานวิจัยใดมุ่งศึกษาเรื่องคำไม่มาตรฐานในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็น

เห็นถึงการปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาในลักษณะต่างๆ รวมทั้งสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยทางสังคมที่ก่อให้เกิดการใช้คำไม่มาตรฐานอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก ด้วยเหตุผลสองประการ คือ

ประการแรก ยังมีผู้ให้ความสนใจการศึกษาคำไม่มาตรฐานน้อย ซึ่ง “คำ” ถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กมากหากเปรียบเทียบกับในระดับภาษา การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่ามีเพียงการศึกษาในลักษณะโครงสร้างและบริบทการเกิดของภาษาไม่มาตรฐาน โดยไม่ค่อยมีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับคำไม่มาตรฐานในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ซึ่งมีความสำคัญในแง่มุมต่างๆ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

ประการที่สอง นอกจากเฟซบุ๊กจะมีความก้าวหน้าและเติบโตอย่างก้าวกระโดดแล้ว วิษะดา จิตมัทธมา (2553) กล่าวว่าเฟซบุ๊กยังได้ปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการสื่อสารของคนในสังคม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสื่อสารจากยุคสื่อสารแบบเดิม เช่น การพบปะพูดคุยแบบเห็นหน้าของคู่สนทนา หรือการติดต่อสื่อสารกันทางไปรษณีย์ เป็นต้น มาสู่การใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลแห่งโลกเสมือน จากปรากฏการณ์ดังกล่าวเฟซบุ๊กยังทำให้รูปแบบการใช้ภาษาของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่มีการออกเสียงผิดเพี้ยนไป รวมถึงการใช้ไวยากรณ์หรือคำศัพท์ต่างไปจากคำหรือภาษามาตรฐาน จึงเป็นที่น่าสนใจว่าในเฟซบุ๊กจะมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากน้อยเพียงใด และรวมถึงปัจจัยทางสังคมที่ก่อให้เกิดคำไม่มาตรฐาน ทั้งนี้เฟซบุ๊กเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้ได้ข้อมูลภาษาที่มีความเป็นธรรมชาติ โดยผู้ใช้เฟซบุ๊กได้แสดงความเป็นตัวตนหรืออัตลักษณ์ที่แท้จริงในการใช้ภาษา จึงทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเฟซบุ๊กเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการใช้คำไม่มาตรฐานของคนในสังคมปัจจุบัน

ด้วยเหตุผลด้านการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาของคนในสังคม อันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นปัจจัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาคำไม่มาตรฐานโดยมีเฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย ซึ่งมีประโยชน์ทำให้เข้าใจลักษณะและเป็นการสะท้อนถึงภาพลักษณ์ในด้านการใช้คำหรือภาษาในโลกออนไลน์ได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะของผู้ใช้เฟซบุ๊กที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน
2. วิเคราะห์ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะของผู้ใช้เฟซบุ๊กที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน

สมมุติฐานการวิจัย

1. เพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากกว่าเพศชายในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก
2. ผู้ใช้เฟซบุ๊กกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก
3. ลักษณะของการปรากฏคำไม่มาตรฐานที่พบมากที่สุดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กคือ การเปลี่ยนแปลงทางเสียง และพบมากที่สุดในเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่น

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาการปรากฏและวิเคราะห์ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก
2. เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยสะดวกจากผู้ที่มีความเป็นเพื่อน (friend) ในบัญชีเฟซบุ๊กของผู้วิจัย
3. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) วัยรุ่น คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี 2) วัยเริ่มทำงาน คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 26 – 35 ปี และ 3) วัยผู้ใหญ่ คือกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 36 – 45 ปี
4. เพศที่ใช้ในการศึกษาวิจัยแบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

5. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นคนไทย และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่

6. จำนวนสถานะเฟซบุ๊กที่จะนำมาศึกษาวิจัยคือ 180 สถานะ จากกลุ่มตัวอย่าง 180 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มอายุละ 60 สถานะ ซึ่งประกอบไปด้วยสถานะจากเพศชายจำนวน 30 สถานะและเพศหญิงจำนวน 30 สถานะ ทั้งนี้ได้เก็บข้อมูลสถานะเฟซบุ๊กย้อนหลังจากวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2556 นับถอยหลังลงไปถึงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556

7. เก็บข้อมูลเฉพาะสถานะที่เป็นตัวอักษรและรวมถึงสถานะที่มีรูปภาพประกอบ แต่ไม่นับรวมการตั้งสถานะด้วยรูปภาพเพียงอย่างเดียว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นการสะท้อนความจริงของการใช้ภาษาในอินเทอร์เน็ตและปรากฏการณ์ของการปรากฏคำไม่มาตรฐานจากการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก
2. เป็นแนวทางในการศึกษาคำไม่มาตรฐานในเว็บไซต์หรือสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์อื่นๆ
3. เพิ่มพูนงานวิจัยทางด้านคำ ด้านเสียง และภาษาศาสตร์สังคม และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลักษณะคำไม่มาตรฐานในภาษาในลักษณะอื่นๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้นิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญ ดังนี้

คำไม่มาตรฐาน (non-standard word) หมายถึง คำคำที่ปรากฏในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก โดยเป็นคำที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556) หรือเป็นคำที่ปรากฏในบริบทที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสมตามรูปแบบภาษาไทยมาตรฐาน

สถานะเฟซบุ๊ก (Facebook status) หมายถึง การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ใช้
เฟซบุ๊กผ่านข้อความ ถ้อยคำ หรือรูปภาพ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของการเกิดคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก ซึ่งเป็นการศึกษาทั้งลักษณะการเกิดและปัจจัยทางสังคมที่ก่อให้เกิดคำไม่มาตรฐาน โดยการศึกษาในครั้งนี้มุ่งไปที่การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารให้ครอบคลุมทั้งในส่วนของทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (computer-mediated communication : CMC)
2. แนวคิดและปรากฏการณ์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์
3. ภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน (standard and non-standard language)
4. เพศและอายุต่อการใช้ภาษา (Gender and Age in Language Usage)
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

1. แนวคิดและกรอบทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (CMC theory)

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ หรือ CMC ได้ปรากฏขึ้นอย่างรวดเร็วในกลางปีค.ศ. 1990 (Consalvo and Ess, 2011) โดย CMC หมายถึง การประชุมโดยอาศัยคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร และใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ซึ่งอาจเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลากันก็ได้ โดยที่ผู้ส่งสารจำเป็นต้องใส่รหัสที่ต้องการสื่อลงไปในการสื่อสาร และเนื้อหาดังกล่าวจะถูกถ่ายทอดจากคอมพิวเตอร์ของผู้ส่งสารไปยังคอมพิวเตอร์ของผู้รับสาร (Walther, 1992)

นอกจากนี้ Barnes (2003) ยังได้กล่าวถึงการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ หรือ CMC ไว้ว่า โดยแท้จริงแล้ว การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ได้ถูกกำหนดให้เป็นรูปแบบของการสื่อสารด้านการเขียนอิเล็กทรอนิกส์ แต่ในปัจจุบันการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ได้หมายถึงรูปแบบเทคโนโลยีการสื่อสารอันกว้างขวางที่สามารถอำนวยความสะดวกได้ทั้งการติดต่อสื่อสารของมนุษย์และการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งรวมถึงไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์(e-mail) การอภิปรายกลุ่ม (discussion groups) ข่าวสารประจำกลุ่มหรือเครือข่าย (newsgroups) การสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์ (chat) ข้อความด่วน (instant messages) และเว็บเพจ (webpage)

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ แบบสารสนเทศและแบบการประชุม โดยที่การสื่อสารแบบคอมพิวเตอร์แบบสารสนเทศมีความเกี่ยวเนื่องกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการข้อมูลและระบบสำหรับคลังอิเล็กทรอนิกส์และแก้ไขข้อมูลดิจิทัล ชนิดของข้อมูลดิจิทัลที่เกิดจากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์แบบสารสนเทศอาจรวมถึงข้อความสั้นๆ (simple text) ไฟล์เสียงต่างๆ (sound files) กราฟฟิก (graphics) และภาพยนตร์ (movies) อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสื่อสารด้วยภาพมีบทบาทสำคัญสำหรับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เป็นอย่างมาก โดยในปัจจุบันการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์แบบสารสนเทศได้นำมาใช้ในการศึกษา การจัดการองค์กร สันทนาการ และการค้า ส่วนการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์แบบการประชุมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมต่อกันระหว่างบุคคล ตัวอย่างเช่น คอมพิวเตอร์ได้รองรับการสื่อสารของนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับครู ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง หรือแม้กระทั่งระหว่างในครอบครัว โดยส่วนมากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบการประชุมจะเกิดขึ้นโดยผ่านการแลกเปลี่ยนไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) โดยปกติแล้วการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบนี้จะมีการสื่อสารออนไลน์ โดยผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถอ่านและตอบข้อความในการอภิปรายกลุ่มแบบออนไลน์และสร้างการสนทนาได้ไม่จำกัดสถานที่

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันนี้ สิ่งที่เป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญคือ อินเทอร์เน็ต โดยที่อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงเครือข่ายได้เป็นอย่างดี เพราะประกอบไปด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่อถึงกันได้ ซึ่งสามารถแลกเปลี่ยนข้อความและแบ่งปันข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตได้ในช่องทางที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น ผู้คนส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์ได้ มีการสนทนาผ่านโปรแกรมแชทในอินเทอร์เน็ต ร่วมอภิปรายในหัวข้อต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องและสนใจร่วมกัน เล่นเกมส์ต่างๆ และยังสามารถส่งข้อความด่วนหากกลุ่มเพื่อนได้อีกด้วย เป็นต้น โดยอินเทอร์เน็ตลักษณะต่างๆก็ยังคงแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะด้าน เช่น การส่งข้อความด่วน

หรือการสนทนาจะใช้สำหรับการสนทนาที่สนุกสนานหรือสนทนาการเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม การอภิปรายกลุ่มก็ย่อมใช้สำหรับการสนทนาเกี่ยวกับประเด็นที่มีความสำคัญหรือวิกฤตเท่านั้น เป็นต้น

ตารางที่ 1 ลักษณะต่างๆด้านการใช้งานของอินเทอร์เน็ต

รูปแบบของลักษณะ	คำอธิบาย
การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	มีความคล้ายคลึงกับการติดต่อสื่อสารกันผ่านโทรศัพท์
การอภิปรายกลุ่ม	การสนทนาที่สมาชิกมีการใช้งานร่วมกันเป็นระยะเวลานาน สมาชิกในกลุ่มอาจอยู่ในสถานเข้าร่วมหรือออกจากการสนทนาก็ได้ และเมื่อเวลาผ่านไป สมาชิกจะสามารถปิดการถ่ายทอดข้อมูลหรือสนทนาในพื้นที่อภิปรายดังกล่าวได้
กระดานข่าว/ข่าวสารประจำกลุ่ม	เป็นพื้นที่สำหรับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมที่มีความสำคัญประจำกลุ่ม
การสนทนาแบบจับพลัน	การสนทนาที่มีความรวดเร็วและซับซ้อน เพราะการสนทนาดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลาจับพลัน เนื้อหาของการสนทนาในห้องสนทนาที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คำว่า “ห้องสนทนา” หมายถึง พื้นที่ในรับข้อมูล
ข้อความด่วน	บทสนทนาสั้นๆที่เกิดขึ้นในเวลาจับพลัน ข้อความด่วนมักจะเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลผู้ซึ่งรู้จักกันเป็นอย่างดี
เกมส์ต่างๆ	การใช้ตัวละครและโครงสร้างของเกมส์ต่างๆจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วของสมาชิกในกลุ่มและเพิ่มองค์ประกอบที่แข็งแกร่งของจินตนาการในโลกออนไลน์
เว็บเพจ	เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับลักษณะอื่นๆ นั้นหมายถึงเป็นปฏิสัมพันธ์เพียงข้อความเท่านั้น เว็บเพจจะเป็นการเพิ่มรูปภาพ กราฟฟิก เสียง และภาพยนตร์เข้าไปในอินเทอร์เน็ต เว็บเพจต่างๆได้รับการออกแบบมาเพื่อนำเสนอหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล อย่างไรก็ตาม อาจพบการอภิปรายและการสนทนาได้ในบางเว็บเพจ

ที่มา: Barnes (2003)

2. ประเภทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (CMC genres)

ในปีค.ศ. 2003 Barnes ยังกล่าวอีกว่าปัจจุบันชาวอเมริกันมากกว่าครึ่งมีคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล และคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่มีโมเด็มที่เชื่อมต่อกับสายโทรศัพท์ การเพิ่มโมเด็มเข้าคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเปรียบเสมือนการเชื่อมต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ทำให้การสื่อสารของมนุษย์ง่ายมากขึ้น ผู้คนในปัจจุบันใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารเพื่อเชื่อมต่อธุรกิจ เพื่อน หรือญาติพี่น้อง โดย Barnes ได้จำแนกประเภทของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ออกเป็น 7 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.1 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail : E-mail)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรืออีเมลเป็นช่องทางการสื่อสารที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ อีเมลสามารถทำให้คนสองคนหรือมากกว่านั้นติดต่อสื่อสารกันได้ อาทิเช่น คนสองคนสามารถแสดงความสนิทสนมคุ้นเคยผ่านอีเมล หรืออีกแง่มุมหนึ่งอีเมลสามารถกระจายข่าวให้ผู้คนได้ทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมาย เป็นต้น

2.2 การอภิปรายกลุ่ม (Discussion Lists)

การอภิปรายกลุ่ม หมายถึง การสื่อสารที่อนุญาตให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มอ่านข้อความต่างๆ ในเวลาที่ต่างกัน โดยปกติการอภิปรายกลุ่มจะแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ วารสารที่มีการเสนอเนื้อหาในลักษณะจดหมายข่าว (listservs) เว็บไซต์สำหรับการประชุมหรือแสดงความคิดเห็น (Web forums) และข่าวสารในกลุ่ม (newsgroups) ในการสร้างวารสารที่มีการเสนอเนื้อหาในลักษณะจดหมายข่าวนั้น จะต้องมีการจัดการอภิปรายกลุ่มบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีความจำเป็นในการใช้พื้นที่ดิสก์เพื่อจัดเก็บข้อมูลข้อความและซอฟต์แวร์เพื่อส่งและรับข้อความต่างๆจากสมาชิกในกลุ่ม

2.3 ข่าวสารประจำกลุ่ม (Newsgroups)

ข้อความข่าวสารประจำกลุ่มเป็นเหมือนพื้นที่จัดเก็บหรือคลังข้อมูลโดยที่ประชาชนสามารถประกาศข่าวสารต่างๆบนกระดานข่าวต่างๆไป และบุคคลทั่วไปไม่จำเป็นต้องลงนามเป็น

สมาชิกในการอ่านข่าวสาร นั้นหมายถึงบุคคลใดก็ตามที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ก็ย่อมมีสิทธิในการอ่านและตอบรับการประกาศหรือข่าวสารนั้นๆได้ ข่าวสารประจำกลุ่มเป็นการแลกเปลี่ยนข้อความที่มีรูปแบบคล้ายกับกระดานข่าวที่สามารถรับข้อมูลได้ด้วยการป้อนข้อมูล (feeds) ร่วมกันบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2.4 ห้องสนทนา (Chat Rooms)

ห้องสนทนาเป็นพื้นที่สำหรับผู้คนที่สามารถพบปะกันได้แบบออนไลน์ การสนทนามีลักษณะโต้ตอบบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เนื่องจากการสนทนาดังกล่าวเกิดขึ้นในลักษณะฉับพลัน การสนทนาดังกล่าว เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างคู่รัก หรืออาจเป็นห้องสำหรับเพื่อน หรืออาจมีการสร้างห้องสนทนาขึ้นมาเพื่อสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่างๆ ทุกคนจะพิมพ์สิ่งที่พวกเขาต้องการที่จะพูดและข้อความของพวกเขาจะไปปรากฏบนหน้าคอมพิวเตอร์ของสมาชิกคนอื่นๆ การบริการออนไลน์มากมายสร้างห้องสนทนาเพื่อรองรับแก่สมาชิกเพื่อพบปะกันในโลกออนไลน์ในห้องสนทนาเดียวกันและเวลาเดียวกัน บ้างก็ย้ายไปห้องอื่นๆเพื่อมองหาบุคคลที่ต้องการจะสนทนาไปเรื่อยๆ

2.5 ข้อความด่วน (Instant Messenger)

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ที่กำลังได้รับความนิยมอีกประเภทหนึ่งคือ ข้อความด่วน การสื่อสารในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้ที่เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์แลกเปลี่ยนข้อความสั้นในลักษณะการสื่อสารที่ตรงกันหรือเกิดขึ้นตรงกัน ตัวอย่าง การบริการออนไลน์ในประเทศสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้ผู้ใช้สร้างรายชื่อเพื่อน เมื่อสมาชิกของคณบริการออนไลน์ในสหรัฐอเมริกาเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ระบบซอฟต์แวร์จะระบุรายชื่อเพื่อนที่กำลังออนไลน์ โดยจะสามารถส่งข้อความแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นๆได้ทันที

การสื่อสารไร้สายโดยผ่านระบบคอมพิวเตอร์ในขณะนี้เผยแพร่ นอกเหนือจากคอมพิวเตอร์แล้ว ผู้คนสามารถรับข้อความด่วนบนโทรศัพท์มือถือ โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา

2.6 MUDs MOOs และสิ่งแวดล้อมเสมือนการทำงานร่วมกัน (MUDs, MOOs, and Collaborative Virtual Environments)

MUDs (multi user dimension) ผู้เล่นใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ที่รองรับการเชื่อมโยงผู้เล่นหลายคนเข้าหากันได้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ให้ผู้เล่นแต่ละคนเข้าถึงฐานข้อมูลห้องและทางออกและวัตถุต่างๆ ผู้เล่นจะหาเส้นทางฐานข้อมูลจากการเข้าใช้ในห้องใดห้องหนึ่ง และพวกเขาจะเห็นวัตถุที่วางไว้ในห้องที่พวกเขา กำลังเล่นอยู่ ผู้เล่นอาจจะย้ายจากห้องหนึ่งไปอีกห้องหนึ่งผ่านทางออกที่เชื่อมต่อกับห้อง เกมส้อมออนไลน์นี้สามารถเห็นสิ่งต่างๆ ได้เสมือนของจริง หรืออาจมีการนำแผนสถานที่ต่างๆ ที่มีอยู่จริง การเชื่อมต่อไปยังฐานข้อมูลโดยปกติแล้วจะเป็นแบบตัวหนังสือ และจะสามารถตั้งการได้ด้วยเป็นพิมพ์ ผลลัพธ์จะปรากฏขึ้นบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ MOOs (MUDs – object oriented) จะเพิ่มวัตถุอื่นๆ ในฐานข้อมูล เช่น ห้อง ทางออก สิ่งของ และโน้ตต่างๆ MOOs สนับสนุนโปรแกรมในด้านภาษาที่สามารถช่วยให้ผู้เล่นบรรยายชนิดของพฤติกรรมของวัตถุที่พวกเขาสร้างขึ้น อีกทั้งยังทำสนับสนุนการสร้างสรรควัตถุเสมือนจริงที่ทำให้ผู้เล่นได้พบกับสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป

2.7 ระบบค้นและเข้าถึงข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (The World Wide Web: WWW)

สิ่งที่มีความเจริญเติบโตมากที่สุดของอินเทอร์เน็ตคือ ระบบค้นและเข้าถึงข้อมูล อินเทอร์เน็ต (the World Wide Web: WWW) เป็นการเชื่อมต่อข้อมูลจากระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่สอดคล้องกับระเบียบการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เนื่องจากเครือข่ายเหล่านี้ทั้งหมดใช้ระเบียบการเดียวกัน ข้อมูลที่เกี่ยวกับเว็บจึงสามารถอ่านได้จากคอมพิวเตอร์เครื่องใดหรือชนิดใดก็ได้ หน่วยย่อยพื้นฐานของเว็บคือหน้าเว็บ (page) หน้าเว็บจะถูกเชื่อมต่อไปยังเว็บไซต์ต่างๆ หน้าแรกของเว็บไซต์ (home page) เป็นข้อมูลส่วนแรกๆ ที่ผู้ใช้จะได้พบเมื่อเข้าสู่เว็บไซต์นั้นๆ โดยมากหน้าแรกของเว็บไซต์เป็นการแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารโดยภาพของเว็บไซต์ หรือชนิดของข้อมูลที่สามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ และรวมถึงการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกัน เว็บไซต์

เว็บได้รับความนิยมว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในด้านการเป็นสื่อกลางในการสื่อสารของมนุษย์ เช่น เว็บบล็อกเป็นรูปแบบใหม่ของวารสารศาสตร์ที่มีบทบาทเหมือนนักเขียน ผู้รายงาน นักวิเคราะห์ หรือผู้เผยแพร่เพื่อแบ่งปันข้อมูลผ่านเว็บ แต่ละบุคคลใช้เว็บบล็อกเหมือนรูปแบบของ

การแสดงความคิดเห็นส่วนบุคคล ถึงแม้ว่าเว็บไซต์จะเป็นระบบหรือคลังข้อมูลและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลแล้วนั้น เว็บไซต์มากมายยังร่วมกันอภิปรายและตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้ใช้เว็บไซต์ได้รับประโยชน์จากเว็บไซต์สูงสุด

3. การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เปรียบเสมือนสื่อแวดล้อม (CMC as media environment)

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ (2543) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญอีกประการของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์คือ การสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีลักษณะสากลในตัวเองสูง ซึ่งเป็นทั้งเครื่องรับและลำเลียงข่าวสาร ซึ่งมีความสามารถเหมือนกับเครื่องรับและส่งข่าวสารอย่างอื่นทั่วไป ดังนั้น คอมพิวเตอร์จึงเป็นที่เชื่อมโยงเครือข่าย และเป็นอุปกรณ์การสื่อสารอย่างหนึ่งที่มีศักยภาพในการจัดการข้อมูลข่าวสารที่ถูกสื่อสารอย่างเป็นสากล

การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์สร้างสื่อแวดล้อมโดยการทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ เมื่อกล่าวถึงการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ จะหมายความรวมถึงคอมพิวเตอร์เปรียบเสมือนเทคโนโลยีและมนุษย์ก็สามารถใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือ เมื่อมีการใช้คอมพิวเตอร์ทำภาระงานต่างๆ เช่น กระบวนการพิมพ์ตัวอักษรหรือการแก้ไขฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์ก็มักเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการดังกล่าว ในทางตรงกันข้าม เมื่อมนุษย์กำลังสื่อสารกันผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มนุษย์ก็ย่อมใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร เมื่อมนุษย์มีความจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ มนุษย์ใช้คอมพิวเตอร์ในการเชื่อมต่อกับเครือข่ายไปยังบุคคลอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น สิ่งแวดล้อมทางสังคมและทางปัญญาใหม่นี้บ่อยครั้งเรียกว่าโลกเทคโนโลยีสารสนเทศ (Barnes, 2003) โดย Barnes ยังได้กล่าวถึงสิ่งที่น่าสนใจของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เปรียบเสมือนสื่อแวดล้อมไว้ 3 ประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

3.1 การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์และรูปแบบการสื่อสาร

ในอดีตรูปแบบต่างๆของการสื่อสารจะมุ่งไปที่การสื่อสารทางเดียว โดยไม่ได้มุ่งเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตัวอย่าง แนวความคิดทริกโบราณเกี่ยวกับวาทศาสตร์และการโน้มน้าวใจที่ได้อธิบายว่าการสื่อสารเปรียบเสมือนกระบวนการในการส่งสารไปยังผู้ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ ในอดีตวาทศาสตร์เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับใช้คำพูดในการที่ผู้พูดพยายามจะชักชวนผู้ฟัง อริสโตเติล (Aristotle) ได้จำแนกกระบวนการพูดเกลี้ยกล่อมออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

แหล่งข้อมูล อารมณ์ของผู้ฟัง และสาร แต่ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการสื่อสารของมนุษย์ ซึ่งถือได้ว่าแตกต่างจากอดีตอย่างมากที่การสื่อสารเป็นการสื่อสารกันโดยตรง กล่าวคือเป็นการสื่อสารที่ไม่ผ่านสื่อหรือเทคโนโลยีใดๆ

3.2 คอมพิวเตอร์เปรียบเสมือนเครื่องมือการสื่อสาร

แนวคิดดังกล่าวคือ การใช้คอมพิวเตอร์เปรียบเสมือนเครื่องมือการสื่อสารของมนุษย์ ทฤษฎีดังกล่าวนี้มีผู้สนใจให้การศึกษาเป็นจำนวนมาก และได้ข้อสรุปของการศึกษาทั้งหมดคือ ประการแรก มนุษย์เข้าใจดีว่าเครือข่ายเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นมากกว่าการส่งและรับข้อมูลจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ประการที่สอง การสื่อสารคือ การกระทำที่มีกระบวนการร่วมกัน ซึ่งรวมถึงการสนทนาการด้วย และประการที่สาม คอมพิวเตอร์ดิจิทัลมีความยืดหยุ่น เป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่สามารถสนับสนุนการสื่อสารของมนุษย์ได้

3.3 การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ มนุษย์ และการสื่อสารมวลชน

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตสามารถเป็นสื่อกลางให้มนุษย์สื่อสารกันได้ และอินเทอร์เน็ตยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ ในการสื่อสารแบบเห็นหน้ากัน มีเสียงเป็นช่องทางและการสร้างสรรค์ภาษาพูดของมนุษย์ เมื่อมีการใช้การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์จะกลายเป็นสัญลักษณ์เมื่อมีการสื่อสารเกิดขึ้น กล่าวโดยสรุป อินเทอร์เน็ตสามารถใช้ในการสื่อสารของมนุษย์และสื่อมวลชน

4. ผลกระทบจากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในยุคข้อมูลข่าวสาร (CMC effect for information age)

Consalvo and Ess (2011) ได้กล่าวว่าในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์สื่อสารที่มีลักษณะโดดเด่นอย่างมาก โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสำหรับการพูดคุย ส่วนคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือสำหรับการพิมพ์ข้อความ ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาความสามารถของโทรศัพท์มือถือเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มนุษย์สามารถส่งข้อความตัวหนังสือผ่านโทรศัพท์มือถือได้ หรือแม้กระทั่งการบันทึกภาพเคลื่อนไหว (video) สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย มากไปกว่านั้นปัจจุบันซอฟต์แวร์ต่างๆ ในคอมพิวเตอร์ก็ยิ่งปรากฏใน

โทรศัพท์มือถืออีกด้วย ในทางกลับกันโปรแกรมบางโปรแกรมในโทรศัพท์มือถือก็ปรากฏในคอมพิวเตอร์เช่นกัน โดยที่ความแตกต่างของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปนี้อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาษาด้วย ประเด็นแรกคือ โทรศัพท์มีน้ำหนักเบาและสามารถเคลื่อนที่ได้ และอีกประเด็นคือ ขนาดของแป้นพิมพ์ คอมพิวเตอร์มีน้ำหนักมากกว่าโทรศัพท์มือถือในการเคลื่อนย้ายไปในที่ต่างๆ และในขณะที่แป้นพิมพ์ของคอมพิวเตอร์มีปุ่มสำหรับตัวอักษรและตัวเลขหนึ่งตัว แต่ปุ่มกดของโทรศัพท์มือถือมีขนาดเล็กและมีหลายหน้าที่ในหนึ่งปุ่มกด เนื่องจากโทรศัพท์มือถือไม่ใช่คอมพิวเตอร์ จึงมีนักวิจัยจำนวนมากตั้งคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของการข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือ ต่อมาจึงสรุปได้ว่าการส่งข้อความผ่านโทรศัพท์มือถือจึงเป็นการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ Consalvo and Ess (2011) ยังได้กล่าวถึงผลกระทบโดยตรงด้านภาษาจากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ไว้ว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ คือ การสื่อสารด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (electronically mediated communication) โดยผลกระทบที่สามารถเกิดขึ้นได้จากการสื่อสารด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่อภาษาคือ การเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของภาษา

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ (2543) ได้กล่าวถึงผลกระทบจากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในยุคข้อมูลข่าวสารปัจจุบันไว้ว่า การเกิดขึ้นของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (CMC) เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง อีกทั้งยังเป็นการส่งผลต่อความสนใจในวงวิชาการที่มีต่อการกำเนิดจากเทคโนโลยีใหม่ ผลจากการศึกษาของนักวิชาการต่อการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์สามารถแยกออกได้ 2 แนวทาง คือ 1) เสนอเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของคอมพิวเตอร์ว่าเป็นอุปกรณ์ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดลำเลียงข้อมูล และเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดผลต่างๆที่ตามมา และ 2) ผลของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ทำให้เกิดชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะ จากการศึกษาด้านการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ทำให้ผลกระทบทางสังคมจากการใช้คอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นอุปกรณ์ถ่ายทอดลำเลียงข้อมูลข่าวสารออกเป็น 9 ประเด็นดังนี้

4.1 คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางที่ล่าเอียง

คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางที่ล่าเอียง กล่าวคือ การติดต่อสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์นั้นส่วนมากจะได้รับข้อมูลเฉพาะในเชิงบวกเท่านั้น โดยที่ข้อมูลในเชิงลบอาจถูกซ่อนไว้ในตัวอักษรหรือการแสดงอวัจนภาษาอื่นๆ

4.2 เทคโนโลยีที่เป็นมิตรและเป็นภัยต่อสังคม

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จะมีประโยชน์ต่อการสื่อสารในด้านความรวดเร็ว แต่การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องอาศัยการอุปมาอุปมัย การเทียบเคียง การแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ และ/หรือการเรียบเรียงเรื่องราว เพราะบางครั้งการคอมพิวเตอร์ไม่สามารถอธิบายความซับซ้อนทางสังคมของมนุษย์ได้

4.3 คอมพิวเตอร์ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ห่างเหิน

คอมพิวเตอร์มีบทบาทในการทำงานของมนุษย์ เครื่องข่ายคอมพิวเตอร์มีส่วนช่วยทำให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ แต่คอมพิวเตอร์ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีส่วนบุคคลได้ นั่นหมายถึง คอมพิวเตอร์สามารถทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันผ่านโปรแกรมต่างๆ ในคอมพิวเตอร์ อาจกล่าวได้ว่าในบางครั้งคอมพิวเตอร์มีบทบาทในการสื่อสารของสังคมมนุษย์มากเกินไป

4.4 คอมพิวเตอร์ไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขความขัดแย้ง

ในสมัยก่อนการประชุมจะเป็นแบบดั้งเดิม คือ ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะต้องรวมตัวกันในวัน เวลา และสถานที่เดียวกันโดยพร้อมเพรียง แต่ปัจจุบันมีการประชุมผ่านคอมพิวเตอร์ซึ่งอาศัยการสื่อสารกันจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆ เท่านั้น สมาชิกผู้เข้าร่วมทุกคนสามารถอยู่ในสถานที่ต่างๆ ได้ไม่จำกัด หากมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ไม่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งได้ หรือหากทำได้ก็อาจเสียเวลามากกว่าการประชุมแบบดั้งเดิม

4.5 คอมพิวเตอร์เป็นช่องทางการสื่อสารด้วยอวัจนภาษาที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารด้วยการพิมพ์ผ่านแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ จะมีการใช้รูปประโยคที่สั้น กระชับ เพื่อลดปริมาณการใช้ถ้อยคำลง การตัดทอนข้อความทำให้เกิดความรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนสาร แต่ในขณะเดียวกันก็อาจจะลดรายละเอียดและคุณค่าของสารได้

4.6 คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ทุ่นเวลาแต่ลดความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด

ถึงแม้การประชุมสมัยใหม่ที่อาศัยคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารจะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งได้ไม่บ่อยนัก แต่อีกมุมหนึ่งก็เป็นการประหยัดเวลามากกว่าการประชุมแบบดั้งเดิม อีกทั้งยังมอบความผ่อนคลายในการสื่อสารมากกว่าการประชุมแบบดั้งเดิมที่ทุกคนต้องพบเจอกัน

4.7 คอมพิวเตอร์ก่อให้เกิดระบบวัฒนธรรมใหม่

การปฏิสัมพันธ์ในระบบการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เกิดขึ้นได้โดยไม่มีเงื่อนไขเรื่องเวลาและสถานที่ ซึ่งผู้ที่สื่อสารกันผ่านคอมพิวเตอร์จะมีความรู้สึกนึกคิดว่ามีสิ่งที่กำลังพูดถึงมีอยู่จริง ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น โลกเสมือน ที่ผู้ติดต่อสื่อสารสร้างขึ้นมาเอง

4.8 คอมพิวเตอร์กระตุ้นให้เกิดการสื่อสารด้วยสื่อทางเลือกชนิดอื่นๆ

นอกจากการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จะก่อให้เกิดปรากฏการณ์การเปลี่ยนวิธีปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคมแล้ว การใช้คอมพิวเตอร์อย่างแพร่ยังกระทบการใช้สื่อเพื่อการสื่อสารชนิดอื่นๆ โดยผู้คนในสังคมอาจมีการเขียนจดหมายโต้ตอบกันมากขึ้น กล่าวถึงการเขียนจะมีความสำคัญมากขึ้นในยุคแห่งการติดต่อสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

4.9 คอมพิวเตอร์ลดการสื่อสารที่มีผู้นำเป็นศูนย์กลาง

ในบริบทของการดำเนินธุรกิจ มักจะไม่มีผู้นำถาวรในการติดต่อสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ กล่าวคือ ทุกคนที่สื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์มีสิทธิในการสื่อสารเท่าเทียมกัน ดังนั้นอาจลดบทบาทความเป็นผู้นำลงได้

กล่าวโดยสรุป การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ (computer-mediated communication) หรือเป็นที่รู้จักกันดีในนาม CMC หมายถึง การสื่อสารระหว่างมนุษย์โดยมีคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ในปัจจุบัน CMC มีวิวัฒนาการมากกว่าในอดีตอย่างมาก เนื่องจากมีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามาเกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ของมนุษย์ กอปรกับ

เทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้วิถีชีวิตด้านการสื่อสารของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปด้วย

แนวคิดและปรากฏการณ์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์

ศิริพร กนกชัยสกุล (2553) ได้อธิบายถึงเครือข่ายสังคมออนไลน์ไว้ว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking Website) เป็นผลมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีและเว็บรูปแบบใหม่ ผู้ใช้สามารถเข้าถึงและเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัว สามารถเขียนเล่าเรื่องราวต่างๆผ่าน Blog หรือแสดงรูปภาพเพื่อให้เพื่อนๆได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของตน อีกทั้งยังมีช่องทางในการติดต่อกับบุคคลอื่นที่เป็นเพื่อนของเพื่อนได้อย่างง่ายดาย ซึ่งก็คือ networking นั่นเอง วิยะดา จิตมัทธมา (2553) ยังกล่าวไว้ว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ คือ พื้นที่อันเป็นสาธารณะที่ผู้คนทั่วโลกสามารถใช้ประโยชน์โดยการติดต่อสื่อสารกันได้ และสามารถแบ่งปันข้อมูลข่าวสารหรือรับข้อมูลได้อย่างไม่จำกัด การเติบโตอย่างรวดเร็วของเครือข่ายสังคมออนไลน์และสื่อสังคมออนไลน์ได้สร้างปรากฏการณ์ระดับโลกอย่างมากมาย

โดยระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ความก้าวหน้าของระบบอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสารได้ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ทางสังคมอย่างไม่หยุดนิ่ง ซึ่งรู้จักกันดีในชื่อของสังคมออนไลน์ หรือ สังคมเสมือน เครือข่ายสังคมออนไลน์นอกจากจะเป็นที่รวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันโดยไม่ต้องพบหน้ากันแล้ว ยังสามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อีกมากมายเช่น การเขียนเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ในเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊ก (Facebook) การเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวิดีโอในยูทูบ (Youtube) เป็นต้น จากการที่เครือข่ายสังคมออนไลน์เติบโตอย่างรวดเร็วนั้น ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของสื่อสังคมออนไลน์หลายประเภท ได้แก่

1. เว็บบล็อก (Weblog) หรือที่รู้จักกันดีคือ บล็อก เป็นเว็บไซต์ที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนลงไปได้โดยการบันทึกข้อมูลส่วนตัว มีส่วนของการแสดงความคิดเห็น และสามารถเชื่อมโยงต่อกับเว็บไซต์อื่นได้
2. เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking Sites) เช่น Facebook Myspace และ Hi5 เป็นต้น เว็บไซต์เหล่านี้สามารถแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างง่ายดาย สามารถเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ และยังสามารถติดต่อกับบุคคลที่ไม่รู้จักผ่านเครือข่ายเพื่อน

3. เว็บไซต์สำหรับแบ่งปันวิดีโอ (Video – Sharing Sites) เช่น Youtube YahooVDO GoogleVDO เป็นต้น โดยที่บุคคลสามารถนำผลงานของตนเองเช่น รูปภาพ หรือเสียงเพลง ผ่านเว็บไซต์เหล่านี้ได้

4. ประเภท Micro Blog เช่น Twitter เป็นต้น ใช้สำหรับเพื่อส่งข้อความสั้นๆไม่เกิน 140 ตัวอักษรไปยังสมาชิกในกลุ่ม

5. วิกี (Wikis) เป็นสารานุกรมและคลังความรู้ในทุกๆด้าน

6. โลกเสมือน หมายถึง บุคคลสามารถสร้างตัวละครโดยสมมติชื่อขึ้นเอง และมีชีวิตอยู่ในเกมออนไลน์ เสมือนว่ามีชีวิตอยู่จริงและมีกิจวัตรประจำวันเหมือนมนุษย์จริงๆเช่น รับประทานอาหาร ทำงานหาเงิน เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญที่สุดสำหรับเครือข่ายสังคมออนไลน์คือ เรื่องสิทธิความเป็นส่วนตัว มารยาท คุณธรรม จริยธรรมในการใช้งาน ความถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์

ภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน

จากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับภาษามาตรฐาน (standard language) และภาษาไม่มาตรฐาน (non-standard language) สามารถสรุปเนื้อหาความรู้ได้ดังต่อไปนี้

ปราณี กุลละวณิช และคณะ (2540) กล่าวว่า ภาษามาตรฐานคือ ภาษาที่ได้รับการยอมรับจากสังคมของผู้ใช้ภาษานั้นๆว่ามีความถูกต้อง ซึ่งมีศักดิ์ศรีสูงกว่าภาษาย่อยต่างๆ เช่น ภาษามาตรฐานของประเทศไทยคือ ภาษาไทยกลาง นั่นหมายถึง ภาษาไทยกลางย่อมได้รับการยอมรับว่ามีศักดิ์ศรีสูงกว่าภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษาไทยถิ่นสุพรรณ เป็นต้น โดยปกติภาษามาตรฐานจะเป็นภาษาทางการหรือภาษาในการติดต่อราชการของประเทศ แต่การกำหนดภาษาทางการไม่ใช่เรื่องง่าย ปัญหาในการเลือกภาษาใดให้เป็นภาษาทางการถือว่าเป็นปัญหาสำคัญสำหรับประเทศที่เคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจตะวันตก เช่น

มาเลเซีย อินเดีย เวียดนาม ฯลฯ ประเทศดังกล่าวใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาฝรั่งเศสในสื่อสารหรือติดต่อราชการ รวมถึงการเรียนการสอนในโรงเรียนมาเป็นเวลานาน ครั้นเมื่อได้รับอิสรภาพแล้ว จึงต้องมีการเลือกภาษาถิ่นหรือภาษาพื้นเมืองในประเทศขึ้นมาเป็นภาษาประจำชาติ ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่าการจะเลือกภาษาถิ่นใดภาษาถิ่นหนึ่งขึ้นมาเป็นภาษามาตรฐานหรือภาษาประจำชาตินั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เช่น ประเทศอินเดีย มีภาษาถิ่นเป็นจำนวนมาก การจะเลือกใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นภาษาประจำชาติจึงทำให้เกิดปัญหามากมาย แต่สำหรับประเทศใดที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการติดต่อสื่อสารอยู่แล้ว การจะแต่งตั้งให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติจึงเหมาะสม เพราะภาษาอังกฤษก็เป็นภาษาสากลอยู่แล้ว เช่น สิงคโปร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษามาตรฐาน และภาษาประจำชาติแทนที่จะเป็นภาษาจีนหรือภาษามลายู เป็นต้น อย่างไรก็ตามปราชญ์ กุลละวณิช และคณะสรุปไว้ว่า ในบางครั้งภาษามาตรฐานก็มาจากภาษาที่ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี เหตุเพราะมีผู้นิยมใช้มากจนกลายเป็นภาษาที่ทุกคนในสังคมยอมรับและรู้จักกันดี

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์ (2533) ได้กล่าวถึงความหมายและลักษณะของภาษามาตรฐานไว้ว่า ในแต่ละประเทศย่อมมีภาษาถิ่นหรือภาษาย่อยของแต่ละภูมิภาค หรือชุมชนเล็กลงไปตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีความจำเป็นที่จะต้องเลือกภาษาถิ่นหรือภาษาย่อยดังกล่าวขึ้นมาเป็นภาษามาตรฐาน เพื่อใช้ในการติดต่อราชการ การศึกษาหรือเป็นภาษาที่ทุกคนต้องยกย่องและปฏิบัติตาม จากนั้นผลที่ได้จากการมีภาษามาตรฐานในประเทศของตนคือ ความคิดที่ว่าภาษามาตรฐานคือภาษาที่ดีที่สุด ส่วนภาษาถิ่นหรือภาษาย่อยจะกลายเป็นภาษาที่ไม่มีศักดิ์ศรีหรือมีฐานะด้อยกว่าภาษามาตรฐาน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้คนในสังคมพยายามพูดหรือเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีของภาษามาตรฐาน โดยผู้ที่พูดหรือเขียนไม่ถูกต้องตามหลักหรือกฎเกณฑ์ของภาษามาตรฐานก็จะถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีหรืออาจเป็นผู้มีการศึกษาดำ ความจริงแล้วภาษามาตรฐานก็คือภาษาถิ่นปกติภาษาหนึ่ง เพียงแต่ได้รับการรับเลือกให้เป็นภาษาทางการหรือเรียกได้ว่าเป็นภาษาอันดับหนึ่งของประเทศเท่านั้นเอง ถ้ามองในมุมภาษาศาสตร์แล้วก็เป็นเพียงภาษาๆหนึ่ง ไม่ได้มีรูปแบบหรือความพิเศษมากกว่าภาษาถิ่นอื่นๆแต่อย่างใด ในแง่ของภาษาแล้ว ภาษาของคนปาก็มีลักษณะเท่าเทียมกับภาษามาตรฐานของคนกรุงหรือภาษาคนที่เจริญแล้วทุกประการ ถึงแม้จะถูกจัดเป็นภาษาไม่มาตรฐานก็ตาม กล่าวคือ เป็นเครื่องมือใช้สื่อความนึกคิด ความต้องการ และอารมณ์ได้ เมื่อสังคมมีวิวัฒนาการก้าวหน้าไป ภาษา ก็ก้าวหน้าไปด้วย โดยมีคำศัพท์ใหม่เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้สื่อความคิดใหม่

ขณะที่อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2548) ได้กล่าวถึง ภาษามาตรฐาน ไว้ว่า ภาษามาตรฐาน มีความหมายไม่แตกต่างจาก *วิภาษามาตรฐาน* แต่คนส่วนใหญ่นิยมใช้คำว่า ภาษามาตรฐานมากกว่า

ภาษามาตรฐาน คือวิภาษที่ได้รับการยอมรับในสังคมว่าถูกต้องและเป็นตัวแทนของ ภาษาและวิภาษทั้งหลายในสังคมนั้นๆ ภาษามาตรฐานมักกลายเป็นสมบัติของชาติ และใช้เป็น เครื่องมือสื่อสารในวงการราชการ โรงเรียนและสถานการณ์ที่เป็นทางการ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ภาษามาตรฐานก็เป็นเพียงภาษาย่อยภาษาหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นภาษาย่อยที่ได้รับการยกย่องและ ยอมรับในสังคมให้เป็นภาษามาตรฐานในสังคม และมักได้รับการยกย่องให้เป็นภาษาประจำชาติ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548) ดังเช่น Bergman et al (2007) ได้กล่าวว่า ไม่มีภาษาถิ่นใดๆดีกว่า มีความถูกต้องมากกว่า มีความเป็นระบบมากกว่า หรือมีคุณค่ามากกว่าภาษาถิ่นอื่นๆในภาษานั้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2553) ได้อธิบายถึงลักษณะของภาษามาตรฐานว่า ภาษามาตรฐานถือ ได้ว่าเป็นภาษาที่ถูกต้องมากที่สุดชาติ โดยผ่านการจัดประมวลผลในรูปแบบพจนานุกรม ตำรา ไวยากรณ์ หรือกฎเกณฑ์อื่นๆของภาษา ซึ่งต้องเป็นที่ยอมรับที่สุดของสังคม และได้รับการยกย่อง ให้เป็นภาษาประจำชาติ

จากการศึกษาข้างต้นเป็นการศึกษาจากเอกสารวิชาการและวรรณกรรมต่างๆจาก นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการชาวไทย ซึ่งก็มีนักภาษาศาสตร์และนักวิชาการชาวต่างชาติหลาย ท่านได้กล่าวถึงความน่าสนใจของภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน รวมถึงภาษาอังกฤษ มาตรฐานและภาษาอังกฤษไม่มาตรฐานไว้ดังนี้

ในปีค.ศ.1980 Hudson ได้กล่าวถึงภาษามาตรฐานไว้ว่า ภาษามาตรฐานเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เป็นอย่างมากเป็นพิเศษในด้านความสัมพันธ์ทางสังคม คนๆหนึ่งจะเป็นผู้ที่ไม่ปกติอย่างมากถ้า หากไม่ใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่คนในสังคมนั้นใช้กัน จนบางครั้งทำให้คนในสังคมลืมนึกไปว่าภาษา ที่ตนกำลังใช้อยู่ นั่นก็จะต้องมีจุดเริ่มต้นที่อาจแตกต่างกันออกไปเช่นกัน ภาษามาตรฐานเป็นข้อสรุป ของการแทรกแซงทางตรงและเจตนาจากสังคม การแทรกแซงนี้ เรียกว่า การทำให้เป็นภาษา มาตรฐาน (standardization) ซึ่งเป็นการสร้างภาษามาตรฐานที่เมื่อก่อนอาจเป็นเพียงภาษาถิ่น หรือ อาจเรียกได้ว่าเป็นภาษาไม่มาตรฐาน โดยแนวคิดเกี่ยวกับภาษามาตรฐานเป็นสิ่งที่คลุมเครือ อย่างไรก็ตาม Hudson ได้กล่าวถึงกระบวนการเป็นภาษามาตรฐานไว้ดังนี้

1. การคัดเลือก (selection)

ก่อนที่จะมีการยกย่องภาษาใดภาษาหนึ่งให้เป็นภาษามาตรฐานได้นั้นต้องมีการคัดเลือกว่าภาษาใดเหมาะสมที่สุด อาจมาจากความหลากหลายของภาษาที่ดำรงอยู่ เช่น บุคคลๆหนึ่งใช้ภาษาในทางค้าและการเมือง อาจเป็นการผสมกันของความหลากหลายทางภาษาได้ ในการคัดเลือกเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่ต้องคำนึงถึงความสำคัญทางสังคมและการเมือง และภาษาที่ได้รับการคัดเลือกต้องเป็นภาษาที่มีศักดิ์ศรีและเป็นภาษาที่ทุกคนรู้จักและพูดคุยกันในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีภาษาที่ได้รับการคัดเลือกอาจไม่ได้เป็นภาษาของเจ้าของภาษาทั้งหมดทุกคน ตัวอย่างเช่น ภาษาฮิบรูในอิสราเอล และภาษาอินโดนีเซีย เป็นต้น

2. การประมวลผล (codification)

บางสถานศึกษาต้องมีการเขียนพจนานุกรมและหนังสือไวยากรณ์เพื่อแก้ไขปัญหาความหลากหลาย เพื่อทุกคนจะได้ทราบว่าสิ่งใดคือสิ่งที่ถูกต้องในภาษา การรวบรวมข้อมูลและประมวลผลภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้คนในสังคมที่จะได้เรียนรู้รูปแบบที่ถูกต้องและไม่เขียนในสิ่งที่ผิดจากรูปแบบภาษามาตรฐาน ซึ่งการประมวลผลภาษาดังกล่าวจะมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กในโรงเรียนโดยตรง

3. คำเนิกรอย่างรอบคอบ (elaboration of function)

ภาษาที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องมีความเป็นไปได้ที่จะสามารถใช้ได้ในทุกโอกาสที่เกี่ยวข้องกับราชการและการเขียน เช่น รัฐสภาและศาล ราชการ การศึกษา วิทยาศาสตร์ทุกประเภท และวรรณกรรม กระบวนการนี้อาจต้องอาศัยกระบวนการทางภาษาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างยิ่ง โดยในบางครั้งอาจต้องบัญญัติศัพท์เฉพาะทาง และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาหรือจัดประชุมเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่คัดเลือกมาให้เป็นภาษามาตรฐานนี้

4. การยอมรับ (acceptance)

ภาษาที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นภาษามาตรฐานนั้นต้องได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งโดยปกติจะได้รับการยกย่องให้เป็นภาษาประจำชาติ ในบางครั้งภาษามาตรฐานอาจเป็น

แรงผลักดันสำคัญในการพัฒนาบ้านเมือง โดยเป็นเครื่องหมายแห่งอิสรภาพแก่เมืองอื่น และมีลักษณะเด่นแตกต่างจากภาษาของเมืองอื่นๆ ด้วย

Hudson (1980) ยังกล่าวต่ออีกว่า การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดเป็นภาษามาตรฐานนี้ ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายจากนักภาษาศาสตร์สังคม อย่างไรก็ตามยังมีช่องทางมากมายในการหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของการทำให้เป็นภาษามาตรฐาน อาทิเช่น อาจไม่จำเป็นที่การทำให้เป็นภาษามาตรฐานนั้นควรเกี่ยวข้องกับเรื่องการออกเสียงเหมือนในภาษาเขียน หรือภาษามาตรฐานควรได้รับการเสนอให้เป็นเพียงวิภาษวิทยาที่ถูกต้องเท่านั้นหรือไม่ เป็นต้น มากไปกว่านั้น นโยบายที่เหมาะสมต่อสังคมอาจไม่จำเป็นสำหรับคนทุกคน อย่างไรก็ตามการเอาใจใส่ที่ดี ความฉลาด และความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จในการทำภาษาให้เป็นมาตรฐาน

นอกจากนี้ Wardhaugh (2006) ยังกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำภาษาให้เป็นมาตรฐานอีกว่า ภาษาใดๆที่ได้รับการยกย่องให้เป็นภาษามาตรฐาน จะต้องใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ โดยภาษามาตรฐานนั้นเกิดจากการยอมรับในสังคมของผู้พูดภาษาที่หลากหลาย และอาจจะเรียกได้ว่าเป็นภาษาทางการอีกด้วย ภาษามาตรฐานจะต้องมีระบบไวยากรณ์ที่สมบูรณ์และมีคำศัพท์ที่ได้รับการบัญญัติไว้ในพจนานุกรมภาษานั้นๆ ทั้งนี้นอกจากจะใช้ในการเรียนการสอนแล้ว ยังสามารถใช้ในการเขียนงานวิชาการต่างๆ กฎหมาย การศึกษา การปกครองและการค้า กระบวนการทำภาษาให้เป็นภาษามาตรฐานเป็นการหาเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มภายในสังคม ทั้งนี้ Wardhaugh ยังกล่าวอีกว่า ภาษาอังกฤษมาตรฐาน เป็นวิภาษวิทยาอังกฤษที่นิยมใช้ในการพิมพ์ และเป็นเรื่องปกติของการใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนสำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาที่กำลังเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง อีกทั้งยังเป็นวิภาษวิทยาที่ส่วนมากใช้โดยผู้มีการศึกษาและใช้ในการออกสื่อต่างๆ ความแตกต่างระหว่างภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน ยังไม่มีหลักการใดมาอ้างอิงได้อย่างชัดเจน หรืออาจถึงขั้นกล่าวได้ว่าภาษาไม่มาตรฐานเป็นภาษาที่ไม่ดี

Penalosa (1981) กล่าวว่าแนวคิดเกี่ยวกับภาษามาตรฐานเป็นหนึ่งในทฤษฎีที่มีความเป็นสากลมากที่สุดอย่างหนึ่ง มีคำถามมากมายเกี่ยวกับวิธีการเกิดภาษามาตรฐานและวิธีการเปลี่ยนแปลง ภาษาใดๆที่ทำให้เกิดภาษามาตรฐาน แนวคิดของภาษามาตรฐานได้รับการพัฒนาครั้งแรกโดยนักภาษาศาสตร์ของโรงเรียนปราก (Prague School) ผู้ที่มีความถนัดในด้านการวิเคราะห์ภาษา ภาษามาตรฐานที่เกิดขึ้นต้องมีความยืดหยุ่นเพียงพอในการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของภาษามาตรฐานคือ ต้องเป็นเหตุเป็นผล และมีระบบไวยากรณ์ รวมถึง

คำศัพท์ที่เป็นเอกลักษณ์ แนวคิดเกี่ยวกับภาษามาตรฐานบางครั้งก็อาจทำให้เกิดความสับสนระหว่าง ภาษามาตรฐานคือภาษาทางการ (official language) หรือภาษามาตรฐานคือภาษาประจำชาติ (national language) ในความเป็นจริงแล้วภาษาทางการหมายถึง ภาษาที่ใช้ทางราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับราชการ แต่ภาษาประจำชาติหมายถึง ภาษาที่เป็นเครื่องหมายและสัญลักษณ์ประจำเมืองนั้นๆ ตัวอย่าง ถึงแม้ว่าจะมีผู้พูดภาษาเยอรมันมาตรฐานมากมายในสหรัฐอเมริกา แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นภาษาทางการหรือภาษาประจำชาติแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้าม มีผู้พูดภาษาสเปนจำนวนหลายล้านคนในสหรัฐอเมริกา ภาษาสเปนได้กลายเป็นภาษาประจำชาติของชุมชนชาวฮิสแปนิกทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ อย่างไรก็ตามเป็นที่ทราบกันดีว่าในระดับชาติแล้ว ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติของสหรัฐอเมริกา ถึงแม้ว่าจะมีหลายคนที่ไม่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

นอกจากนี้ Penalosa (1981) ยังได้ออกแบบกฎเกณฑ์ของการจำแนกชนิดของภาษาบนพื้นฐาน 4 คุณสมบัติต่อไปนี้

1. การทำให้เป็นมาตรฐาน (standardization) หมายถึง ภาษาที่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม
2. มีความเป็นเอกราช (autonomy) หมายถึง ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะและมีอิสระในตัวภาษา
3. มีหลักฐานในประวัติศาสตร์ (historicity) หมายถึง ภาษาที่มีการพัฒนาจากอดีตและมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนในชาติ
4. มีอำนาจ (vitality) หมายถึง การใช้ภาษาโดยชุมชนผู้พูดภาษาโดยไม่แยกตัวออกจากผู้พูดเจ้าของภาษา

ตารางที่ 2 ลักษณะของภาษาชนิดต่างๆตามคุณสมบัติ

ชนิดภาษา	คุณสมบัติ			
	การทำให้เป็น ภาษามาตรฐาน	มีความเป็น เอกภาพ	มีหลักฐานใน ประวัติศาสตร์	มีอำนาจ
ภาษามาตรฐาน (standard)	+	+	+	+
ภาษาโบราณ (classical)	+	+	+	-
ภาษาประดิษฐ์ (artificial)	+	+	-	-
ภาษาพื้นเมือง (vernacular)	-	+	+	+
ภาษาถิ่น (dialect)	-	-	+	+
ภาษาครีโอล (creole)	-	-	-	+
ภาษาผสม (pidgin)	-	-	-	-

ที่มา: Penalosa (1981)

ในส่วนของการศึกษาของ Bryant (1962) เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาตรฐาน (Standard English) สามารถสรุปได้ว่า นิยมใช้เฉพาะในภาษาพูดและภาษาเขียนของผู้นำในสังคม ซึ่งสามารถแบ่งการใช้ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. ภาษาทางการ (formal) ใช้ในงานเขียนวิชาการหรือวรรณกรรม และรวมถึงนิตยสารที่ผู้อ่านเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง จะไม่นิยมใช้ในการพูด แต่อาจยกเว้นบางสถานการณ์ที่มีความเป็นทางการอย่างมาก

2. ภาษาไม่เป็นทางการ (informal) ใช้สำหรับการเขียนหนังสือ นิตยสาร หรือหนังสือสำหรับผู้อ่านที่เป็นสาธารณะชนทั่วไป โดยมากแล้วจะไม่นิยมเขียนด้วยวิธีการซับซ้อน เช่น ไม่สอดแทรกอนุประโยค (clause) เป็นต้น และมีการใช้ภาษาที่กำลังนิยมพูดกันในสมัยนั้นอยู่ในงานเขียนด้วย

3. ภาษาพูด (colloquial) มักพบมากในบทสนทนา หรืองานเขียนที่มีลักษณะเป็นบทสนทนาหรือไม่เป็นทางการมากนัก

ขณะที่ภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (Non - standard English) เป็นภาษาที่กลุ่มชนชั้นสูงหรือผู้มีอิทธิพลไม่เคยหรือไม่นิยมใช้เลย ซึ่งรูปแบบภาษาอังกฤษไม่มาตรฐานที่พบบ่อยคือ การใช้รูปปฏิเสธซ้อน เช่น Not nobody is in the room with me. โดยรูปแบบการใช้ประโยคดังกล่าวไม่ได้รับความนิยมในวงสังคมและวงธุรกิจ

อย่างไรก็ตาม Milroy (1992) ยังเพิ่มเติมในส่วนของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Standard English) และภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (Non – standard English) ว่า จริงๆแล้วนั้นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานก็เป็นเพียงภาษาที่ได้รับการยอมรับจากสังคมเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะผิดหลักไวยากรณ์ก็ตาม ตัวอย่างเช่น We was there. ประโยคดังกล่าวเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่ถ้าหากทุกคนในสังคมสื่อสารกันโดยใช้ประโยคดังกล่าวจนเคยชิน ประโยคดังกล่าวก็อาจกลายเป็นภาษามาตรฐานได้เช่นกัน เป็นต้น

Trudgrill and Hannah (1994) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Standard English) โดยปกติมักใช้ในการเขียนเกี่ยวกับงานราชการและงานเขียนทั่วไป และเป็นภาษาสำหรับผู้ที่สังคมให้การยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง ซึ่งภาษาอังกฤษมาตรฐานก็มีความสัมพันธ์กับระบบไวยากรณ์ (grammar) และภาษาย่อย (dialect) ของภาษาอังกฤษโดยตรง แต่ไม่รวมถึงการออกเสียงในการพูด (accent)

รูปแบบของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Standard English) ในทั่วโลกยังมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งรูปแบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานของอเมริกัน (American Standard English) จะมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐานของอังกฤษ (English Standard English) ไม่มากนัก

American Standard English

It's gotten cold in here.

I haven't written to him even though I.

Should have.

English Standard English

It's got cold in here.

I haven't written to him even though.

I should have done.

สำหรับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Standard English) นั้นจะมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (Non - standard English) อย่างมากในเรื่องของไวยากรณ์ โดยผู้ใช้ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะมีวิธีการใช้รูปแบบไวยากรณ์อย่างหนึ่ง ในขณะที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษไม่มาตรฐานก็มีวิธีการใช้ประโยคเดียวกันต่างออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปประโยคปฏิเสธ ตัวอย่างเช่น

Standard English*be**have*

I'm not

I haven't

you aren't

you haven't

he isn't

he hasn't

Non-Standard English*be**have*

I ain't

I ain't

you ain't

you ain't

he ain't

he ain't

(Trudgrill & Chambers, 1991)

จากการที่นักภาษาศาสตร์ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาแบบมาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน ก็สามารถสรุปได้ว่า ภาษาแบบมาตรฐานคือภาษาที่ได้รับการยอมรับในสังคม มีความมั่นคงและเป็นมักได้รับการยกย่องให้เป็นภาษาประจำชาติ โดยจะใช้ในเชิงวิชาการหรือสถานการณ์ที่เป็นทางการ ส่วนภาษาไม่มาตรฐาน ก็ไม่ได้หมายความว่าภาษาที่ไม่ดีหรือด้อยกว่าภาษามาตรฐาน เพียงแต่เป็นภาษาที่ไม่นิยมใช้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการหรือในราชการเท่านั้นเอง

เพศและอายุต่อการใช้ภาษา

ตามทฤษฎีทางภาษาศาสตร์สังคมเชื่อว่าปัจจัยทางสังคมด้านต่างๆมีผลต่อการใช้ภาษาของมนุษย์ อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ชาติพันธุ์ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงถิ่นที่อยู่อาศัย ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการแสดงออกทางภาษา ซึ่งงานวิจัยนี้ศึกษาการใช้ภาษาของมนุษย์ผ่านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ โดยกำหนดปัจจัยทางสังคม 2 ปัจจัยคือ เพศและอายุ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของมนุษย์โดยมีปัจจัยทางสังคมด้านเพศและอายุเป็นตัวแปรสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางสังคมด้านเพศต่อการใช้ภาษา (gender in language usage)

จรัสวิไล จรูญโรจน์, ม.ล. (2552) กล่าวว่าปัจจัยทางสังคมด้านเพศมีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ ตัวอย่างในภาษาไทยได้แก่ ผู้ชายมักใช้คำลงท้าย “ครับ” หรือผู้หญิงมักใช้คำลงท้าย “คะ” เพื่อแสดงความสุภาพ อย่างไรก็ตามการที่ผู้หญิงมักใช้คำพูดเพื่อแสดงถึงอารมณ์และอรรถรสในการสื่อสาร เช่น คำคำ กังงาม เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นผลมาจากความแตกต่างด้านเพศ

Aronoff and Rees-Miller (2003) ได้กล่าวถึงความน่าสนใจของมิติด้านการใช้ภาษาของมนุษย์โดยมีปัจจัยทางสังคมด้านเพศไว้ว่า ปกติแล้วปัจจัยด้านเพศเป็นสิ่งอ้างอิงถึงความแตกต่างด้านกายภาพของมนุษย์และสังคม มีงานวิจัยมากมายที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาที่มีความแตกต่างระหว่างเพศทั้งในเชิงภาษาศาสตร์สังคมและด้านการศึกษาเกี่ยวกับเพศ โดยผลจากการวิจัยส่วนมากอธิบายไว้ว่าภาษาของผู้หญิงในทุกชั้นทางสังคมมีความอ่อนโยน ตลอดจนมีศักดิ์ศรีมากกว่าผู้ชาย อีกทั้งยังมีความเบี่ยงเบนด้านการใช้ภาษาที่ไม่มีศักดิ์ศรีน้อยกว่าผู้ชาย

ในบางครั้งผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้ภาษาในการพูดคุยสนทนาที่แตกต่างกัน โดยมีความนิยมที่แตกต่างกันออกไป เช่น ในด้านการออกเสียง ผู้หญิงจะมีการออกเสียงตามหลักภาษาที่ถูกต้องมากกว่าผู้ชาย หรือในด้านการเลือกใช้คำศัพท์ เด็กผู้ชายจะมีการใช้ศัพท์สแลงหรือศัพท์ที่นิยมใช้ในกลุ่มวัยรุ่นมากกว่าเด็กผู้หญิง และพฤติกรรมในการสนทนาหรือพูดคุย ผู้หญิงมีท่าทีว่าจะร่วมสนทนากับผู้อื่นได้อย่างง่ายดายหรือมีบทสนทนาที่ยาวกว่า โดยจะไม่ขัดจังหวะในการพูด

ของผู้อื่น ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้ชายที่นิยมสนทนากับผู้อื่นด้วยถ้อยคำที่สั้นกระชับ (Baker and Hengeveld, 2012)

Baker and Hengeveld (2012) ยังกล่าวต่ออีกว่างานวิจัยทางภาษาศาสตร์สังคมคำว่า “เพศ” นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเนื่องจากเป็นตัวแปรทางสังคม เมื่อผู้หญิงและผู้ชายใช้คำพูดที่แตกต่างกัน ความแตกต่างนี้ไม่ได้เกิดจากปัจจัยทางชีววิทยา แต่หากเกิดจากความแตกต่างของบทบาทหน้าที่และตำแหน่งทางสังคม ในการศึกษาของนักจิตวิทยาเพศหญิงและชายในสหรัฐอเมริกาที่พูดคุยกับผู้ป่วย ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยเพศหญิงจะถูกพูดขัดจังหวะมากกว่า 3 ครั้ง ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าผู้ป่วยเพศชาย ผู้ป่วยเพศหญิงดูเหมือนจะมีลักษณะทางสังคมที่ต่ำกว่าผู้ป่วยเพศชายทั้งๆที่อยู่ในบทบาทหรือสถานะเดียวกัน เป็นต้น ในบางภาษาจะมีความแตกต่างระหว่างเพศที่ชัดเจนในการใช้คำศัพท์และขอบเขตด้านอื่นๆของภาษา อาทิเช่นในประเทศญี่ปุ่น สรรพนามบุรุษที่ 1 คือ watashi เป็นรูปแบบที่สุภาพและนิยมพูดโดยผู้หญิง ผู้ชายจะใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 คือ kimi มากกว่าผู้หญิงและผู้หญิงจะเลือกใช้รูปแบบอื่นๆ ซึ่งปกติผู้หญิงจะเลือกใช้คำพูดที่สุภาพมากกว่าผู้ชาย Baker and Hengeveld เสนอความน่าสนใจอีกว่า ในสังคมตะวันตก ความแตกต่างด้านการใช้ภาษาระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งที่ เป็นธรรมชาติและไม่แน่นอนเสมอไป โดย Baker and Hengeveld ได้ทำการศึกษาการเติมหน่วยคำ -ing ของผู้พูดเพศชายและเพศหญิงในนอร์วิช (Norwich) ซึ่งผลการศึกษสามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนของตัวแปรในการเติมหน่วยคำ -ing ของผู้พูดเพศชายและเพศหญิงในนอร์วิช (อังกฤษ) ค่าคะแนนที่สูงหมายถึงความถี่ในการใช้ภาษาไม่มาตรฐาน

ชนชั้นทางสังคม	เพศหญิง	เพศชาย
ต่ำ 1	97	100
ต่ำ 2	81	91
ปานกลาง 1	68	81
ปานกลาง 2	3	27
สูง	0	4

ที่มา: Baker and Hengeveld (2012)

จากตารางดังกล่าวสามารถเห็นความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของผู้พูดเพศชายและหญิงได้อย่างชัดเจน สังเกตได้ว่าทั้งผู้พูดเพศชายและเพศหญิงมีการลดการใช้ภาษาไม่มาตรฐานลงทีละน้อยจากชนชั้นต่ำจนถึงชนชั้นสูง ต่อมาแสดงให้เห็นว่าในแต่ละชนชั้น เพศชายมีความถี่ในการใช้ภาษาไม่มาตรฐานมากกว่าเพศหญิง ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ เพศชายมีการใช้ภาษาไม่มาตรฐานมากกว่าเพศหญิงในทุกชนชั้น (Baker and Hengeveld, 2012)

นอกจากนี้ในปีค.ศ. 2011 Locke กล่าวว่าผู้ชายและผู้หญิงมีการที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง หากจะกล่าวเกี่ยวกับการพูดจากันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ต้องมองลึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาด้วย Locke กล่าวว่าต่อว่าปีค.ศ. 1970 การศึกษาเรื่องคำพูดของผู้หญิงได้เป็นประเด็นที่น่าจับตามองเป็นอย่างมาก การศึกษาดังกล่าวเริ่มจากนักภาษาศาสตร์ท่านหนึ่งชื่อว่า Robin Lakoff โดย Lakoff ได้อธิบายว่าคำพูดของผู้หญิงมีความแตกต่างจากผู้ชาย โดยความแตกต่างดังกล่าวคือ คำพูดของผู้หญิงจะมีเงื่อนไขและซับซ้อนกว่า แต่ผู้หญิงไม่ได้เจตนาให้เป็นเช่นนั้น

Preston (1989) ได้กล่าวถึงเพศมีผลต่อการใช้ภาษาว่า ในขณะที่ปัจจัยทางสังคมด้านอายุมีผลต่องานวิจัยทั้งด้านภาษาศาสตร์สังคมและการรับภาษาที่สอง ความแตกต่างด้านเพศก็มีผลไม่น้อยเช่นกัน ในทางตรงกันข้ามในทางภาษาศาสตร์สังคมปัจจัยด้านเพศมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของภาษา ซึ่งแนวทางในการศึกษาปัจจัยทางสังคมด้านเพศนั้นมีหลายประเด็นที่น่าสนใจ ได้แก่ 1) การศึกษาของภาษาต่างๆของผู้ใช้ต่างประเทศกันและรายงานถึงความเปลี่ยนของภาษา 2) ทศนคติที่แตกต่างมีผลต่อการใช้ภาษาหรือไม่ 3) การแสดงออกในตีความภาษา ซึ่งจำนวนงานวิจัยเชิงภาษาศาสตร์สังคมที่ผ่านนั้นแสดงให้เห็นว่าลักษณะตัวแปรด้านเพศมีผลต่อการใช้ภาษาอย่างแท้จริง และโดยส่วนมากคำพูดของผู้หญิงมักจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษา ดังเช่น Coates (1996) กล่าวว่า งานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ของผู้หญิงว่าผู้หญิงมีกลวิธีในการสร้างความสัมพันธ์อย่างไร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงนิยมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความสัมพันธ์กัน นั่นหมายถึง เมื่อผู้หญิงไม่มีกิจใดๆหรือไม่มีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติแล้ว ผู้หญิงมักจะมีการพูดคุยสนทนากันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือได้ว่านั่นคือกิจกรรมที่ผู้หญิงมักปฏิบัติในเวลาว่าง

โดยก่อนหน้านี้ในปีค.ศ. 1986 Coates ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างผู้หญิงและผู้ชายไว้ว่า ปัจจัยทางสังคมด้านเพศมีผลต่อความสามารถในการสื่อสาร

ระหว่างมนุษย์ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการแสดงออกทางความรู้และประสบการณ์ของมนุษย์ ตัวอย่างเช่นในประเทศอังกฤษ มีความเชื่อว่าผู้หญิงมีความถนัดในการพูดคุยมากกว่าผู้ชาย อันได้แก่ ผู้หญิงมีนิสัยชอบนิพนธ์หรือพูดกลับหลังเพื่อนหรือบุคคลทั่วไปที่ตนเองกำลังให้ความสนใจ ผู้ชายมีนิสัยชอบใช้คำพูดในการสาปแช่งมากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงมีความสุภาพกว่าผู้ชาย เป็นต้น งานวิจัยส่วนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการสนทนาของผู้หญิงและผู้ชายนี้มักให้ความสนใจที่วัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นด้วย โดย Coates ยังกล่าวอีกว่าภาษาที่ผู้หญิงใช้เปรียบเสมือนกลุ่มทางสังคม และภาษามีการเปลี่ยนเพราะผู้หญิงมากที่สุด โดยเหตุที่ผู้หญิงและผู้ชายมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันเป็นเพราะปัจจัยทางสังคมตามแนวทฤษฎีของภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งงานวิจัยที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่งของจรัลวิไล จรุงุโรจน์, ม.ล. (2549) ได้กล่าวไว้ว่าผู้ชายมักให้ความสำคัญกับองค์ประกอบทางความหมาย “เป็นการพูดกลับหลังคนอื่นมากที่สุด” รองลงมาคือ “ผู้พูดคิดร้ายต่อผู้อื่น” อันดับที่ 3 คือ “เป็นการพูดเรื่องไม่ดีของผู้อื่น” ส่วนองค์ประกอบทางความหมายที่มีค่าความสำคัญน้อยที่สุดในการนิเทศสำหรับผู้ชายคือ “เรื่องดังกล่าวต้องเป็นเรื่องจริง” ส่วนผู้หญิงให้ความสำคัญกับ “เป็นการพูดในเรื่องไม่ดีของผู้อื่น” รองลงมาคือ “ผู้พูดคิดร้ายต่อผู้อื่น” กับ “เป็นการพูดกลับหลังผู้อื่น” เป็นอันดับเดียวกัน และอันดับสุดท้ายคือ “เรื่องดังกล่าวต้องเป็นเรื่องจริง” เช่นเดียวกับผู้ชาย

Coates (1986) ให้เหตุผลต่อว่าโครงสร้างปัจจัยทางสังคมที่พบในการพูดของมนุษย์สามารถเป็นตีความได้หลากหลาย ดังที่กล่าวไว้ว่าผู้หญิงเปรียบเสมือนกลุ่มทางสังคมซึ่งมีความแตกต่างจากผู้ชายอย่างเด่นชัด โดยการสนทนาหรือภาษาที่ผู้หญิงและผู้ชายใช้แตกต่างกันนี้ยังสะท้อนภาพลักษณ์เกี่ยวกับภาษาของมนุษย์ 2 ประการคือ ประการแรกคือหลักการความแตกต่างความสำคัญของแนวคิดที่ผู้หญิงและผู้ชายใช้สามารถแบ่งแยกวัฒนธรรมที่แตกต่าง ความแตกต่างด้านภาษาศาสตร์ในภาษาของผู้หญิงและผู้ชายสามารถตีความและสะท้อนถึงเบื้องหลังทางวัฒนธรรมต่างๆ และประการที่สองคือหลักการเกี่ยวกับอำนาจ ผู้หญิงเป็นกลุ่มที่ถูกกดขี่และความแตกต่างด้านภาษาของผู้หญิงและผู้ชายเป็นการสะท้อนว่าภาษาของผู้ชายมีอำนาจมากกว่าภาษาของผู้หญิง โดยหลักการทั้งสองนี้อาจบ่งบอกได้ว่าธรรมชาติของความแตกต่างด้านเพศมีผลกระทบต่อการแสดงออกทางภาษา โดย Coates ให้เหตุผลสนับสนุนต่อว่าผู้หญิงมีการใช้คำพูดมากเกินไปจนความจำเป็น ในอดีตมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้จำนวนคำหรือความถี่ในการพูดของผู้หญิงและผู้ชาย โดยนำรูปภาพมา 3 ภาพ แล้วให้ผู้หญิงอธิบาย ผู้ชายอธิบายประมาณ 13 นาทีต่อรูปภาพ ในขณะที่ผู้หญิงใช้เวลามากถึง 3.17 นาทีต่อรูปภาพ อีกนัยหนึ่งผู้หญิงมักมีการใช้ประโยคคำถามมากกว่าผู้ชาย ซึ่งการใช้ภาษาดังกล่าวเป็นการแสดงความไม่แน่ใจหรือลังเลในการสนทนาได้ตอบ ดังนั้น

อาจกล่าวสรุปได้ว่า เหตุที่ภาษาของผู้หญิงมีอำนาจน้อยกว่าภาษาของผู้ชายอาจเป็นเพราะปัจจัยด้านเพศเป็นสำคัญ กอปรกับผู้หญิงมีการใช้ภาษาที่แสดงถึงความอ่อนไหวง่าย ซึ่งทำให้น้ำหนักหรือคุณค่าของคำพูดลดลง

อย่างไรก็ตาม Wardhaugh (2006) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการใช้ภาษาของผู้หญิงและผู้ชายว่ายังไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนเกี่ยวกับภาษาของผู้หญิงและผู้ชายว่ามีศักดิ์ศรีหรืออำนาจมากกว่ากันอย่างไร โดยทั่วไปแล้วการเปล่งเสียงของผู้หญิงมักจะมีเสียงแตกต่างกับผู้ชาย และบ่อยครั้งที่ผู้หญิงและผู้ชายจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของทักษะการพูดคุย

2. ปัจจัยทางสังคมด้านอายุต่อการใช้ภาษา (age in language usage)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) กล่าวถึงปัจจัยทางสังคมด้านอายุต่อการใช้ภาษาว่าอายุเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริงของคนในแต่ละสังคม โดยอายุเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาของผู้พูดที่เป็นผู้ใหญ่มีความแตกต่างจากภาษาวัยรุ่นในทำนองเดียวกันภาษาวัยรุ่นก็ย่อมมีความแตกต่างจากภาษาเด็กเช่นกัน

นอกจากนี้จรัลวิไล จรูญโรจน์ (2552) กล่าวเพิ่มเติมว่าภาษาสามารถแปรไปตามอายุของผู้พูดในภาษานั้นๆ สังเกตได้ว่าภาษาที่ผู้ใหญ่ใช้ในสมัยนั้นๆอาจแตกต่างจากภาษาที่เด็กๆใช้ในสมัยปัจจุบัน โดยการแปรของภาษาอาจเกิดได้ในรูปแบบของการออกเสียงที่แตกต่างกันในสมัยต่างๆ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้ใช้ภาษาที่มีอายุน้อยอาจก่อให้เกิดแนวโน้มที่จะใช้คำหรือลักษณะการออกเสียงที่ได้รับอิทธิพลจากภาษามาตรฐานมากกว่าคนรุ่นอายุมาก

Coulmas (1997) กล่าวว่าอายุเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์ในชีวิตมนุษย์ โดยเป็นผลสัมฤทธิ์ทางกายภาพและหน้าที่ทางสังคมและทักษะด้านต่างๆ การแสดงการมีส่วนร่วมต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก โครงสร้างของประวัติศาสตร์ส่วนบุคคล และความเคลื่อนไหวต่อประวัติศาสตร์ชุมชนและสังคม การศึกษาเกี่ยวกับอายุในด้านความสัมพันธ์กับภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาต่อตัวแปรทางภาษาศาสตร์สังคม เพราะภาษาหรือคำพูดของมนุษย์สื่อถึงประสบการณ์และจังหวะในชีวิต กล่าวคือถ้าอายุมากขึ้นเท่าใด ภาษาหรือคำพูดของมนุษย์ย่อมแสดงตัวตนมากขึ้นเท่านั้น การศึกษาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและคำพูดของมนุษย์ได้

อย่างชัดเจน โดย Coulmas ได้แบ่งช่วงอายุที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาของมนุษย์ออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังต่อไปนี้

1. วัยเด็ก (childhood)

การศึกษาภาษาของเด็กในปัจจุบันกำลังได้รับความนิยมนอย่างมาก อาทิเช่น Robert ได้ศึกษาภาษาของเด็กอายุ 3 ปีในเมืองฟิลาเดลเฟีย (Philadelphia) ซึ่งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าภาษาของเด็กในช่วงต้นเป็นไปโดยธรรมชาติ โดยบางคำพูดก็มีรูปแบบเหมือนภาษาที่ผู้ใหญ่ใช้ทั่วไป อีกทั้งยังแสดงให้เห็นอีกว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อคำพูดของเด็กมีทั้งตัวแปรทางสังคม เช่น การเติม -ing และการละเสียง t/d และรูปแบบการ และความสามารถในการถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิต ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าเด็กเรียนรู้จากตัวแปรทางสังคมอื่นๆก่อนที่จะพัฒนาภาษาของเขา และอาจเป็นไปได้อย่างมากว่าเด็กพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านตัวแปรทางสังคมก่อนที่จะพวกเขาจะแสดงออกมาเป็นคำพูด

2. วัยรุ่น (adolescence)

วัยรุ่นจะให้ความสำคัญไปที่การพัฒนาของภาษาพื้นเมืองหรือภาษาถิ่น และจะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ภาษาที่วัยรุ่นใช้จะนำพาการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นตัวแปรสำหรับการแปรภาษาถิ่นอีกด้วย อย่างไรก็ตามภาษาที่วัยรุ่นใช้มักขาดความเป็นมาตรฐานมากที่สุดในทุกช่วงอายุนี้ เพราะวัยรุ่นมีแนวความคิดที่ออกนอกกรอบมากที่สุด กล้าคิด กล้าพูด ดังนั้นภาษาที่วัยรุ่นใช้จึงมีความแข็งแกร่งและก้าวร้าวบ้างเป็นบางครั้ง

3. วัยผู้ใหญ่ (adulthood)

เมื่อผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นมาแล้ว ส่วนมากคนในช่วงวัยผู้ใหญ่จะมีกรอบคร่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งการใช้ภาษาก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย กล่าวคือ เมื่อสมัยเป็นวัยรุ่นอาจมีการใช้คำพูดหรือภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือมาตรฐานมากนัก แต่พอก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยแห่งการทำงานและเจริญพันธุ์ ภาษาที่ใช้ก็เปลี่ยนแปลงไปคือ เริ่มเข้าสู่ภาวะมาตรฐานมากขึ้น อย่างไรก็ตามภาษาที่ใช้ในวัยผู้ใหญ่ก็ล้วนแล้วแต่เป็นภาษาที่สั่งสมประสบการณ์มาตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งบางคนอาจมีการ

ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักของภาษานั้นๆ หรือบางคนอาจใช้ภาษาได้ไม่ดีเท่าที่ควรอันเนื่องปัจจัยทางสังคมด้านอื่นๆ เช่น การศึกษา หรือถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2548) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์พันธุทิพย์ หรรษา และโปรแกรมสนทนาไออาร์ซี ผลการวิจัยพบว่า ภาษาที่ใช้ในอินเทอร์เน็ตนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปตามภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งผู้สนทนาได้พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้การสนทนาในครั้งนั้นมีความราบรื่นและลดความกำกวมของข้อความ นอกจากข้อความที่เป็นตัวอักษรแล้ว การใช้เครื่องหมายแอสกีหรือการแสดงท่าทางเป็นการช่วยแสดงอารมณ์ ความรู้สึก หรือริยาท่าทางของผู้พูดได้ด้วย สิ่งสำคัญอีกประการคือผู้สนทนาพยายามทำให้ข้อความที่ตนกำลังสื่อ่นั้นมีความสั้นกระชับลงเพื่อความสนธิสนมในเวลาอันสั้น เพราะส่วนมากแล้วคู่สนทนามักจะเป็นผู้ที่ไม่รู้จักกันมาก่อน อย่างไรก็ตามการทักทายถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต เพราะการทักทายและการบอกลาจะช่วยสร้างความประทับใจ นำมาทำความรู้จัก และมีความต่อเนื่องในการสนทนาในครั้งต่อไป โดยการทักทายและการบอกลาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ตมีรูปแบบที่ไม่เป็นทางการมากนัก เพราะผู้สนทนาไม่ได้จำกัดและไม่คำนึงถึงความอาวุโส หน้าที่การงานทางสังคม เป็นต้น

งานวิจัยที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่งของศิริพร ปัญญาเมธิกุล (2549) คือ รูปแบบการทักทายในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต โดยผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีการทักทายด้วยคำพูดที่แสดงถึงความเป็นมิตรเช่น สวัสดี หวัดดี hello hi ซึ่งรูปแบบในการทักทายในห้องสนทนามีความแตกต่างกับการสนทนาในชีวิตประจำวันคือ มีการถาม เช่น ใครบ้านอยู่แถวลาดพร้าว 94 บ้างครับ การเชิญชวน เช่น ว่างๆๆละ การแนะนำตนเอง เช่น หินงมาใหม่ค่ะ โดยการทักทายในห้องสนทนานั้นจะแตกต่างจากการสนทนาหรือทักทายในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่ต้องนึกถึงอายุ เพศ และกาลเทศะ เพราะบุคคลที่สนทนากันไม่เห็นหน้ากัน

อย่างไรก็ตาม ศิริพร ปัญญาเมธิกุล ยังกล่าวต่ออีกว่ารูปแบบการทักทายของชาวไทยและชาวต่างชาติย่อมมีความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษา กล่าวคือ ชาวต่างชาติมักจะ

พูดคุยเรื่องเพศโดยไม่มีความเก้อเขิน โดยแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าตนประสงค์จะสนทนากับผู้ชายหรือผู้หญิง ในขณะที่คนไทยมักไม่ใช่คำพูดในลักษณะนี้ ส่วนใหญ่มักจะพูดเพียง อยากมีแฟน หรือ ไม่มีแฟน แล้วเติมคำลงท้ายหรือสรพนาม ซึ่งจะสามารถแสดงให้เห็นว่าผู้พูดเป็นเพศชายหรือหญิง แต่ในภาษาอังกฤษไม่สามารถแสดงคำลงท้ายหรือสรพนาม จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ชาวต่างชาติต้องระบุเพศในทันทีที่ทักทายเพื่อแสดงวัตถุประสงค์หรือเจตนาว่าต้องการจะพูดคุยสนทนากับเพศใด

นอกจากนี้รศ.ริน ดิษฐบรรจง (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมวัฒนธรรมจากไดอารีออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการใช้ภาษาในไดอารีออนไลน์มีทั้งหมด 5 ลักษณะ โดยการใช้คำ ปรากฏคำซ้ำมากที่สุด รองลงมาคำที่สะกดผิดไปจากคำเดิม คำภาษาต่างประเทศ คำซ้อน คำประสม คำเสริม คำเฉพาะกลุ่ม คำสแลง คำหยาบ และคำภาษาถิ่น ตามลำดับ การใช้ประโยค ปรากฏประโยคการใช้มากที่สุด รองลงมาคือประโยคถามให้ตอบและประโยคบอกให้ทำ ตามลำดับ การใช้สำนวน ปรากฏสำนวนเก่าแก่มากกว่าสำนวนใหม่ การใช้โวหาร ปรากฏบรรยายโวหารมากที่สุด รองลงมาคือเทศนาโวหาร อุปมาโวหาร สาธกโวหารและพรรณนาโวหาร ตามลำดับ

งานวิจัยที่น่าสนใจที่เกี่ยวกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์อีกชิ้นหนึ่งได้แก่งานวิจัยของภัทราพร เนาวรัตน์ธนากร (2551) โดยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การตีความภาษาและสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้ภาษาและสัญลักษณ์ในการสื่อสารผ่านโปรแกรมสนทนาของกลุ่มผู้ใช้บริการที่สนทนาผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์มีการสร้างรูปแบบของภาษา รวมถึงสัญลักษณ์และภาพอีโมติคอนต่างๆ เพื่อใช้สื่อถึงอารมณ์และความรู้สึก โดยการรับรู้และการตีความหมายของภาษาและสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์นั้นขึ้นอยู่กับบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน นั่นคือ ผู้ที่อยู่ในสังคมและวัฒนธรรมเดียวกันจะสามารถเข้าใจและตีความหมายได้เหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมากกว่าผู้ที่อยู่ต่างวัฒนธรรม ดังนั้น คู่สนทนาควรตรวจสอบการตีความของคู่สนทนาในเรื่องความหมายของภาษาและสัญลักษณ์หากไม่แน่ใจไม่ควรตีความไปเอง เพราะอาจจะนำไปสู่การตีความหมายที่ผิดพลาด

โดยผลการวิจัยของภัทราพร เนาวรัตน์ธนากร ยังชี้ให้เห็นว่าการสร้างตัวตนของผู้ใช้บริการโปรแกรมสนทนาออนไลน์ อาจจะใช้ตัวตนที่แท้จริง ตัวตนที่สมมุติหรือสร้างขึ้น หรือ

อาจเป็นตัวตนที่แท้จริงปนกับตัวตนสมมุติก็ย่อมได้ เพราะการสื่อสารในโปรแกรมสนทนาออนไลน์ไม่มีความสามารถในการบอกตัวตนของผู้สนทนาได้มากพอ นอกจากนี้ การสร้างตัวตนโดยการเปลี่ยนเพศหรือบอกอายุที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงเป็นสิ่งที่นิยมอย่างมากในการสร้างตัวตนในโปรแกรมสนทนาออนไลน์ เหตุผลที่ต้องปกปิดข้อมูลก็แท้จริงก็เนื่องจากความปลอดภัยในการดำรงชีวิตนั่นเอง สำหรับรูปแบบความสัมพันธ์ของผู้ใช้บริการก็จะมีความสัมพันธ์กับแบบทฤษฎีภูมิ เนื่องจากไม่ได้เป็นการรู้จักกันเป็นการส่วนตัวมาก่อน แต่เมื่อเข้ามาสนทนากันเป็นประจำอย่างต่อเนื่องจนเกิดความคุ้นเคยกันแล้ว ผู้ใช้บริการอาจจะมีการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงมากขึ้นแก่คู่สนทนาในภายหลัง แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ใช้บริการด้วยว่าอยากจะเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงกับสมาชิกหรือคู่สนทนาคนไหนมากน้อยเพียงใด อีกทั้งเมื่อคู่สนทนามีความสนิทสนมกันมากขึ้น ความสัมพันธ์ก็เริ่มมีความเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน

ทศพิชา ชลวิสูตร (2553) ศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารผ่านเว็บไซต์พันธูทิพย์ โดยผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า การใช้ภาษาในเว็บไซต์พันธูทิพย์มีหลายลักษณะ การสะกดคำผิดยังคงปรากฏอยู่ในชื่อกระทู้ และส่วนใหญ่ว่าที่สะกดผิดนั้นเป็นคำที่สามารถพบได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน การใช้สำนวนมีทั้งสำนวนเก่า ซึ่งยังคงความหมายเดิมในภาษา และสำนวนใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในการสื่อสารผ่านเว็บไซต์พันธูทิพย์ โดยเป็นผลมาจากความต้องการเน้นอารมณ์และความรู้สึก การใช้คำสแลงมีเป็นจำนวนมากเนื่องจากสมาชิกในเว็บไซต์มีความเห็นและความชอบที่เหมือนกัน ดังนั้นการใช้ภาษาใหม่หรือคำสแลงจึงเป็นเรื่องง่ายในการสื่อสารและยอมรับ โดยคำทับศัพท์นั้นมีจำนวนมากที่สุดจากลักษณะของการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้งหมด อย่างไรก็ตามอาจสรุปได้ว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในเว็บไซต์พันธูทิพย์นั้นเป็นภาษาที่เป็นเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ โดยยังคงความสุภาพและเข้าใจง่ายเฉพาะกลุ่ม แต่ก็ยังมีคำชื่นชม คำหยาบ ประชดประชัน และแสดงความคิดเห็นตามปกติ

งานวิจัยที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่งได้แก่งานวิจัยของวรรณลักษณ์ อุ่นมา (2553) โดยศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในที่ทำงาน โดยศึกษาจากบุคลากรที่ทำงานอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าบุคลากรกระทรวงการต่างประเทศใช้โปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยเหตุผล 2 ข้อคือ 1) เพื่อประโยชน์ในการทำงาน อาทิเช่น ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับติดต่อประสานงานล่องหนระหว่างบุคลากรภายในองค์กรทั้งที่อยู่ภายในและต่างประเทศ และ 2) เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยจะใช้โปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตตามความต้องการของตน โดยขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความสนใจ ตลอดจนประโยชน์ที่จะได้รับ จาก

การวิจัยพบว่าภาษาที่ใช้ในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์มีลักษณะถึงทางการเป็นส่วนใหญ่ แต่หากอยู่ในบริบทการทำงาน บุคลากรก็จะใช้ภาษาที่ค่อนข้างเป็นทางการ เนื่องจากกระทรวงการต่างประเทศเป็นสถานที่ราชการ ดังนั้นภาษาย่อมมีความเป็นทางการไปด้วย

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จากนักวิจัยและนักภาษาศาสตร์ชาวต่างชาติ ดังนี้

Ong (1982) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาพูดในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การเขียนข้อความจากภาษาพูดในเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เป็นการผสมระหว่างภาษาพูดและภาษาที่เป็นทางการ อีกทั้งยังค้นพบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมต่างๆที่เป็นพื้นฐานแห่งภาษาเขียนจากภาษาพูด โดยที่วัฒนธรรมภาษาพูดนั้นเป็นสิ่งที่มีความพื้นฐานจากประสบการณ์ ความทรงจำ และทักษะต่างๆ แต่ภาษาเขียนมักจะเป็นถ้อยคำที่เป็นมาตรฐาน เข้าใจตรงกันในผู้ใช้ภาษา ดังนั้น คำภาษาเขียนที่มาจากภาษาพูดมักจะเป็นคำที่ประยุกต์จากเหตุการณ์จริงมากกว่าความถูกต้องของระบบไวยากรณ์ในภาษา ซึ่งคำต่างๆที่ปรากฏในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์มักเป็นคำสแลง

Murray (1991) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสื่อสารของพนักงานบริษัท โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เป็นทางเลือกอันดับแรกในการติดต่อระหว่างบุคคลในองค์กร โดยพนักงานบางคนมักจะส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) แทนการพูดคุยแบบเห็นหน้าหรือการใช้โทรศัพท์ ตัวอย่างเช่น หากเป็นที่เร่งด่วนมากและพนักงานอยู่คนละที่กัน ซึ่งไม่มีความสามารถที่จะมาพบกันได้ทันเวลาที่เหมาะสม การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์จึงมีความจำเป็นอย่างมากในสถานการณ์ดังกล่าว แต่ทว่าเป็นเรื่องที่ต้องการปรึกษาหารือกันอย่างลึกซึ้ง การประชุมหรือพบปะกันย่อมเป็นสิ่งที่ดีกว่าเช่นกัน ผลการวิจัยยังพบว่าการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ทำให้ภาษาในการสื่อสารในองค์กรเปลี่ยนแปลงไปด้วย อันเนื่องจากเวลาอันจำกัดในการถ่ายทอดข่าวสาร ดังนั้นภาษาในข้อความมักจะเป็นภาษาที่กระชับและขาดความเป็นมาตรฐาน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับศึกษาการทำภาษาให้เป็นภาษามาตรฐานที่น่าสนใจชิ้นหนึ่ง คืองานวิจัยของ Bese (1983) ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการทำภาษาให้เป็นมาตรฐานหรือการทำภาษา

ให้เป็นภาษาสมัยใหม่ที่พูดโดยคนมองโกเลีย พบว่าการปฏิรูปภาษาเขียนในมองโกเลียเกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อภาษา คือ มีภาษาใหม่เกิดขึ้นมากมายและแพร่กระจายเข้ามาในรูปแบบของวรรณกรรมวิทยาศาสตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพราะได้รับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิศวกรรม จึงทำให้มีการสร้างคำใหม่ๆ เกิดขึ้นจนเป็นสาเหตุให้ภาษาเขียนดั้งเดิมของมองโกเลียสูญหายไป ถึงแม้ว่าจะได้รับอิทธิพลทางภาษาจากอื่นๆ เข้ามามากมายก็ตาม แต่ภาษาราชการที่นิยมใช้ก็ยังคงเป็นภาษามองโกเลียเดิม นอกจากนี้ การปฏิรูปภาษาในมองโกเลียสะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งความเจริญของสิ่งเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อการปฏิรูปทางภาษา นักปฏิรูปภาษาย่อมมีความสามารถในการนำคำในภาษามองโกเลียเดิมมาสร้างคำใหม่ได้อย่างเหมาะสม โดยไม่ต้องหยิบยืมคำมาจากภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ Cienkowski (1983) ได้ศึกษาการพัฒนาคำศัพท์ในภาษาโปแลนด์ให้เป็นมาตรฐานด้วยวิธีการสร้างคำแบบต่างๆ และปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรมและการปกครองที่มีผลต่อการใช้และการพัฒนาคำศัพท์ในภาษาโปแลนด์ โดย Cienkowski ได้กล่าวถึงอิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตกโดยเฉพาะอิทธิพลจากประเทศในแถบยุโรปและประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านคำศัพท์ในภาษาโปแลนด์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น ได้รับอิทธิพลจากภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย ภาษาละติน ภาษาอังกฤษ เป็นต้น แต่อิทธิพลจากภาษาเหล่านี้ไม่ได้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างภาษาหรือรูปแบบของการสร้างคำในภาษาโปแลนด์อย่างเด่นชัด ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. การแปลงคำ เป็นวิธีการสร้างคำที่ง่ายที่สุดในการเติมอุปสรรค (prefix) และปัจจัย (suffix) ที่แสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์และมีนัยสำคัญทางความหมาย เช่นการเติมปัจจัย -arz ในหน่วยฐาน (base) เพื่อให้เป็นคำนามและแสดงความหมายเป็นบุคคล หรือการสร้างคำกริยาด้วยวิธีการเปลี่ยนหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำนาม คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำสรรพนาม ฯลฯ ให้เป็นคำกริยา โดยการเติมอุปสรรคหรือปัจจัยของคำกริยา

2. การประสมคำ โดยการนำคำ 2 คำที่มีหน้าที่ทางไวยากรณ์เหมือนกันหรือต่างกันมาประสมกันและปรากฏคำที่มีความหมายใหม่ หรือมีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิม

3. กัดคำข้างหลังเพื่อให้เกิดคำใหม่ เป็นวิธีการสร้างคำใหม่ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในภาษาสแลง และการสร้างคำด้วยวิธีนี้มักมีความหมายเกี่ยวกับกิจกรรมของมนุษย์

4. การสร้างคำใหม่จากคำย่อ วิธีการสร้างคำในลักษณะนี้มักจะนำอักษรตัวแรกของคำมารวมกันและปรากฏคำใหม่ขึ้นมา

5. การสร้างคำขึ้นเอง เป็นวิธีการสร้างคำที่มีหน่วยคำของภาษาอื่นอยู่ร่วมด้วย และผู้สร้างคำในลักษณะนี้มักเป็นนักวิทยาศาสตร์ นักเทคโนโลยีและผู้ผลิตด้านอุตสาหกรรม เช่นคำว่า hydrokopter ‘water kopter’ เป็นการแยกหน่วยคำที่ผิดคือ heli + kopter ซึ่งอันที่จริงการแยกหน่วยที่ถูกต้องคือ heliko + pter และคำที่ถูกต้องน่าจะเป็น hydropter แต่ไม่ปรากฏคำนี้ในการใช้ศัพท์ จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าเป็นการสร้างคำใหม่ที่เกิดจากการแยกหน่วยคำที่ผิดไป แต่คำใหม่นี้ก็ได้รับการยอมรับในสังคม

6. การเลียนเสียง วิธีการสร้างคำนี้เป็นการเลียนแบบเสียงที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ

7. การยืมความหมาย เป็นการยืมความหมายจากคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาอื่น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษารัสเซีย เช่นคำว่า aktualny, up-to-date, current, timely และยืมความหมายจากภาษาอังกฤษที่ทำให้มีความหมายเพิ่มขึ้น

8. การนำคำที่เลิกใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ ผู้ที่นำคำเหล่านี้กลับมาใช้ใหม่มักเป็นกวีหรือนักเขียน แต่การใช้คำเหล่านี้ในการสนทนาไม่ได้รับความนิยมเท่าใดนัก

ส่วนปัจจัยทางด้านสังคม วัฒนธรรมและการปกครองนั้น ต่างก็มีบทบาทต่อการพัฒนาคำศัพท์ในภาษาโปแลนด์ดังนี้

1. บทบาทของวรรณคดีที่มีต่อการพัฒนาคำศัพท์สมัยใหม่ โดยนักเขียนและกวีต่างมีบทบาทสำคัญในการแนะนำต่อประชาชนทั่วไปในการเลือกใช้คำศัพท์และถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้อง รวมทั้งการใช้คำศัพท์ในภาษาโปแลนด์ที่ไม่ใช่คำยืมจากภาษาต่างประเทศ หรือการไม่เห็นด้วยในการใช้อูทานจากภาษาต่างประเทศแทนการใช้คำอุทานในภาษาโปแลนด์ที่ปรากฏทั้งในงานเขียนและการพูดในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

2. สื่อมวลชนและการสร้างคำใหม่ สื่อมวลชนในโปแลนด์ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ต่างก็มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่และพัฒนาภาษามาตรฐานของชาติทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เนื่องจากว่าสื่อเหล่านี้ต่างก็ได้รับความนิยมจากประชาชนในโปแลนด์เป็นอย่างมาก

3. หน่วยงานราชการ การออกกฎหมายและการปฏิรูปภาษา โดยโปแลนด์มีคณะกรรมการภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งมีหน้าที่ดูแลและออกกฎต่างๆ ที่เกี่ยวกับการออกเสียงและการสะกดคำให้ถูกต้อง รวมทั้งยังมีหน้าที่รับผิดชอบในการบัญญัติชื่อและศัพท์เทคนิคต่างๆ ให้เป็นภาษาโปแลนด์มาตรฐาน เช่น ชื่อทางภูมิศาสตร์ของโลก ชื่อสินค้า ชื่อผลิตภัณฑ์ เป็นต้น รวมทั้งยังจัดทำพจนานุกรมเพื่อบัญญัติชื่อและศัพท์เทคนิคเหล่านี้

4. การจัดทำพจนานุกรมภาษาโปแลนด์ ซึ่งการจัดทำพจนานุกรมเหล่านี้เป็นการรวบรวมและบันทึกคำศัพท์ต่างๆ ให้เป็นมาตรฐาน และเป็นแหล่งคำศัพท์ที่เชื่อถือได้มากที่สุดอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม Cienkowski สรุปว่า วิธีการสร้างคำศัพท์ในภาษาโปแลนด์ที่นิยมมากที่สุดจากการสำรวจพจนานุกรมในปีค.ศ. 1976 คือการสร้างศัพท์ใหม่ การตัดคำข้างหน้าเพื่อเกิดคำใหม่ การเติมปัจจัยและการประสมคำ

งานวิจัยด้านภาษาไม่มาตรฐานที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่ง ได้แก่งานวิจัยของวรารคณา แซ่เจ็ง (2547) ผลการศึกษาพบว่าลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ไม่ได้มาตรฐาน ได้แก่

1. ลักษณะทางไวยากรณ์

1.1 การผันกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน เช่น ใช้กริยาพหูพจน์ในประธานเอกพจน์ เป็นต้น

1.2 การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค คือ เมื่อคนผิวสีต้องการแสดงความหมายในเชิงปฏิเสธในประโยค ทำได้โดยการเติม ain't ซึ่ง ain't ในบางประโยคมีความหมายเพียง do not, have not หรือ is not เท่านั้น

1.3 การแสดงกาล คนผิวสีจะมีสัญลักษณ์เพียง 2 กาลเวลาเท่านั้น คือ อดีตและอนาคต เมื่อคนผิวสีต้องการจะใช้กริยาในประโยคอดีตกาล จะเติมเฉพาะ -ed เช่น คำว่า know ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะเป็น knowed แทนที่จะเป็น knew แบบภาษาอังกฤษมาตรฐาน

1.4 การใช้สรรพนามที่มีความหมายเป็นกรรมทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค คือ คนผิวสีจะมีการใช้สรรพนามทำหน้าที่เป็นกรรมมาเป็นประธานของประโยค

1.5 การละ verb to be และการใช้ be ในประโยค คนผิวสีจะมีการละ verb to be ในประโยคหาก verb to be ตัวนั้นทำหน้าที่เป็นกริยาช่วย

2. ลักษณะระบบเสียง

2.1 การสูญเสียของเสียง /-d/ เมื่อใดก็ตามที่คำในภาษาอังกฤษของคนผิวสีลงท้ายด้วยเสียง /-d/ คำๆนั้นจะถูกละการออกเสียง /-d/ เหลือเพียงเสียงพยัญชนะต้นในประโยค

2.2 การออกเสียง /-th/ ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีเมื่อคำๆหนึ่งขึ้นต้นด้วย /th-/ จะถูกเปลี่ยนเสียงเป็น /d/ และเมื่อใดก็ตามที่ประโยคในภาษาอังกฤษของคนผิวสีลงท้ายด้วย /-th/ จะถูกเปลี่ยนเสียงเป็น /f/ จึงสรุปได้ว่า เสียง /-th/ ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะเปลี่ยนไปตามตำแหน่งของประโยค

2.3 การสูญเสียของเสียงพยางค์ต้น เป็นลักษณะทางสัทศาสตร์ ซึ่งคำส่วนใหญ่ที่เกิดการสูญเสียของเสียงพยัญชนะต้นจะเกิดขึ้นกับคำบุพบท เช่น between ออกเสียงเป็น tween หรือ around ออกเสียงเป็น round เป็นต้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศและอายุต่อการใช้ภาษา

ในส่วนของการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านเพศและอายุต่อการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยจากนักภาษาศาสตร์และนักวิชาการ ดังต่อไปนี้

Tannen (1990) ได้แบ่งประเภทของการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภทคือ การพูดเพื่อสร้างมิตรไมตรี และการพูดเพื่อบรรยาย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้หญิงมักใช้คำพูดเพื่อสร้างมิตรไมตรีหรือสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งการพูดในลักษณะนี้เป็นการเน้นถึงความคล้ายคลึงกันและการแบ่งปันประสบการณ์ ในทางตรงกันข้าม ผู้ชายมักจะพูดในเชิงอิสระและพยายามรักษาสถานภาพทางสังคมให้ดูสูงกว่าผู้ที่กำลังสนทนาคู่ด้วยอยู่เสมอ กล่าวคือ ผู้หญิงจะมีความสามารถในการสร้างมิตรภาพได้ง่ายกว่าผู้ชายนั่นเอง

งานวิจัยที่น่าสนใจอีกงานหนึ่งได้แก่งานวิจัยของ Herring (1994) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมด้านเพศต่อรูปแบบการสื่อสารออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 68 ของข้อความออนไลน์ที่เขียนโดยเพศชายมักจะเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์และล้อเลียนสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตามภาษาที่ผู้ชายใช้ในการสื่อสารออนไลน์จะมีเนื้อหาที่ถ่ายทอดความนึกคิดและมักจะมีอิทธิพลเสมอ อีกทั้งยังเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ชายมักจะใช้ข้อความที่มีเนื้อหาหนักแน่น แสดงออกถึงความเป็นตัวตน มีความเชื่อถือได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้หญิงมักใช้ข้อความที่แสดงถึงการขอโทษ การตั้งคำถาม ความเชื่อส่วนบุคคล การให้เหตุผลที่เปิดเผยมโนธรรมในเชิงวาทกรรม ซึ่งผลการวิจัยของ Herring ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Soukup (1999) ที่ผลการวิจัยพบว่าภาษาที่ผู้ชายใช้ค่อนข้างมีความเป็นมืออาชีพ และมีความสามารถในการตอบคำถามได้ดี ในทางตรงกันข้าม ผู้หญิงมักใช้ภาษาในเชิงสนับสนุน พร้อมทั้งยกย่องและแสดงความขอบคุณ รวมถึงมักจะแสดงการต้อนรับในการสนทนากับผู้คนที่ไม่รู้จักได้อย่างง่ายดาย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านอายุต่อการใช้ภาษาดังนี้

ศรวนีย์ สรรคนรานุรักษ์ (2542) ได้ศึกษาการใช้คำลักษณนามในภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันของผู้พูดต่างวัย โดยเก็บข้อมูลจากรายการสัมภาษณ์บุคคลทางโทรทัศน์และการสนทนาของบุคคล 2 รุ่นอายุ ได้แก่ รุ่นอายุต่ำกว่า 25 ปี และรุ่นอายุมากกว่า 40 ปี ผลการวิจัยในส่วนของการแปรในการใช้คำลักษณนามตามอายุของผู้พูด มีดังต่อไปนี้

1. การแปรในการเกิดร่วมของคำลักษณนามกับคำนาม พบว่าผู้พูดรุ่นอายุต่ำกว่า 25 ปีใช้คำลักษณนามตรงตามกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถานมากกว่าผู้พูดรุ่นอายุมากกว่า 40 ปี ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้พูดภาษาไทยมาตรฐานที่มีอายุมากใช้คำลักษณนามตรงกับ

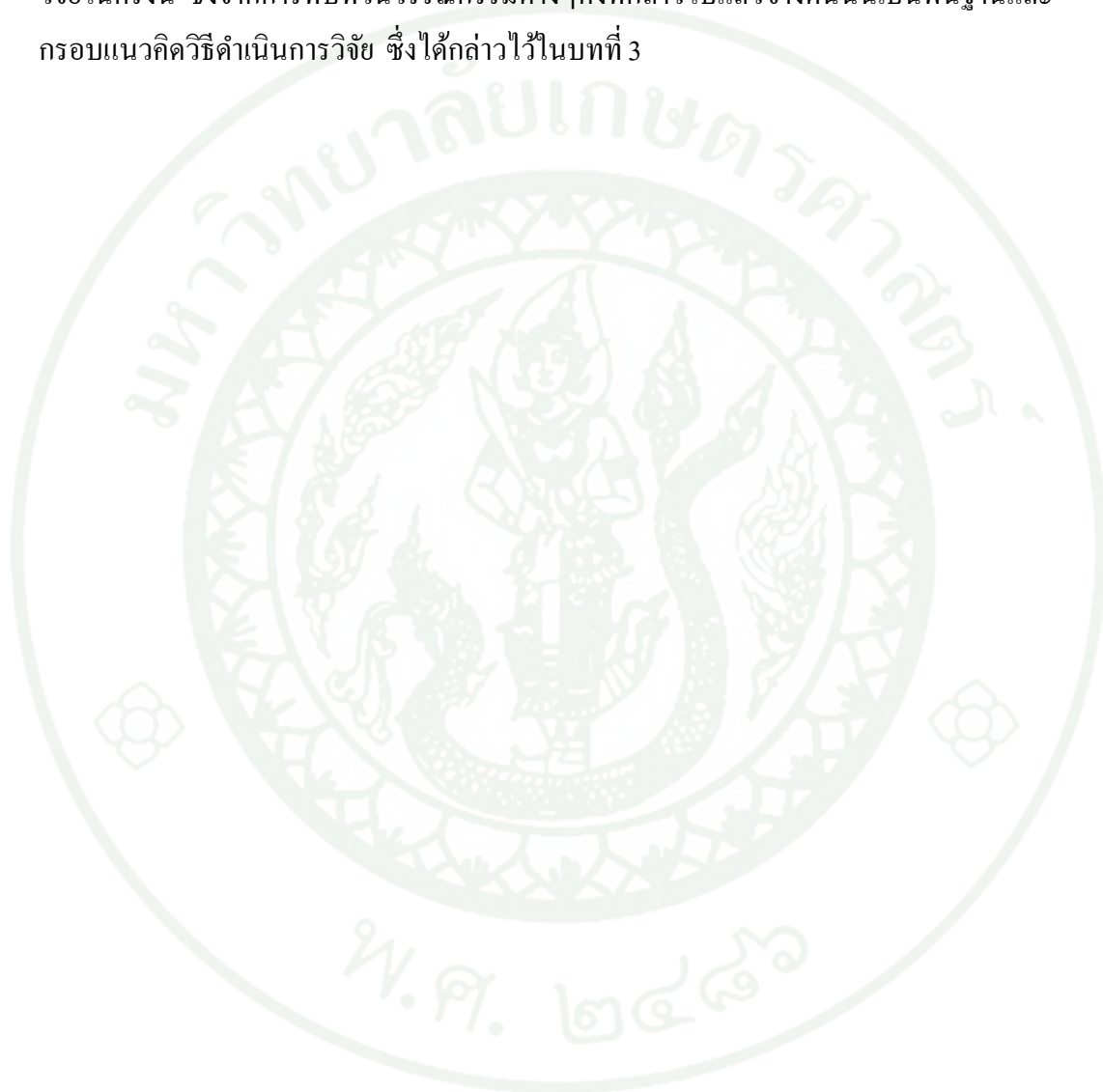
หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถานมากกว่าผู้พูดที่มีอายุน้อย เมื่อจำแนกตามกลุ่มของคำลักษณะนามพบว่า ผู้พูดทั้งสองรุ่นอายุมีการแตกต่างในการเลือกใช้คำลักษณะนามในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

2. การแปรของรูปนามวลีที่มีคำลักษณะนาม พบว่าผู้พูดทั้งสองรุ่นอายุใช้รูปแบบนามวลีที่มีคำลักษณะนามในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผู้พูดที่มีอายุน้อยใช้คำลักษณะนามหลากหลายกว่าผู้พูดที่มีอายุมาก โดยผู้พูดทั้งสองรุ่นอายุต่างก็ใช้รูปแบบนามวลีที่ปรากฏร่วมกับคำจำนวนนับ รูปแบบนามวลีที่ปรากฏร่วมกับคำลำดับที่รูปแบบนามวลีที่ปรากฏเฉพาะคำนามและคำลักษณะนาม และรูปแบบนามวลีที่มีคำลักษณะนามเป็นศูนย์เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม ศรณีย์ สรรคนุรานุรักษ์ กล่าวสรุปไว้ว่าการที่ผู้พูดอายุน้อยสามารถใช้ลักษณะนามตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยราชบัณฑิตยสถานอาจเนื่องจากว่าผู้พูดอายุน้อยอยู่ในวัยศึกษา จึงมีความใกล้ชิดกับการใช้คำลักษณะนามที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคมด้านอายุที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่งคืองานวิจัยของศิริรัตน์ ชูพันธ์ และกัลยา ดิงศรัทธี (2549) โดยได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการแปรของคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยตามถิ่นที่อยู่และอายุของผู้พูด ผลการวิจัยพบว่าภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยใช้ภาษาไทยถิ่นใต้และภาษาไทยถิ่นตะวันออก โดยใช้ภาษาไทยถิ่นใต้มากกว่าภาษาไทยถิ่นตะวันออก นอกจากนี้ยังพบว่า ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยเป็นภาษาลูกผสมในความหมายกว้าง กล่าวคือ ผู้บอกภาษาใช้คำศัพท์หลายประเภทปะปนกัน ได้แก่ คำศัพท์ภาษาไทย 4 ถิ่น คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันตก คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก คำศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป คำศัพท์ภาษาเฉพาะถิ่นเกาะสมุย คำศัพท์ภาษาไทยมาตรฐาน และใช้คำศัพท์ที่จัดกลุ่มไม่ได้ด้วย นอกจากนี้พบว่า การใช้ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยในระดับตำบลและรุ่นอายุมีลักษณะเป็นลูกผสมในทุกกรณี ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยมีความแตกต่างกันในระดับอายุแต่ไม่มีความแตกต่างกันในระดับตำบล กล่าวคือ ผู้บอกภาษารุ่นอายุน้อยใช้คำศัพท์ภาษาไทยมาตรฐานมากกว่าผู้บอกภาษารุ่นอายุมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.001 และพบว่าคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุยที่ใช้ในตำบลต่างๆ ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งตำบลที่มีนักท่องเที่ยวมากและตำบลที่มีนักท่องเที่ยวน้อย

กล่าวโดยสรุป บทนี้ได้ศึกษาบทวนเอกสาร ทฤษฎี คำราชาศัพท์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ทั้งหมดอย่างละเอียด โดยศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ แนวคิดและปรากฏการณ์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์ แนวทฤษฎีเกี่ยวกับคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐาน ปัจจัยทางสังคมด้านเพศและอายุต่อการใช้ภาษา และรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมต่างๆดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้นเป็นพื้นฐานและกรอบแนวคิดวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งได้กล่าวไว้ในบทที่ 3

บทที่ 3

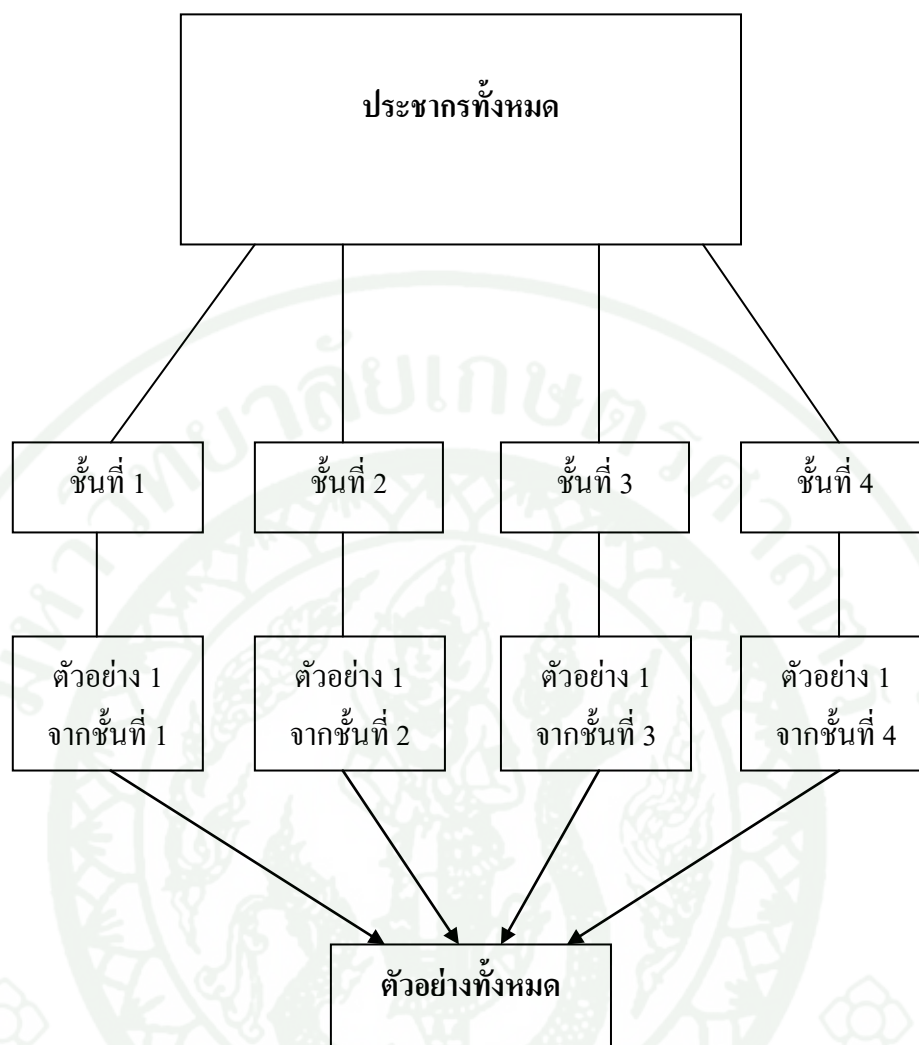
วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยศึกษาเรื่อง การศึกษาคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก เพื่อให้ได้งานวิจัยที่สามารถสะท้อนความเป็นจริงของการใช้คำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Approach) โดยการวิจัยแบบผสมเป็นเทคนิควิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์แบบผสมวิธีระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

การคัดเลือกตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยสะดวก (stratified convenience sampling) โดยจรัสวิไล จรุงโรจน์, ม.ล. (2556) กล่าวว่าเป็นการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบจัดประชากรออกเป็นกลุ่มหรือชั้น (stratum) ย่อยก่อน การจัดกลุ่มย่อยนี้ต้องไม่จัดโดยการสุ่ม แต่ต้องจงใจให้หน่วยประชากรในกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะบางอย่างตรงกันและแตกต่างออกจากอีกกลุ่มย่อยอื่นๆ จากนั้นจึงทำการสุ่มจากแต่ละกลุ่มย่อยขึ้นมาเป็นกลุ่มตัวอย่างอีกทีหนึ่ง

ทั้งนี้เอกณรงค์ วรสีหะ (2553) ยังกล่าวไว้ว่า การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นการสุ่มตัวอย่างตามประเภท หรือการสุ่มแบบชั้นภูมิ ตัวอย่างเช่น การแบ่งประชากรตามฐานะรายได้ สถานภาพทางสังคม เพศ อายุ เป็นต้น จากหลักการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกในแต่ละระดับมีลักษณะคล้ายคลึงกันและมีความแตกต่างกันมากที่สุดในระดับชั้น และเมื่อสุ่มตัวอย่างจะทำการสุ่มตัวอย่างทุกระดับชั้นเพื่อเป็นตัวแทน ดังนั้นอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยสะดวกนี้ช่วยรับประกันว่าสมาชิกในกลุ่มย่อยจะมีโอกาสได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนของประชากรในสัดส่วนที่เหมาะสม (ปาริชาติ สถาปิตานนท์, 2545)

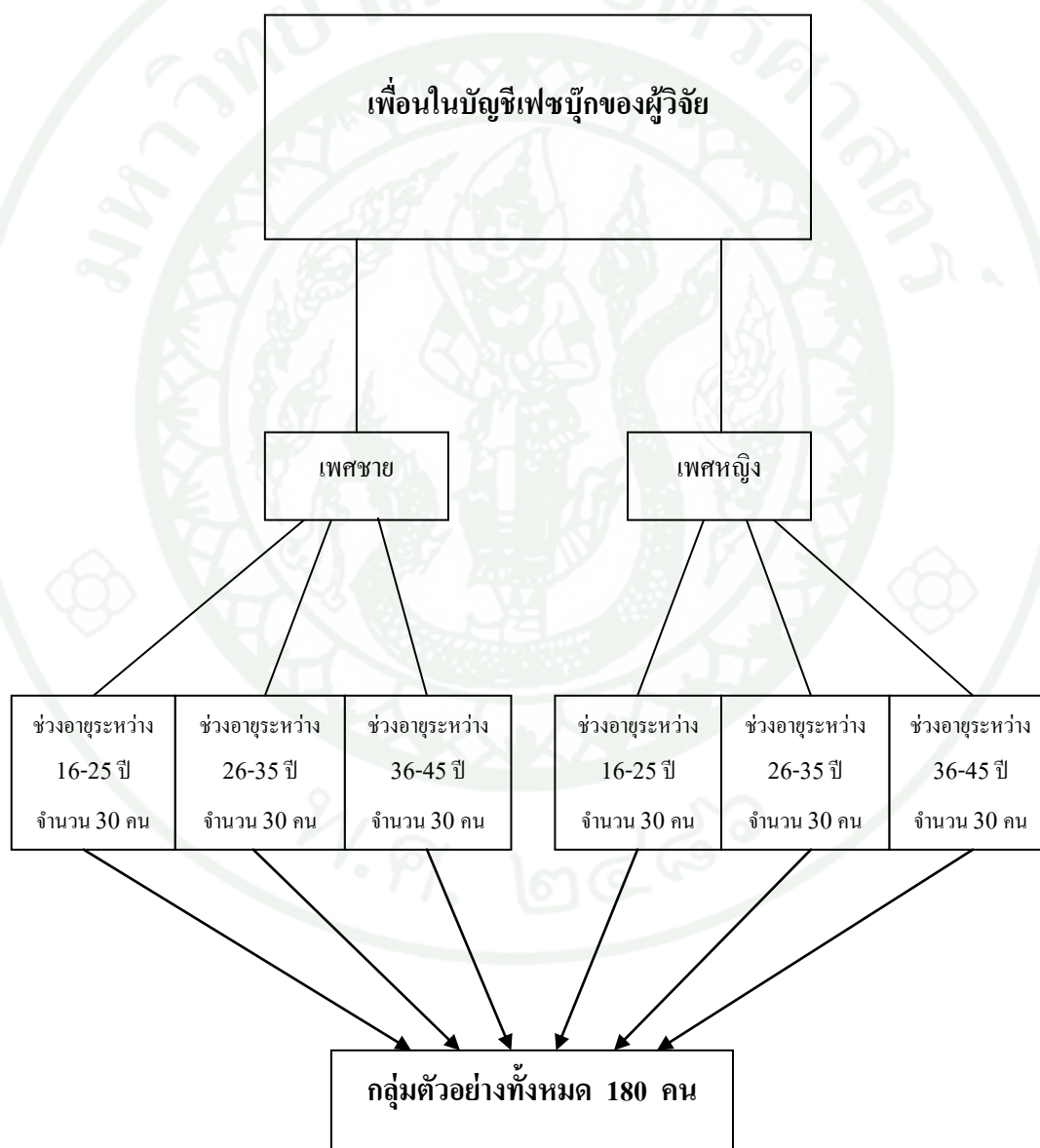

ภาพที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น
ที่มา: สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2550)

จากหลักเกณฑ์และทฤษฎีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยสะดวกข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกตัวอย่างจากผู้ที่มีความเป็นเพื่อน (friend) ในบัญชีเฟซบุ๊กของผู้วิจัย โดยทั่วไปแล้วสมาชิกผู้ใช้เฟซบุ๊กมีเพื่อนในเครือข่ายบัญชีของตนเป็นจำนวนมาก เพื่อนในเครือข่ายบัญชีบางคนอาจเป็นเพื่อนที่รู้จักกันหรือเคยพบปะกันแล้ว เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนที่ทำงานญาติพี่น้อง หรือบุคคลที่เคยมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เป็นต้น และมีเพื่อนจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยรู้จักหรือพบปะกันมาก่อนเลย ซึ่งอาจเป็นเพื่อนที่ได้รับการแนะนำจากเพื่อนคนอื่นๆ ในเครือข่ายเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นเพื่อนในบัญชีเฟซบุ๊กที่ผู้วิจัยรู้จักเป็นอย่างดีในด้านเพศและอายุที่ชัดเจน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ เพื่อนในบัญชีเฟซบุ๊กของผู้วิจัยจำนวน 180 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม อายุกลุ่มอายุละ 60 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 30 คน และเพศหญิงจำนวน 30 คน ได้แก่ 1) วัยรุ่น คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 16–25 ปี 2) วัยเริ่มทำงาน คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 26–35 ปี และ 3) วัยผู้ใหญ่ คือกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 36–45 ปี

ภาพที่ 2 กลุ่มตัวอย่างจากเพื่อนในบัญชีเฟซบุ๊กของผู้วิจัย

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญอย่างยิ่งขั้นตอนหนึ่งในการศึกษาวิจัย เนื่องจากงานวิจัยคืองานที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม บันทึก และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีระบบระเบียบแบบแผน ผู้วิจัยจำเป็นต้องเก็บและรวบรวมข้อมูลในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งให้มีความเหมาะสมกับงานวิจัย การเลือกวิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลมีความสำคัญมากเนื่องจากเป็นหนทางในการได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง แม่นยำ และน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตามเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพ รวมถึงเทคนิควิจัยที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยย่อมมีผลต่อการเก็บและรวบรวมข้อมูลด้วย (ณรงค์ โพธิ์พฤษยานันท์, 2550)

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2550) กล่าวว่าหลักเกณฑ์ที่นักวิจัยต้องคำนึงถึงในการตัดสินใจเลือกเก็บและรวบรวมข้อมูลคือ 1) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2) คุณสมบัติของประชากรที่ศึกษา 3) ระยะเวลาที่ศึกษา และ 4) ความเป็นไปได้ทางด้านงบประมาณและกำลังคน

จากการศึกษาวิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากการตั้งสถานะของตัวอย่างทั้งหมด 180 คน คนละ 1 สถานะ โดยเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะสถานะที่เป็นถ้อยคำหรือข้อความและรวมถึงสถานะที่มีรูปภาพประกอบ แต่ไม่เลือกเก็บการตั้งสถานะด้วยรูปภาพเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ได้เก็บข้อมูลจากวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2556 นับถอยหลังลงไปถึงวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้เก็บและรวบรวมข้อมูลจากการตั้งสถานะเฟชนักของตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อมาผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์การปรากฏคำไม่มาตรฐาน

ผู้วิจัยได้นำข้อความจากการตั้งสถานะเฟชนักของตัวอย่างในแต่ละกลุ่มอายุมาวิเคราะห์ความถี่ในการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานในเฟชนัก โดยผู้วิจัยได้อิงเกณฑ์ในการนับคำศัพท์จากวรรณ พันธุเมธา (2551) และคำนวณเปรียบเทียบอัตราร้อยละ (percentage) ของ

การปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานจากกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน สำหรับค่าไม่มาตรฐานนั้นผู้วิจัยได้อิงจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้ค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาความเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้ค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง โดยวิธีทดสอบทางสถิติโดยวิธีการหาค่าที (T-Test Independent Samples) ในโปรแกรมหาค่าที (T-Test) ในโปรแกรม Microsoft Excel ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 (จรัลวิไล จรุงโรจน์, ม.ล., 2556)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้ค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่ โดยวิธีทดสอบทางสถิติแบบ One-way ANOVA ในโปรแกรม Microsoft Excel ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 (จรัลวิไล จรุงโรจน์, ม.ล., 2556)

2. วิเคราะห์ลักษณะการปรากฏค่าไม่มาตรฐาน

การวิเคราะห์ลักษณะการปรากฏค่าไม่มาตรฐานจากการตั้งสถานะเพชบู้กนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าไม่มาตรฐานของตัวอย่างทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อหาลักษณะของการปรากฏค่าไม่มาตรฐานจากกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน โดยที่ค่าไม่มาตรฐานหนึ่งค่าจากการวิเคราะห์การปรากฏค่าไม่มาตรฐานนั้นสามารถเป็นค่าไม่มาตรฐานได้ในหลายลักษณะ ดังนั้น ข้อมูลเชิงปริมาณของการปรากฏค่าไม่มาตรฐานและลักษณะการปรากฏค่าไม่มาตรฐานจึงมีความแตกต่างกัน

ในส่วนของการวิเคราะห์ลักษณะการปรากฏค่าไม่มาตรฐาน ผู้วิจัยได้สรุปและประยุกต์จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารวิชาการต่างๆจากนักภาษาศาสตร์ชาวไทยและชาวต่างชาติ ได้แก่ Bauer (1983); Mathews (1991); อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2548); กิตติมา อินทรมพรรย์ (2552); และ ราชบัณฑิตยสถาน (2556)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการปรากฏและลักษณะของคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 180 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) วัยรุ่น คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 16 – 25 ปี จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 30 คน และเพศหญิงจำนวน 30 คน 2) วัยเริ่มทำงาน คือกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุระหว่าง 26 – 35 ปี จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 30 คน และเพศหญิงจำนวน 30 คน และ 3) วัยผู้ใหญ่ คือกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 30 คน และเพศหญิงจำนวน 30 คน

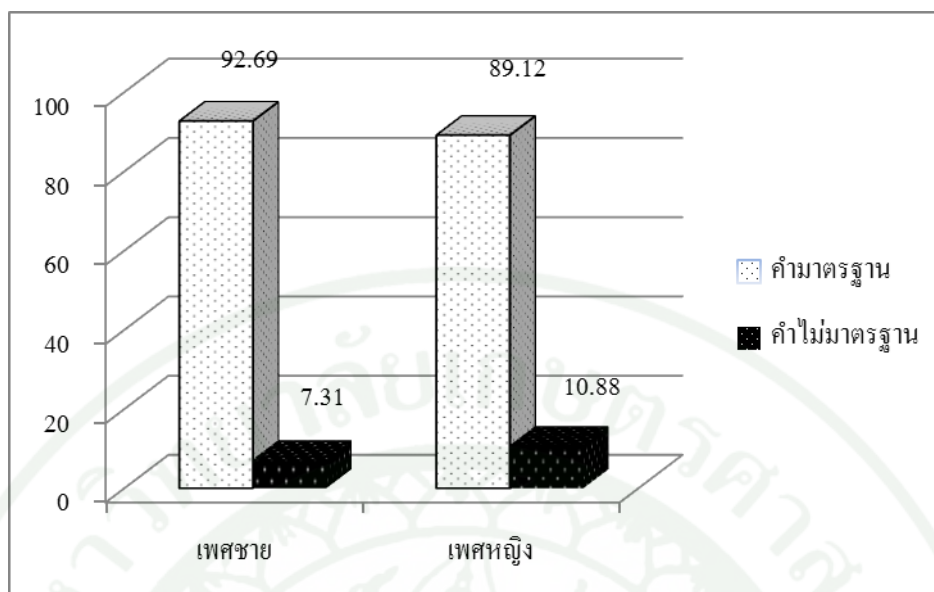
การปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊ก

จากการศึกษาการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊กนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่าง โดยผลการวิเคราะห์อัตราในการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างมีดังต่อไปนี้

1. อัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

จำนวน	เพศชาย			เพศหญิง		
	คำมาตรฐาน	คำไม่มาตรฐาน	รวม	คำมาตรฐาน	คำไม่มาตรฐาน	รวม
รวม	1,395	110	1,505	1,156	141	1,297
	(92.69)	(7.31)	(100)	(89.12)	(10.88)	(100)

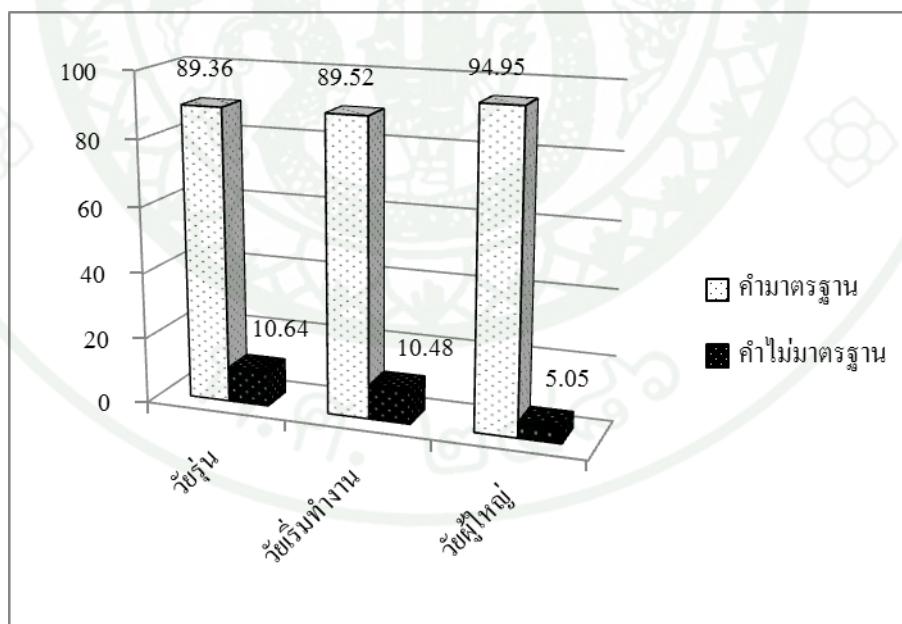
ภาพที่ 3 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิง

จากตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีการใช้ค่าในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กทั้งหมดจำนวน 1,505 ค่า โดยแบ่งเป็นค่ามาตรฐานจำนวน 1,395 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 92.69 และค่าไม่มาตรฐานจำนวน 110 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 7.31 ส่วนเพศหญิงมีการใช้ค่าในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กทั้งหมดจำนวน 1,297 ค่า โดยแบ่งเป็นค่ามาตรฐานจำนวน 1,156 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 89.12 และค่าไม่มาตรฐานจำนวน 141 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.88 ดังนั้นหากเปรียบเทียบจากอัตราการปรากฏค่าไม่มาตรฐานจึงสรุปได้ว่า เพศหญิงมีการใช้ค่าไม่มาตรฐานมากกว่าเพศชาย

2. อัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	คำมาตรฐาน	คำไม่มาตรฐาน	รวม
วัยรุ่น	941 (89.36)	112 (10.64)	1,053 (37.58)
วัยเริ่มทำงาน	838 (89.52)	98 (10.48)	936 (33.40)
วัยผู้ใหญ่	772 (94.95)	41 (5.05)	813 (29.01)
รวม	2551 (91.04)	251 (8.96)	2,802 (100)

ภาพที่ 4 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ

จากตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการใช้ค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มอายุ โดยกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมีการใช้ค่าในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กทั้งหมดจำนวน 1,053 ค่า แบ่งเป็นค่ามาตรฐานจำนวน 941 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 89.36 และค่าไม่มาตรฐานจำนวน 112 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.64 ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างวัยเริ่มทำงานมีการใช้ค่าในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กทั้งหมดจำนวน 936 ค่า แบ่งเป็นค่ามาตรฐานจำนวน 838 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 89.52 และค่าไม่มาตรฐานจำนวน 98 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.48 และกลุ่มตัวอย่างวัยผู้ใหญ่มีการใช้ค่าในการตั้งสถานะทั้งหมดจำนวน 813 ค่า แบ่งเป็นค่ามาตรฐานจำนวน 772 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 94.95 และค่าไม่มาตรฐานจำนวน 41 ค่า คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.05 ดังนั้นหากเปรียบเทียบจากอัตราการปรากฏค่าไม่มาตรฐานจึงสรุปได้ว่า วัยรุ่นมีการใช้ค่าไม่มาตรฐานมากที่สุด รองลงมาคือวัยเริ่มทำงาน และอันดับ 3 คือ วัยผู้ใหญ่

ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นภาพอย่างชัดเจนของการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงทั้งสามวัยได้แก่ วัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่ ผู้วิจัยจึงได้สร้างตารางที่ 6 โดยเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไว้อย่างละเอียด

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏค่ามาตรฐานและค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงในแต่ละกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	เพศชาย			เพศหญิง		
	ค่ามาตรฐาน	ค่าไม่มาตรฐาน	รวม	ค่ามาตรฐาน	ค่าไม่มาตรฐาน	รวม
วัยรุ่น	567	47	614	374	65	439
	(92.35)	(7.65)	(100)	(85.19)	(14.80)	(100)
วัยเริ่มทำงาน	374	47	421	464	51	515
	(88.83)	(11.17)	(100)	(90.09)	(9.91)	(100)
วัยผู้ใหญ่	454	16	470	318	25	343
	(96.60)	(3.40)	(100)	(92.72)	(7.28)	(100)
รวม	1,395	110	1,505	1,156	141	1,297
	(92.69)	(7.31)	(100)	(89.12)	(10.88)	(100)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงอัตราร้อยละของการปรากฏคำมาตรฐานและคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างได้อย่างชัดเจน หากเปรียบเทียบจากอัตราร้อยละสามารถสรุปได้ว่า เพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุด โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 14.80 รองลงมาคือเพศชายวัยรุ่นเริ่มทำงาน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.17 และอันดับที่ 3 คือเพศหญิงวัยรุ่นเริ่มทำงาน คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.91

ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊ก

จากการวิเคราะห์ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊ก ผู้วิจัยได้สรุปและประยุกต์จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารวิชาการต่างๆจากนักภาษาศาสตร์ชาวไทยและชาวต่างชาติ ได้แก่ Bauer (1983); Mathews (1991); อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2548); กิตติมา อินทรมพรรษ์ (2552); และราชบัณฑิตยสถาน (2556) โดยผู้วิจัยสามารถจำแนกลักษณะของการเกิดคำไม่มาตรฐานได้ทั้งหมด 3 ด้านหลักและแบ่งเป็น 9 ลักษณะย่อย ดังต่อไปนี้

1. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียง

1.1 การใช้คำอุทาน หมายถึง การใช้คำไม่มาตรฐานเพื่อแสดงอารมณ์หรือความรู้สึกต่างๆ เช่น ตกใจ หรือประหลาดใจ เป็นต้น

1.2 การแทนเสียง หมายถึง การใช้ตัวเลขหรืออักษรพิมพ์เลียนแบบเพื่อแสดงอารมณ์ประกอบการตั้งสถานะเฟชบุ๊ก

1.3 การกลมกลืนทางเสียง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางเสียงที่ทำให้เสียงหนึ่งคล้ายคลึงกับเสียงใกล้เคียงมากขึ้น

2. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

2.1 การลดความรุนแรงทางความหมาย หมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบของคำเพื่อไม่ให้เป็นการหยาบคายมากเกินไป ซึ่งการใช้คำไม่มาตรฐานเพื่อลดความรุนแรงทางความหมายนี้ทำให้น้ำหนักหรือคุณค่าของคำหยาบคำนั้นๆมีความอ่อนโยนและสุภาพมากขึ้น

2.2 การพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม่ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมาย หมายถึง คำที่ผิดไปจากคำหรือภาษามาตรฐานโดยมีตัวอักษรตัวสุดท้ายเพิ่มขึ้นมามากเกินจริง หรือบางครั้งอาจมีเครื่องหมายไม่ยมก (๓) มากกว่า 1 ตัว

3. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะคำ

3.1 การใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่ หมายถึง การใช้ถ้อยคำหรือสำนวนที่เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่คำหรือภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง ไม่สามารถระบุได้ว่าผู้ใดเป็นผู้คิดค้นขึ้นมา แต่ได้รับความนิยมอย่างมากในการตั้งสถานะเฟชบุ๊ก

3.2 การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ หมายถึง การเปลี่ยนรูปแบบของคำ โดยให้มีการออกเสียงคล้ายกับการออกเสียงพูด โดยผู้ใช้ไม่ได้พิมพ์หรือสะกดคำผิดแต่เกิดจากเจตนาของผู้ใช้เฟชบุ๊กที่ต้องการให้เป็นเช่นนั้น

3.3 การพิมพ์หรือสะกดคำผิด หมายถึง การสะกดคำผิดไปจากคำหรือภาษามาตรฐาน หรือพิมพ์ผิดพลาดอันเนื่องมาจากตัวอักษรใกล้เคียงกันในแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ

3.4 การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การปรากฏคำไม่มาตรฐานในลักษณะการเขียนอักษรภาษาไทยโดยสะกดคำจากภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊กพร้อมแสดงเปรียบเทียบอัตราการใช้คำไม่มาตรฐานในแต่ละลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน ดังนี้

1. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียง

1.1 การใช้คำอุทาน

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทาน
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	1 (11.11)	3 (33.33)	4 (44.44)
วัยเริ่มทำงาน	2 (22.22)	2 (22.22)	4 (44.44)
วัยผู้ใหญ่	1 (11.11)	0 (0)	1 (11.11)
รวม	4 (44.44)	5 (55.56)	9 (100)

ตารางที่ 7 สามารถแสดงให้เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานรวมทั้งหมด 9 คำ โดยปรากฏจากเพศหญิงจำนวน 5 คำและเพศชายจำนวน 4 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 55.56 และ 44.44 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานมากที่สุดจำนวน 3 คำ รองลงมาคือเพศชายและเพศหญิงกลุ่มวัยเริ่มทำงาน ปรากฏเพศละ 2 คำ และเพศชายกลุ่มวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานน้อยที่สุด โดยปรากฏช่วงอายุละ 1 คำ และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยผู้ใหญ่ไม่ปรากฏการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำอุทานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก มีดังนี้

1.1.1 อ๊ะ!! ความจริงจากฟ้า จี๊ดไว้ให้โลกสวยงาม....เศษส่วนญาติที่โดนกัดกร่อน
มันยังคงสอนใจ

อ๊ะ

มาจาก

อ๊ะ

1.1.2 เฮ้ย อาทิดหน้าโรงเรียนหยุด 2 อาทิด

เฮ้ย

มาจาก

เฮ้ย

1.1.3 โอย!! ออกไปหาไรกินคนเดวก็ได้วะ

โอย

มาจาก

โอย

1.1.4 โอย!! นมปั่นแก้วครึ่ง เจ้าของเสียง หล่อ คิ้วเข้ม ขาว สูง หุ่นเท่
กรีดดดดดดดด มองก่อน5วิ

โอย!!

มาจาก

โอย

1.1.5 อู๊ๆ....อารมณ์อยากแต่งบ้าง วิววิ่ว

อู๊ๆ

มาจาก

อู๊ๆ

1.1.6 จะตกทำไมแต่เข้าเนี่ย!! แม่จานจะชูดมันนน

เนี่ย

หมายถึง

คำที่แสดงเพื่อให้คำข้างหน้ามี

น้ำหนักและอรรถรสมากขึ้น หรืออาจแสดงการตกใจด้วย

1.2 การแทนเสียง

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการแทนเสียง
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	7 (16.27)	13 (30.23)	20 (46.51)
วัยเริ่มทำงาน	5 (11.62)	10 (23.25)	15 (34.88)
วัยผู้ใหญ่	2 (4.65)	6 (13.95)	8 (18.60)
รวม	14 (32.55)	29 (67.45)	43 (100)

จากตารางที่ 8 สามารถแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการแทนเสียงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการแทนเสียงรวมทั้งหมด 43 คำ โดยปรากฏจากเพศหญิงจำนวน 29 คำและเพศชายจำนวน 14 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 67.45 และ 32.55 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการแทนเสียงมากที่สุดจำนวน 13 คำ รองลงมาคือเพศหญิงกลุ่มวัยเริ่มทำงานจำนวน 10 คำ และเพศชายกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานในเฟชบุ๊กมากเป็นอันดับสาม ปรากฏจำนวน 7 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 30.23 23.25 และ 16.27 ตามลำดับ

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการแทนเสียงในการตั้งสถานะเฟชบุ๊ก มีดังนี้

1.2.1 นอนเถอะสาวคนอวดผี ไม่ใช่หละ 555

555

หมายถึง

การเลียนแบบเสียงหัวเราะ

1.2.2 ดวงดีจุบเบย อืออือ นอนดีเฝ้า

อืออือ

หมายถึง

การเลียนเสียงหัวเราะแบบอึ้งเยาะ

1.2.3 อ้าว!! เป็นหอยไปซะและ....หอยเห็นด้วย ก๊ากๆ เอ็กๆ

ก๊ากๆ เอ็กๆ

หมายถึง

การเลียนแบบเสียงหัวเราะอย่างเต็ม

อารมณ์

1.2.4 หลอกควายสบายใจจึ่งหลอกก็ครั้งก็ยังเป็นควาย.. ฮิฮิ

ฮิฮิ

หมายถึง

การเลียนเสียงหัวเราะแบบอึ้งเยาะ

1.2.5 เข้าๆเปียร์รู้กันสักขวดใหม่म्मม(จะขาดทุนอีกแล้ว ตู้เย็นมันจะเย็นเกินไปล่ะคริคริ)

คริคริ

หมายถึง

การเลียนเสียงหัวเราะแบบกระหยิ่ม

1.2.6 แอ๊บก่อนออกไปทำกิจกรรมและกลับบ้าน แบร์

แบร์

หมายถึง

การเลียนเสียงเพื่อทำให้ผู้อื่นตกใจ

อาจประกอบด้วยการอ้าปากและแลบลิ้น

1.2.7 มาสารภาพ รักหรือปาบ ฮ่าๆที่โบสถ์พระแม่บังเกิด ณ อัมพวา

ฮ่าๆ

หมายถึง

การเลียนเสียงหัวเราะ

1.2.8 ชอบโบกมือมากเลยอะ ชอบมาน้านานนน

อะ

หมายถึง

คำที่แสดงเพื่อให้คำขำหน้ามีน้ำหนักร

มากขึ้น

1.2.9 เจียวไป... ปะ

ปะ

หมายถึง

คำแสดงคำถามจากคำว่า ไหม

1.3 การกลมกลืนทางเสียง

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียง
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	1 (14.28)	3 (42.85)	4 (57.14)
วัยเริ่มทำงาน	1 (14.28)	2 (28.57)	3 (42.85)
วัยผู้ใหญ่	0 (0)	0 (0)	0 (0)
รวม	2 (28.57)	5 (71.43)	7 (100)

จากตารางที่ 9 สามารถแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียงรวมทั้งหมด 7 คำ โดยปรากฏจากเพศหญิงจำนวน 5 คำและเพศชายจำนวน 2 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 71.43 และ 28.57 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่น ปีมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียงมากที่สุดจำนวน 3 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 42.85 รองลงมาคือเพศหญิงกลุ่มวัยเริ่มทำงาน ปรากฏจำนวน 2 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.57 และเพศชายกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียงเป็นอันดับสามโดยปรากฏกลุ่มละ 1 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 14.28 อย่างไรก็ตามสามารถสังเกตเห็นได้ว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงกลุ่มวัยผู้ใหญ่ไม่ปรากฏการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียง

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการกลมกลืนทางเสียงในการตั้งสถานะเฟชบุ๊ก มีดังนี้

1.3.1 แฮอ์ไลทานด้ายนะคับ

อัลไล

มาจาก

อะไร

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก มีดังนี้

2.1.1 ไอส์คนี้แม่งจะเล่นกู

ไอส์ค

มาจาก

ไอส์คัว ซึ่งเป็นคำไม่สุภาพ

2.1.2 เมื่อไหร่จะเลิกยุ่งกับครูชะทีละเนีย (โคตรเซ็งเลยวะ)

ครู

มาจาก

กู ซึ่งถือเป็นคำไม่สุภาพ

2.1.3 ไอ้แก้ว...เมริงช่วยตัดคนรักเร้าให้สั้นอีกนิตจะดีมะ ชาวจนจะพันห้วนม

เมริงเองอยู่ระะ เอ้อ! หล่อนะแต่ชกมก กุละเพเลีย

เมริง

มาจาก

มิง ซึ่งเป็นคำไม่สุภาพ

2.1.4 มาที่ไรก็พูดๆว่าเมียหนีแล้ว ทำไมไม่คิดว่าตัวเองทำอะไรไม่ดีไว้วะ แม่งตีเมียให้
เมียหาเลี้ยงสารพัดเป็นใครจะทนผู้ชายเฮงชวยแบบนี้!! แล้วจะมาสำนึกเอาตอนนี่ นี่แหละผู้ชายจ้ง
รายชอบแก้ตัว!!!!

จ้งราย

มาจาก

จัญไร

2.1.5 1 0 5 4 6 เย้สส!! ให้กูมาทำเซี่ยไร เยอะแยะกว่ากูจะไพอ่ครบ งบที่กูจะกู้กง
บานน

กู

มาจาก

กู ซึ่งเป็นคำไม่สุภาพ (โดยปกติคำว่า

“กู” หมายถึง การสร้างเรื่องโดยไม่มีมูลเหตุ แต่ในประโยคดังกล่าวนี้คำว่า “กู” ไม่ได้มี
ความหมายสอดคล้องกับบริบทของคำอื่นๆ หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นคำที่ปรากฏในบริบทที่ไม่
ถูกต้องและเหมาะสม อย่างไรก็ตาม คำว่า “กู” เป็นคำที่ผู้ใช้เฟซบุ๊กนิยมใช้เป็นอย่างมากเพื่อลด
ความรุนแรงทางความหมาย)

2.2 การพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมาย

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์ซ้ำตัวอักษร
สุดท้ายหรือใช้ไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	5 (13.88)	14 (38.88)	19 (52.77)
วัยเริ่มทำงาน	8 (22.22)	5 (13.88)	13 (36.11)
วัยผู้ใหญ่	2 (55.55)	2 (55.55)	4 (11.11)
รวม	15 (41.66)	21 (58.34)	36 (100)

จากตารางที่ 11 สามารถแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์อักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมายมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมายรวมทั้งหมด 36 คำ โดยปรากฏจากเพศหญิงจำนวน 21 คำและเพศชายจำนวน 15 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 58.34 และ 41.66 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือการใช้ไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมายมากที่สุดจำนวน 14 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.88 รองลงมาคือเพศชายกลุ่มวัยเริ่มทำงาน ปรากฏจำนวน 8 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.22 และเพศชายกลุ่มวัยรุ่นและเพศหญิงกลุ่มวัยเริ่มทำงานมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือการใช้ไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมายเป็นอันดับสามโดยปรากฏกลุ่มอายุละ 5 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 13.88

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์อักษรตัวสุดท้ายหรือเครื่องหมายไม้ยมก (๓) เพื่อเน้นความหมายในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก มีดังนี้

2.2.1 ถึงบ้านแล้ววววววววววววววววววว

แล้ววววววววววววววววววว

มาจาก

แล้ว

2.2.2 ออกจากห้องสอบนี้ก็จะโล่ง ที่ไหนได้เรียกหนักกว่าเดิมอีก ทำไมคำตอบ
ไม่เหมือนเพื่อนแ้ว โอ้ยยยยยยย ตายๆๆๆ ตกแบบไม่ต้องสงสัยในความโง่เลย รู้ซึ่งเลยยยย

โอ้ยยยยยยย

มาจาก

โอ้ย

ตายๆๆๆ

มาจาก

ตาย

เลยยยย

มาจาก

เลย

2.2.3 ชอบโบกก็มากเลยอะ ชอบมาน้านนนานนน

นานนน

มาจาก

นาน

2.2.4 เฮ้ๆๆๆๆๆ...เข้าไปนี่นั่งจ้ำ

เฮ้ๆๆๆๆๆ

มาจาก

เฮ้

2.2.5 โอ้โห!! นมปั้นแก้วครับ เจ้าของเสียง หล่อ คิ้วเข้ม ขาว สูง หุ่นเท
กรีดดดดดดด มองก่อน5วิ

กรีด

มาจาก

กรีด

2.2.6 1 0 5 4 6 เย้สส!! ให้กูมาทำเชียวไร เยอะแยะกว่ากูจะไฟว์ครบ งบที่กูจะกู้คง
บานน

บานน

มาจาก

บาน

2.2.7 พี่หนึ่งคนสวย ไม่เจอนานมากกกก คิดถึงฝูๆๆๆ

มากกกก

มาจาก

มาก

3. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะคำ

3.1 การใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	7 (28.00)	6 (24.00)	13 (52.00)
วัยเริ่มทำงาน	5 (20.00)	4 (16.00)	9 (36.00)
วัยผู้ใหญ่	1 (4.00)	2 (8.00)	3 (12.00)
รวม	13 (52.00)	12 (48.00)	25 (100)

ตารางที่ 12 สามารถแสดงให้เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่รวมทั้งหมด 25 คำ โดยปรากฏจากเพศชายจำนวน 13 คำและเพศหญิงจำนวน 12 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 52.00 และ 48.00 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่มากที่สุดจำนวน 7 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.00 รองลงมาคือเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นจำนวน 6 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.00 และเพศชายกลุ่มวัยเริ่มทำงานมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่เป็นอันดับสาม โดยปรากฏจำนวน 5 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.00

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่ในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กมีดังนี้

3.1.1 พี่หนึ่งคนสวย ไม่เจอนานมากกกก คิดถึงสุดๆ

สุดๆ หมายถึง คำพูดที่มาจากคำว่า สุดๆ

3.1.2 หล่อแบบไทยนะครัช

ครัช หมายถึง คำว่า ครับ ซึ่งเป็นคำสุภาพ

3.1.3 ควงดีจูเบย อีอิ นอนดีฝ่า

จูเบย หมายถึง คำว่า จังเลย

3.1.4 ฟิน ฟิน มาว

ฟิน หมายถึง ความรู้สึกที่สนใจหรือสาแก่ใจ

3.1.5 น้อง!!.....ก็ตัว “เล็กๆ” “สเป็ก” พี่!??.....ก็ชอบตัวไม่ใหญ่!:) พอๆ...เม
“แกงมะเขือ” บ่องตง

บ่องตง หมายถึง คำพูดที่มาจากคำว่า บอกตรงๆ

3.2 การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเปลี่ยนรูปของ
การสะกดคำของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	11 (15.71)	16 (22.85)	27 (38.57)
วัยเริ่มทำงาน	10 (14.28)	17 (24.28)	27 (38.57)
วัยผู้ใหญ่	7 (10.00)	9 (12.85)	16 (22.85)
รวม	28 (40.00)	42 (60.00)	70 (100)

3.3 การพิมพ์หรือสะกดคำผิด

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	8 (19.51)	9 (21.95)	17 (41.46)
วัยเริ่มทำงาน	10 (24.39)	7 (17.07)	17 (41.46)
วัยผู้ใหญ่	3 (7.31)	4 (9.75)	7 (17.07)
รวม	21 (51.21)	20 (48.79)	41 (100)

ตารางที่ 14 สามารถแสดงให้เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดรวมทั้งหมด 41 คำ โดยปรากฏจากเพศชายจำนวน 21 คำและเพศหญิงจำนวน 20 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 51.21 และ 48.79 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายกลุ่มวัยเริ่มทำงานมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดมากที่สุดจำนวน 10 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.39 รองลงมาคือเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่น จำนวน 9 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.95 และเพศชายกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดมากเป็นอันดับสามโดยปรากฏจำนวน 8 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 19.51

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการพิมพ์หรือสะกดคำผิดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก มีดังนี้

3.3.1 วางมือจากชงกาแฟ มาลวกก๊วยเตี๋ยแทน เข้าทำๆ

ก๊วยเตี๋ย

มาจาก

ก๊วยเตี๋ย

3.3.2 ถ้าเราทำอะไรหรือคิดอะไรไม่ดีกับคนอื่นลับหลัง ก็จงอย่าคิดว่าเขาไม่รู้ทันเรา
เขาอาจจะรู้แต่เขาไม่พูดก็ได้ เขาอาจกำลังจับตาดูพฤติกรรมของเราอยู่ เพราะจงระวังไว้ให้ดี ระวัง
นะภัยเงียบ มันอันตราย

อันตราย

มาจาก

อันตราย

3.3.3 เก็บตกที่เขี้ยววัดพระธาตุ นั้รธมำ ให้อาหารสัตว์ ครอบเขต
นั้

มาจาก

นั้

3.3.4 กูไม่อยากเรียนหนังสือแล้ว กูอยากจะไปเรียนแต่งหน้า นั้สมาธิ คำน้า ปลุก
ปะการัง ทำอาหาร นวดสปา ปลุกป่า คำน้า คุณสินีชัยออนไอซ์ แรลลี่ ดิกอล์ฟ ล่องเรือ ส่องสัตว์ ขอป
ปั้ง คู้จั่ว คุณละครเวที คุณคอนเสิร์ต คินเนอร์ ทำขนม จัดดอกไม้ ที่เขี้ยวตลาดน้ำ เรียนถ่ายรูป คุณायกรรม
ชมเมืองเก่า เข้าสัมผัสนา ทวีร์ธรรมะ เรียนเต้น แล้วก็ร้องเพลง

แล้ว

มาจาก

แล้ว

3.3.5 อีกแค่...เดือนเดียวเราก็ออกจาก(วงการทหารเร็ว)เม่งโครตนานเรยวะ
โครต

มาจาก

โครต

3.3.6 ย่าผมคือที่สุดเลย#เห็นตั้งแต่ผมยังตัวเล็ก#จนตอนนี้ผมจบแล้ว#ดูใบปริญญาบัตร
ไม่วางเลข#ดูแล้วดูอีก#เห็นแล้วมีความสุข#ย่าผมนี้4แผ่นดินเลขที่เดียว#91แล้วยังแจ๊อยู่

ปริญญา

มาจาก

ปริญญา

แจ๊

มาจาก

แจ๊

3.3.7 หลอนใน สภา ยังไม่พอ มาหลอน หวยอีก คุณ ปู

คุณ

มาจาก

คุณ

3.3.8 หมีมาออกพื้นที่มาร่วมงานประเพณีปอยส่างลอง@แม่สะเรียง#กินน้บนอนหลับ
ดีก่าพื้นดีคาบ#คิดถึงกระต่ายจอห์นจังเลยอ่า#จ๊วฟๆ

ก่า

มาจาก

ก่า

3.3.9 เพื่อนๆที่ข้างแสนเดียวอาทิตย์หน้าเราไปเที่ยวเล่นด้วยนะ เจอกันที่ชายหาด แยก
มึงห้ามทำโงะไว้มบอกลไปด้วย สดาร์บอย

เที่ยว

มาจาก

เที่ยว

3.4 การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบอัตราการปรากฏคำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเขียนทับศัพท์
ภาษาอังกฤษทางความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุต่างกัน

กลุ่มอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
วัยรุ่น	6 (22.22)	7 (25.92)	13 (48.14)
วัยเริ่มทำงาน	7 (25.92)	3 (11.11)	10 (37.03)
วัยผู้ใหญ่	3 (11.11)	1 (3.70)	4 (14.81)
รวม	16 (59.25)	11 (40.75)	27 (100)

ตารางที่ 15 สามารถแสดงให้เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานตาม
ลักษณะการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชาย
และเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษรวมทั้งหมด 27
คำ โดยปรากฏจากเพศชายจำนวน 16 คำและเพศหญิงจำนวน 11 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 59.25
และ 40.75 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายกลุ่มวัยเริ่มทำงานและเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้
คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดโดยปรากฏกลุ่มละ 7 คำ คิด
เป็นอัตราร้อยละ 25.92 รองลงมาคือเพศชายกลุ่มวัยรุ่นจำนวน 6 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.22
และเพศชายกลุ่มวัยผู้ใหญ่และเพศหญิงกลุ่มวัยเริ่มทำงานมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการ
เขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากเป็นอันดับสามโดยปรากฏช่วงอายุละ 3 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ
11.11

คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก มีดังนี้

3.4.1 กูไม่อยากเรียนหนังสือแล้ว กูอยากจะไปเรียนแต่งหน้า นั่งสมาธิ คำน้ำ ปลุก
ปะการัง ทำอาหาร ปลุกป่า คำน่า คูดินนีช้อยอนไอซ์ แรลลี่ ดีกอล์ฟ ล่องเรือ ส่องสัตว์ ชอปปิ้ง
คูจิว

คุณครเวที คูกอนเสิร์ต ดินเนอร์ ทำขนม จัดดอกไม้ เทียวตลาดน้ำ เรียนถ่ายภาพ ดูภาพยนตร์
ชมเมืองเก่า เข้าสัมมนา ทัวร์ธรรมะ เรียนเต้น แล้วก็ร้องเพลง

ดินเนอร์	มาจาก	dinner (อาหารเย็น)
แรลลี่	มาจาก	rally (การแข่งขันรถทางไกล)
คูดินนีช้อยอนไอซ์	มาจาก	Disney On Ice (สวนสนุก)
ชอปปิ้ง	มาจาก	shopping (การจับจ่ายซื้อของ)
คอนเสิร์ต	มาจาก	concert (การแสดงดนตรี)
ทัวร์	มาจาก	tour (การท่องเที่ยวหรือเดินทาง)

3.4.2 ไลค์รูปโปรให้เราหน่อยนะทุกคน

ไลค์	มาจาก	like (ความชอบหรือถูกใจ)
โปร	มาจาก	profile (ข้อมูลโดยย่อ)

3.4.3 มาดูวงดนตรีกังวาลไพรมิวสิค(งานบวช)ตลาดพรานกระต่าย มั่นส์สุดๆ วันที่13
เมษา เจอกับวงดนตรีนี้ได้ทั่วคลองห้วยขี้เฒ่าครับ

มิวสิค	มาจาก	music (ดนตรี)
--------	-------	---------------

3.4.4 ปิดคอร์สแล้ว มาเบิ่งหนังกับ ว่า นตท. สุขยอด

คอร์ส	มาจาก	course (หลักสูตร วิชา)
-------	-------	------------------------

3.4.5 บ้าย บายแซมสาร ดีใจฟูๆ คำน้ารอบนนี้ใช้ส้นอกเกล็ดเป็นครั้งแรก และก็เป็ค
ริงแรกที่ได้เห็นนิโม ขนาดไปกระบี่ยังไม่เจอเบย คือฟิวมันใช่อะ

ฟิว	มาจาก	feel (รู้สึก)
-----	-------	---------------

3.4.6 งานแต่งงานน้องบาส&น้องแพง @ Pullman khon kaen. สนุกสุดๆ เจ้าบ่าว
เจ้าสาวน่ารักมากแอบมีเซอร์ไพรส์ จัดวันเกิดให้พี่ก๊อฟด้วย

เซอร์ไพรส์

มาจาก

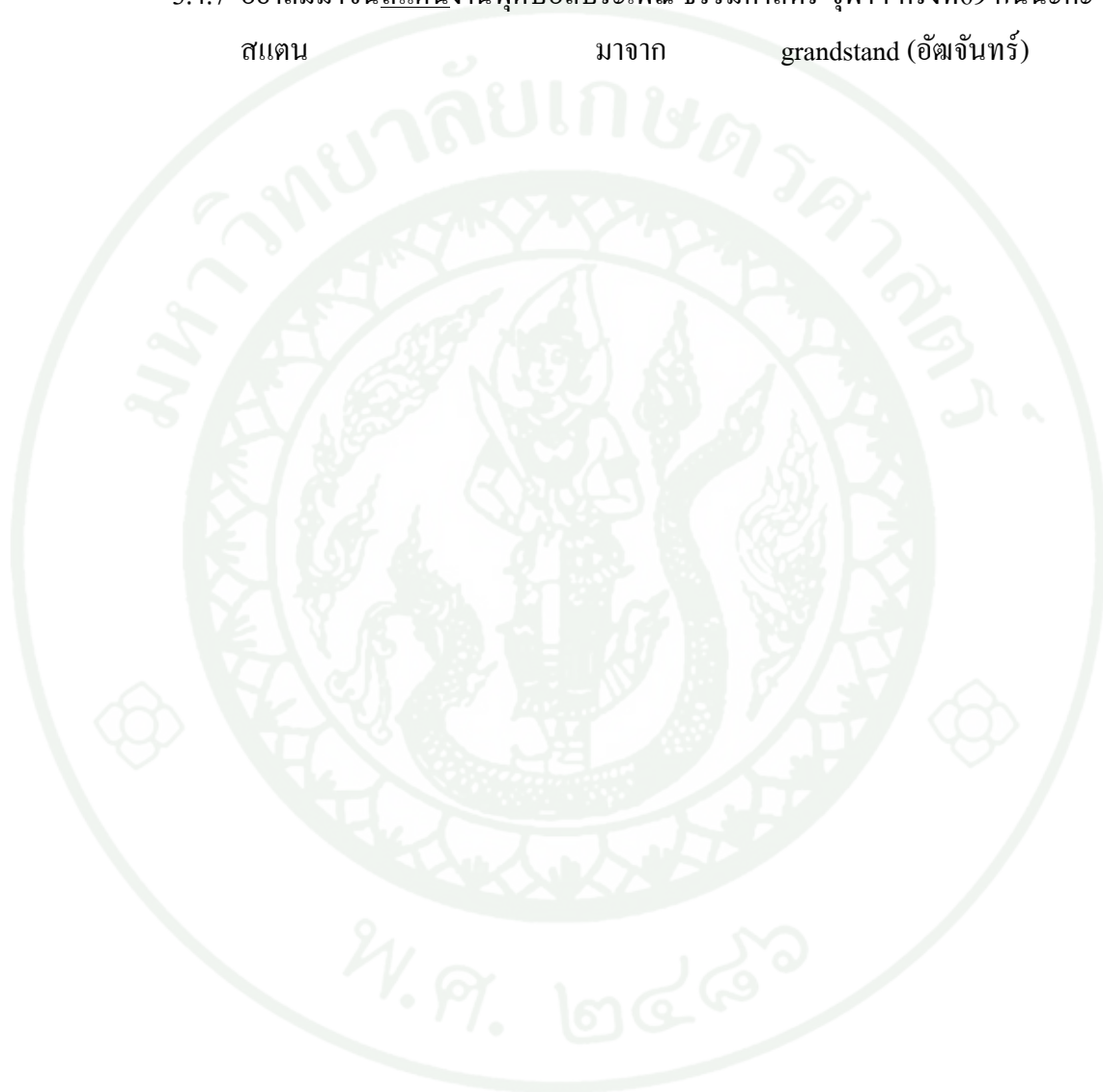
surprise (ทำให้ประหลาดใจ)

3.4.7 อย่าลืมมาขึ้นสแตนด์งานฟุตบอลประเพณี ธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่69 กันนะคะ

สแตนด์

มาจาก

grandstand (อัฒจันทร์)

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบอัตราการใช้คำไม่มาตรฐานลักษณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐาน	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
การใช้คำอุทาน	4 (1.44)	5 (1.80)	9 (3.24)
การแทนเสียง	14 (5.05)	29 (10.46)	43 (15.52)
การกลมกลืนทางเสียง	2 (0.72)	5 (1.80)	7 (2.52)
การลดความรุนแรงทางความหมาย	12 (4.33)	7 (2.52)	19 (6.85)
การพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม่ยมก (ๆ) เพื่อเน้นความหมาย	15 (5.41)	21 (7.58)	36 (12.99)
การใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่	13 (4.69)	12 (4.33)	25 (9.02)
การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ	28 (10.10)	42 (15.16)	70 (25.27)
การพิมพ์หรือสะกดคำผิด	21 (7.58)	20 (7.22)	41 (14.80)
การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	16 (5.77)	11 (3.97)	27 (9.74)
รวม	125 (45.13)	152 (54.87)	277 (100)

จากตารางที่ 16 สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าจากลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 9 ลักษณะย่อยนั้น กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงยังคงมีการใช้ไม่มาตรฐานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย โดยเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานจำนวน 152 คำ และเพศชายมีการใช้คำไม่มาตรฐานจำนวน 125 คำ โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 54.87 และ 45.13 ตามลำดับ โดยลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานที่ปรากฏมากที่สุดคือ การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ

รองลงมาคือ การแทนเสียง และอันดับสามคือ การพิมพ์หรือการสะกดคำผิด คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.27 15.52 และ 14.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบอัตราการใช้คำไม่มาตรฐานลักษณะต่างๆของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม

ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐาน	กลุ่มตัวอย่าง			รวม
	วัยรุ่น	วัยเริ่มทำงาน	วัยผู้ใหญ่	
การใช้คำอุทาน	4 (1.44)	4 (1.44)	1 (0.36)	9 (3.24)
การแทนเสียง	20 (7.22)	15 (5.41)	8 (2.88)	43 (15.52)
การกลมกลืนทางเสียง	4 (1.44)	3 (1.08)	0 (0)	7 (2.52)
การลดความรุนแรงทางความหมาย	9 (3.24)	6 (2.16)	4 (1.44)	19 (6.85)
การพิมพ์ใช้อักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม่ยมก (ๆ) เพื่อเน้นความหมาย	19 (6.85)	13 (4.69)	4 (1.44)	36 (12.99)
การใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่	13 (4.69)	9 (3.24)	3 (1.08)	25 (9.02)
การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ	27 (9.74)	27 (9.74)	16 (5.77)	70 (25.27)
การพิมพ์หรือสะกดคำผิด	17 (6.13)	17 (6.13)	7 (2.52)	41 (14.80)
การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	13 (4.69)	10 (3.61)	4 (1.44)	27 (9.74)
รวม	126 (45.48)	104 (37.54)	47 (16.98)	277 (100)

จากตารางที่ 18 สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานตามลักษณะการปรากฏมากที่สุด โดยปรากฏคำไม่มาตรฐานจำนวน 126 คำ รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างวัยเริ่ม-ทำงาน ปรากฏคำไม่มาตรฐานจำนวน 104 คำ และกลุ่มตัวอย่างวัยผู้ใหญ่มีการใช้คำไม่มาตรฐานน้อยที่สุด ปรากฏคำไม่มาตรฐานจำนวน 47 คำ โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 45.48 37.54 และ 16.98 ตามลำดับ

ผลจากการวิเคราะห์การปรากฏคำไม่มาตรฐานและลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางสังคมด้านเพศและอายุส่งผลต่อการใช้ภาษาอย่างแท้จริง อาจกล่าวได้ว่าปัจจัยทางสังคมด้านเพศและอายุทำให้ลักษณะการใช้ภาษาหรือคำพูดของมนุษย์แตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีการใช้ภาษาที่มีความเป็นทางการน้อยกว่าเพศชาย อีกแง่มุมหนึ่ง ผู้ใหญ่มักใช้คำที่มีความเป็นมาตรฐานมากกว่าวัยรุ่นหรือวัยเด็ก นอกจากนี้คำไม่มาตรฐานต่างๆ ในสถานะเฟซบุ๊กยังปรากฏลักษณะการสร้างคำได้ในหลายรูปแบบ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลวิจัย

1. เปรียบเทียบการปรากฏคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

จากตารางที่ 18 ค่า $P = 0.024$ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบการปรากฏคำไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

t-Test: Two-Sample Assuming Unequal Variances		
	Variable 1	Variable 2
Mean	5.01	6.35
Observations	90	90
SD	2.8497	4.7349
Df	15	
P(T<=t)one-tail	0.02408	

2. เปรียบเทียบการปรากฏค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่

จากตารางที่ 19 ค่า $P = 0.043$ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามวัย ได้แก่วัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่มีความแตกต่างในการใช้ค่ามาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบการปรากฏค่าไม่มาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น วัยเริ่มทำงาน และวัยผู้ใหญ่

Source of Variation	ANOVA					
	SS	df	MS	F	P-value	Fcrits
Between Groups	42.65	2	21.3271	3.2279	0.04314	3.443357
Within Group	138.75	21	6.6072			
Total	191.404	24				

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. การปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก

จากการศึกษาการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มโดยมีจำนวนทั้งหมด 180 คนนั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำมาตรฐานมากกว่าคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก โดยเพศชายมีการใช้คำมาตรฐานทั้งหมดจำนวน 1,395 คำ และคำไม่มาตรฐานทั้งหมดจำนวน 110 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 92.69 และ 7.31 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมีการใช้คำมาตรฐานทั้งหมดจำนวน 1,156 คำ และคำไม่มาตรฐานทั้งหมดจำนวน 141 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 89.12 และ 10.88 ตามลำดับ ดังนั้นหากเปรียบเทียบจากอัตราร้อยละของการปรากฏคำไม่มาตรฐานจึงสามารถสรุปได้ว่าเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากกว่าเพศชาย

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก โดยปรากฏคำไม่มาตรฐานทั้งหมดจำนวน 112 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.64 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างวัยเริ่มทำงาน ปรากฏคำไม่มาตรฐานทั้งหมดจำนวน 98 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.48 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คำไม่มาตรฐานน้อยที่สุดคือกลุ่มตัวอย่างวัยผู้ใหญ่ ปรากฏคำไม่มาตรฐานทั้งหมดจำนวน 41 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.05 ทั้งนี้คิดเปรียบเทียบอัตราร้อยละจากการปรากฏคำไม่มาตรฐานทั้งหมด

อนึ่ง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกลุ่มวัยเริ่มทำงาน กลุ่มตัวอย่างเพศชายกลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มวัยเริ่มทำงาน มีการใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุดเป็นอันดับสาม

กล่าวโดยสรุป เพศที่มีการใช้คำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กมากที่สุดคือ เพศหญิง และกลุ่มอายุที่ใช้คำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กมากที่สุดคือ กลุ่มวัยรุ่น

2. ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก

ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กได้ทั้งหมด 3 ด้านใหญ่ และแบ่งเป็น 9 ลักษณะย่อย ดังนี้

1. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางเสียง

- 1.1 การใช้คำอุทาน
- 1.2 การแทนเสียง
- 1.3 การกลมกลืนทางเสียง

2. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

- 2.1 การลดความรุนแรงทางความหมาย
- 2.2 การพิมพ์ซ้ำอักษรตัวสุดท้ายหรือใช้เครื่องหมายไม้มก (๓) เพื่อเน้น

ความหมาย

3. ด้านการเปลี่ยนแปลงทางลักษณะคำ

- 3.1 การใช้คำสแลงหรือการสร้างคำใหม่
- 3.2 การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ
- 3.3 การพิมพ์หรือสะกดคำผิด
- 3.4 การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่าลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานที่ปรากฏมากที่สุดคือ การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ ปรากฏจำนวนทั้งหมด 70 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.27 รองลงมาคือ การแทนเสียง ปรากฏจำนวนทั้งหมด 43 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.52 และอันดับสามคือ การพิมพ์หรือการสะกดคำผิด ปรากฏจำนวน 41 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 14.80

อภิปรายผล

ในแง่ของการปรากฏคำไม่มาตรฐานในเฟซบุ๊ก ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าเพศหญิงมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากกว่าเพศชาย อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Herring (1994) ในปัจจัยทางสังคมด้านเพศที่กล่าวไว้ว่า เพศชายมักใช้ภาษาที่มีเนื้อหาหนักแน่น มีความน่าเชื่อถือได้มากกว่าเพศหญิง ในส่วนของปัจจัยทางสังคมด้านอายุผลการวิจัยนี้พบว่ากลุ่มวัยรุ่นมีการใช้คำไม่มาตรฐานมากที่สุดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริรัตน์ ชูพันธ์ และกัลยา ดิงศัทธีย์ (2549) ที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคนรุ่นอายุน้อยใช้คำศัพท์ภาษาไทยมาตรฐานมากกว่าคนอายุมาก

ลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานจากผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า การเปลี่ยนรูปของการสะกดคำ เป็นลักษณะที่พบมากที่สุดจากลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊ก ซึ่งผลสรุปดังกล่าวนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าลักษณะของการปรากฏคำไม่มาตรฐานที่พบมากที่สุดในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กคือ การพิมพ์หรือสะกดคำผิดไปจากคำศัพท์ในภาษามาตรฐาน และผลการวิจัยนี้ยังไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ong (1982) ที่ได้ผลสรุปว่า การใช้คำสแลงเป็นลักษณะภาษาที่พบมากที่สุดในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยสังเกตว่าผลการวิจัยของ Ong (1982) นั้นเป็นผลการวิจัยที่ศึกษาจากภาษาอังกฤษ แต่งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในภาษาไทย ดังนั้น ผลการวิจัยจึงอาจมีความเคลื่อนไหวเนื่องจากคำศัพท์และลักษณะหรือโครงสร้างภาษาด้านต่างๆที่มีความแตกต่างกัน

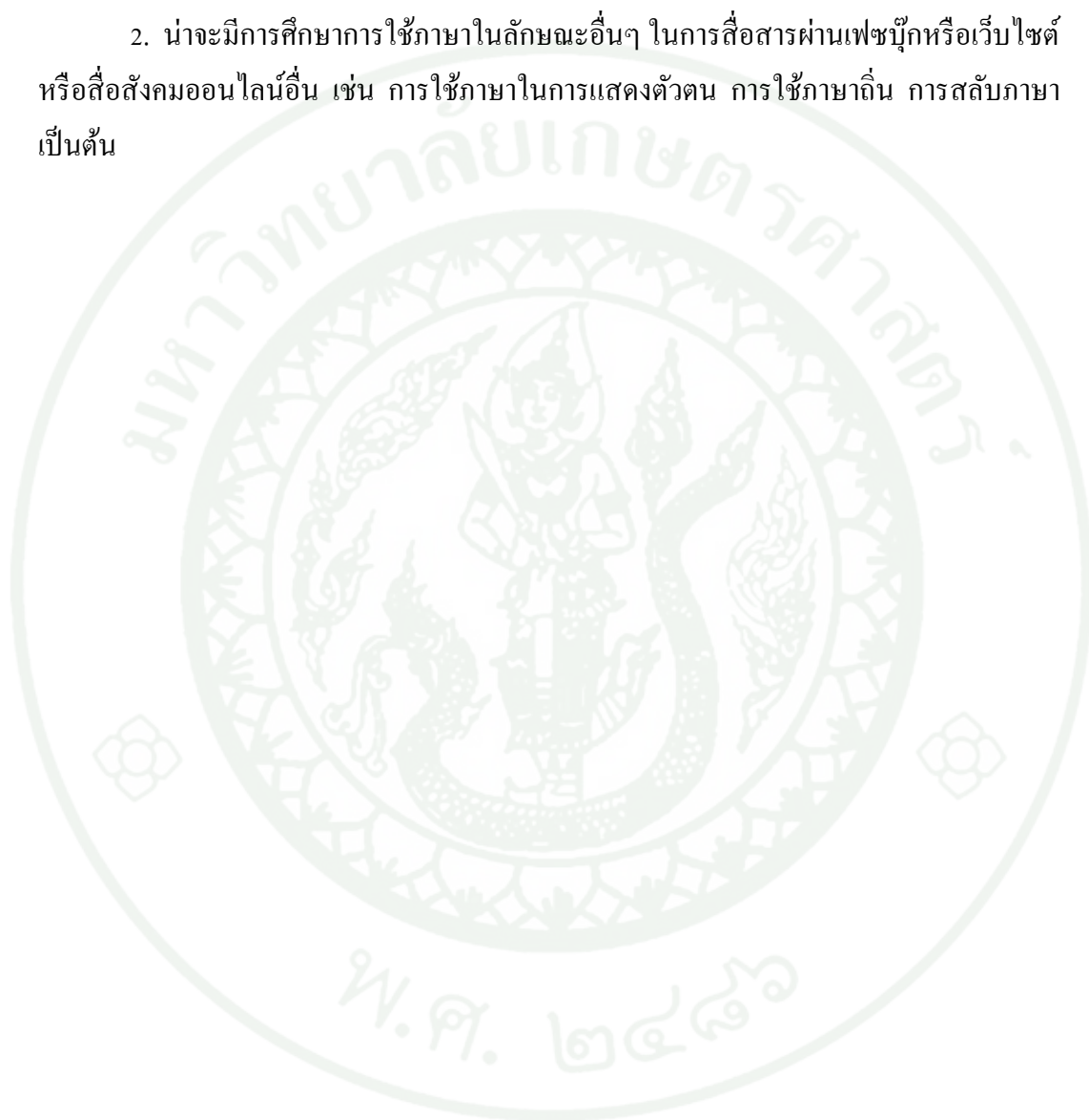
ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการปรากฏคำไม่มาตรฐานและลักษณะการปรากฏคำไม่มาตรฐานในการตั้งสถานะเฟซบุ๊กนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่างานวิจัยชิ้นนี้สามารถนำไปประยุกต์เพื่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้คำหรือภาษาไม่มาตรฐานและการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. น่าจะมีการศึกษาคำไม่มาตรฐานหรือภาษาไม่มาตรฐานในเว็บไซต์หรือสื่อสังคมออนไลน์อื่นๆที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน เช่น ทวิตเตอร์ (Twitter) ไลน์ (Line)

อินสตราแกรม (Instagram) เป็นต้น ทั้งหมดล้วนแล้วแต่มีความน่าสนใจในแง่ของการศึกษาการใช้ภาษา หรืออาจศึกษาเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการสนทนาร่วมกับสัญลักษณ์อื่นๆ ในโปรแกรมต่างๆ เหล่านี้ร่วมด้วย

2. น่าจะมีการศึกษาการใช้ภาษาในลักษณะอื่นๆ ในการสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กหรือเว็บไซต์ หรือสื่อสังคมออนไลน์อื่น เช่น การใช้ภาษาในการแสดงตัวตน การใช้ภาษาถิ่น การสลับภาษา เป็นต้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. 2543. **มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่**. กรุงเทพมหานคร:
เอดิชั่น เพรส โปรดักส์.

กิติมา อินทร์มรรย. 2552. **วิทยานวคําคํา**. ภาควิชาภาษาสาสตร์ คณะมนุษยสาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรสาสตร์.

จรัลวิไล จรูญโรจน์, ม.ล. 2549. **อนนินทาการเลเหมือนเทน้ำ: การตีความจริงลึนไหล** ใจชาย-หญิง.
พลวัตรของภาษาไทยปัจจุบัน. หน้า 53-82. กฤษดาพรรณ หงส์ลดาารมภ์ และ จันทิมมา
เจียมานนท.

_____. 2552. **ภาษาสาสตร์เบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรสาสตร์.

_____. 2556. **เทคนิคการวิจัยทางภาษาสาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรสาสตร์.

ณรงค์ โพธิ์พฤกษานันท์. 2550. **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

หัตถพิชา ชลวิสุตร. 2553. **การศึกษาการใช้ภาษาสื่อสารในเว็บไซต์ www.pantip.com เพื่อพัฒนา
ความเข้าใจในรายวิชาภาษาสื่อสารมวลชน**. รายงานการวิจัยคณะมนุษยสาสตร์และ
สังคมสาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏลําปาง.

ธัญยพัฒน์ วงศ์รัตน. 2555. **จัดไป like ment share facebook + instragram**. กรุงเทพมหานคร:
สวัสดี ไอที.

นภารัตน์ ลิ้ม. 2551. “วัฒนธรรมชุมชนเครือข่ายออนไลน์.” **วารสารนิเทศสาสตร์ธุรกิจบัณฑิต** 5
(5) : 7-20.

นววรรณ พันธุมเมธา. 2551. **ไวยากรณ์ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์. 2545. **ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี กุลละวาณิชย์ และคณะ. 2540. **ภาษาพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญภา พวงประโคน. 2554. **เฟซบุ๊ก ปรากฏการณ์เปลี่ยนโลก**. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์.
แปลจาก Kirkpatrick, D. 1953. **The Facebook effect : the inside story of the company
that is connecting the world.**

ภัทรพร เนาวรัตน์ชนกร. 2552. “การตีความภาษาและสัญลักษณ์ที่ใช้สื่อสารผ่านโปรแกรม
สนทนาออนไลน์.” **วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์** 35 (2): 116-129.

รสริน ดิษฐบรรจง. 2550. **การใช้ภาษาและภาพสะท้อนสังคมวัฒนธรรมจากไดอารี่ออนไลน์**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2553. **พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)**
ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2556. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพมหานคร:
ราชบัณฑิตยสถาน.

วิยะดา ฐิติมัทธินา. 2553. “เครือข่ายสังคมออนไลน์ : แนวโน้ม ปรากฏการณ์ และจริยธรรม.”
วารสารนักบริหาร 30 (4) : 150-156.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. 2533. **ภาษาและภาษาศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรรณลักษณ์ อุ่นมา. 2553. การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในที่ทำงาน: กรณีศึกษาการใช้โปรแกรม
สนทนาทางอินเทอร์เน็ตของบุคลากรกระทรวงการต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรารณา แข่งเจิ้ง. 2547. การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง
The Color People และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและพัฒนา, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศรวิทย์ สรรคบุรณรักษ์. 2542. การใช้คำลักษณนามในภาษาไทยมาตรฐานปัจจุบันของผู้พูด
ต่างวัย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิริพร กนกชัยสกุล. 2553. “เครือข่ายสังคมออนไลน์.” วารสารนักบริหาร 30 (1) : 29-32.

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2548. “ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.” วารสารมนุษยศาสตร์
ปริทรรศน์ 27 (1) : 63-71.

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. 2549. “รูปแบบการทักทายในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต.” พลวัต
ของภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริรัตน์ ชูพันธ์ และกัลยา ดิงศภัทย์, ม.ร.ว. 2549. “การแปรของคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเกาะสมุย
ตามถิ่นที่อยู่และอายุของผู้พูด.” วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์. 12 (3): 329-346.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2550. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 14.
กรุงเทพมหานคร: สามลดา.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2544. ภาษาศาสตร์สังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2548. ภาษาในสังคมไทย: ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกณรงค์ วรสีหะ. 2553. ระเบียบวิธีวิจัยทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

Abram, C. 2012. **Facebook for dummies**. 4th ed. Hoboken: Wiley.

Aronoff, M. and J. Rees-Miller. 2003. **The Handbook of Linguistics**. Oxford: Blackwell.

Baker, A.E. and K. Hengeveld. 2012. **Linguistics**. Chichester: Wiley-Blackwell.

Barnes, S.B. 2003. **Computer-mediated communication : human to human communication Across the Internet**. Boston, Mass: Allyn and Bacon.

Bauer, L. 1983. **English word-formation**. Cambridge : Cambridge University Press.

Bergmann, A. *et al.* 2007. **Language files : materials for an introduction to language and Linguistics**. 10th ed. Columbus: Ohio State University Press.

Bese, L. 1983. "On the Modernization of Mongolian Vocabulary." **Language Reform: History and Future**: 201-211.

Bryant, M.M. 1962. **Current American Usage**. New York: Funk & Wagnalls.

Cienkowski, W. 1983. "Trends in the Development of Contemporary Polish Vocabulary." **Language Reform: History and Future**: 321-350.

Coates, J. 1986. **Women, men and language : a sociolinguistic account of sex differences in Language**. London: Longman.

Coates, J. 1996. **Women talk : conversation between women friends**. Oxford: Blackwell.

Consalvo, M. and C. Ess. 2011. **The Handbook of Internet Studies**. Chichester: Wiley-Blackwell.

Coulmas, F. 1997. **The Handbook Sociolinguistics**. Oxford: Blackwell.

Crystal, D. 2001. **Language and the Internet**. Cambridge: Cambridge University Press.

Herring, S. 1994. **Gender differences in computer-mediated communication: Bringing familiar bag-gage to the new frontier**. Paper presented at the American Library Association Annual Convention, Miami, Florida.

Hudson, R.A. 1980. **Sociolinguistics**. Cambridge: Cambridge University Press.

Locke, J.L. 2011. **Duels and duets : why men and women talk so differently**. Cambridge: Cambridge University Press.

Murray, D.E. 1991. **Conversation for action: The computer terminal as a medium of Communication**. Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Mathews, P.H. 1991. **Morphology**. Cambridge: Cambridge University Press.

Milroy, J. 1992. **Linguistics Variation and Change**. Oxford: Basil Blackwell.

Ong, W.J. 1982. **Orality and literacy: The technologizing of the word**. London; Methuen.

Penalosa, F. 1981. **Introduction to the Sociology of Language**. Cambridge: Newbury.

Preston, D.R. 1989. **Sociolinguistics an second language acquisition**. Oxford: Basil Blackwell.

Soukup, C. 1999. "The gendered interactional patterns of computer-mediated chatrooms: A critical ethnographic study." **Information Society** 15 (3): 169-176.

Tennan, D. 1990. **You just don't understand: Women and men in conversation**. New York: Ballantine Books.

Trudgill, P. and J.K. Chambers. 1991. **Dialect of English: Studies in Grammatical Variation**. New York: Longman.

Trudgill, P. and J. Hannah. 1994. **International English: A Guide to Varieties of Standard English**. 3rd ed. New York: Edward Arnold.

Walther, J.B. 1996. "Computer-mediated communication: Impersonal, interpersonal, and hyper-Personal interaction." **Communication Research** 23 (1) : 3-43.

Wardhaugh, R. 2006. **An introduction to Sociolinguistics**. 5th ed. Malden, MA: Blackwell.

ภาคผนวก ก

ข้อความสถานะเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย

ตารางผนวกที่ 1 ข้อความสถานะเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย

อายุ	ข้อความ
16	1. หาอัลไลทานด้วยนะคับ 2. #ขอบคุณครับสำหรับดอกไม้ P'Bow&P'Tik ^///^ #ตอน ม.6 ผมจะซื้อมาคืนให้ นะครับ 3. อามเล่นเฟชไหนให้ท่าย
17	1. 4:46 ได้เวลานอนแล้วครับฝันดีทุกคนเลย 2. ฟิน ฟิน มาว 3. สาสสสสส
18	1. เต็มจอดีจัง 2. ไอส์คนี้แม่จะเล่นกู 3. ถ้าหากรักนี้ไม่บอกไม่พูดไม่กล่าว แล้วเธอจะรู้ว่ารักหรือป่าว
19	1. รู้สึกผูกพัน จนไม่อยากจากไปไหนเลย 2. คนเราทุกคนเกิดมาย่อมเจอ กับปัญหาและอุปสรรคกัน ทั้งนั้นแต่อยู่ที่ว่าใจของ พวกเราพร้อมที่จะสู้กับมัน หรือป่าวตราบใดที่เรายังมี แรง และลมหายใจเราก็ต้อง ไปให้ถึงความฝันที่เราวาดไว้ 3. ใครที่บ่นๆว่าไอดิธรรมชาติแพงให้เติม VIP ไป 50 บาทลิอะแล้วจะได้ชุดแรก 299 แล้วก็ค่อยเติมอีก 299 เอา รวมทั้งหมดแค่ 350 เอง
20	1. ถึงบ้านแล้ววววววววววววววววววว 2. หล่อแบบไทยนะครัช 3. คิดถึงวิทยา ... ความสุขของคนเป็นครูมันยิ่งใหญ่กว่าความสุขโดยทั่วไปจริงๆ เพราะเป็นความสุขที่ให้ความรู้สึกแห่งความอบอุ่น อิ่มเอม และทำให้หัวใจพองโตได้ทุกวัน ... ปล. สื่อการสอน "รถไฟ" ของ คุณครูสอง สุดยอดเยี่ยมจริงๆ 10 10 10

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
21	1. อย่าลืมมาขึ้นสแตงงานฟุตบอลประเพณี ธรรมศาสตร์-จุฬาฯ ครั้งที่ 69 กันนะค่ะ 2. เราเรียนมาเพื่อเลือกให้ถูก และ แลกให้สุดพลังกับสิ่งที่เราเลือก เพราะเวลาชีวิตเรามีจำกัด ใช่ว่าหมด ไม่ใช่ว่าหมด 3. กูไม่อยากเรียนหนังสือแล้ว กูอยากจะไปเรียนแต่งหน้า นั่งสมาธิ ดำน้ำ ปกูปะการัง ทำอาหาร นวดสปา ปกูป่า ดำนา ดูตีสันย์ออนไอซ์ แรลลี่ ดิกอล์ฟ ล่องเรือ ส่องสัตว์ ขอบปิ้ง ดูจิว ดูละครเวที ดูคอนเสิร์ต ดินเนอร์ ทำขนม จัดดอกไม้ เทียวตลาดน้ำ เรียนถ่ายรูป ดูกายกรรม ชมเมืองเก่า เข้าสัมมนา ทวีร์ธรรมะ เรียนเต้น แล้วก็ร้องเพลง
22	1. พี่หนึ่งคนสวย ไม่เจอนานมากกกก คิดถึงสุดๆๆ 2. ใกล้จบแล้ว วันนี้เรียนเรื่อง การปฐมพยาบาล CPR การผายปอด 3. อยากไปเที่ยว อยากไปเล่นน้ำเขื่อนหรือน้ำตก แต่ติดที่อากาศมันร้อนมาก
23	1. ชอบความรู้สึกอิสระแบบนี้ ชอบอากาศแบบนี้ ชอบชีวิตที่นี่ ไม่อยากกลับไทยเลย เบื่ออะไรที่นั่นเบื่อ จำเจ 2. อีกแค่...เดือนเดียวเราก็ก้อออกจาก(วงการทหารแล้ว)เม่งโครตนานเรยว่ะ 3. วางมือจากชงกาแฟ มาลวกก๊วยเตี๋ยวแทน เข้าทำๆ
24	1. ระยะ : จิงๆผู้หญิงทำสิผมเนี่ยก็ชอบนะ 555 จะพูดทำไมเนี่ย 555 ไม่ใช่สิ จิงๆแล้วถ้าเราคิดจะชอบใครสักคน เค้าไม่จำเป็นต้องทำสิผม เค้าอาจจะมินิสัยเหมือนแฟนเก่าที่เราไม่ชอบ หรือเค้าอาจจะเป็นคนที่ไม่อยู่ในสเปกของเราเลยก็ได้ เพราะถ้าชอบเธอแล้ว เธอจะอยู่ในส่วนหนึ่งของทุกทฤษฎีที่เรียกว่า "ซ้อยกเว้น"

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
	2. ย่าผมคือที่สุดเลย#เห็นตั้งแต่ผมยังตัวเล็ก#จนตอนนี้ผมจบแล้ว#ดูใบปริญญาบัตรไม่วางเลย#ดูแล้วดูอีก#เห็นแล้วมีความสุข#ย่าผมนี้4แผ่นดินเลยทีเดียวนะ#91แล้วยังแจ๋วอยู่ 3. 1 0 5 4 6 เย้สส!! ให้กูมาทำเชียวไร เยอะแยะกว่ากูจะไผ่ครบ งบที่กูจะกู้กงบานน
25	1. มาสารภาพ รักหรือปาบ ฮ่าๆที่โบสถ์พระแม่บังเกิด ณ อัมพวา 2. ถึงแล้ววววว 3. บางครั้งสิ่งที่มืออยู่จริงแต่ไม่สามารถจับต้องได้ ไม่ได้กลัวแต่อย่ามาเล่นแบบนี้ มันตกใจรู้มัย เป็นมิตรกันดีน้ำฉันว่า
26	1. ดื่นทุ้มนิ่งแล้วจะนอนอีกตอนไหนไม่รู้ 2. ขับรถวนหาทางออก ผช บอกว่าออกได้คับ เข้าได้ก็ออกได้ เอ๊ะ ยังไง 3. เหนื่อยจุ !! อุตสาหไปหา ไม่มีถามสักคำว่าเหนื่อยไหม ร้อนไหม ไกลเสร็จหรือยัง แม่หน้ายังไม่หันมาสบตาเลย เฮ้อ!!
27	1. แม่อยู่พาลูกชายคนเล็กแห่งหมวดพละ มาทานข้าวค่าา 2. ไปเลี้ยงควายก่อน...บายครับพี่น้อง 3. <u>หมี</u>มาออกพื้นที่มาร่วมงานประเพณีปอยส่างลอง@แม่สะเรียง#กินนี้นอนหลับดีค่าฝืนดีคาบ#คิดถึงกระต่ายจอห์นจังเลยอ่า#จ๊วฟๆ
28	1. หนังสือที่ซื้อมาจากงานหนังสือแต่ละครั้ง ได้อ่านมัย? อ่านนะ การ์ตูนกับนิยายทุกเล่ม อ่านหมดตั้งแต่ซื้อมา แต่หนังสือวิชาการเอาพักชิ้นหนึ่งไว้ 2. หลอนใน สภา ยังไม่พอ มาหลอน หวยอีก คุณ ปู 3. เพื่อนๆที่ข้างแสนเดียวอาทิตย์หน้าเราไปเที่ยวเล่นด้วยนะ เจอกันที่

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
	ชายหาด แยกมึงห้ามทำโธนะไว้ยบอกสไปด้วย สตาร์บอย
29	1. ทีมงาน เกสซ์ ครับ 2. พุดคุยเบาๆ 3. เทียวโอโยธา
30	1. เจียวไป....ปะ 2. จัดไปสอง(เสียเงิน เสียงาน แต่ไม่เสียตัวเซ่งเป็ด) 3. เก็บตก เทียววัดพระธาตุ นั่งรถม้า ให้อาหารสัตว์ ครอบเซต
31	1. เสจสักทีต่อเต่า ขยายใหญ่แล้วน่ารักอะลูกค้าคงชอบ ออิ 2. ปิดคอร์สแล้ว มาเบิ่งหนังกับ ว่า นตท. สุดยอด 3. ที่แท้ ภู คิดไปเอง
32	1. ที่สุดแหละ มึงนะ 2. มาดูวงดนตรีกังวาลไพรมิวสิค(งานบวช)ตลาดพรานกระต่าย มันส์สุดๆ วันที่13เมษา เจอกับวงดนตรีนี้ได้ทีวัดคลองห้วยขี้เฒ่าครับ 3. คอจะยอมแพ้มั้ย
33	1. Chife Executive Sao 2. ลุงโคตรเทเลยะะะะะะ 3. คินนี้อีกคินที่ทำโอ....เหนื่อยแต่กะสู้ไว้ย
34	1. เด็กผี ต้องแบบนี้ 2. เหนื่อยนัก...พัก....หยุดและนิ่งๆ...ดูอย่างเดียวน ที่สุดคือความว่างเปล่าเท่านั้นเอง 3. เมื่อไหร่จะเลิกยุ่งกับกฐะหะหะ (โคตรเซ่งเลยะ)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

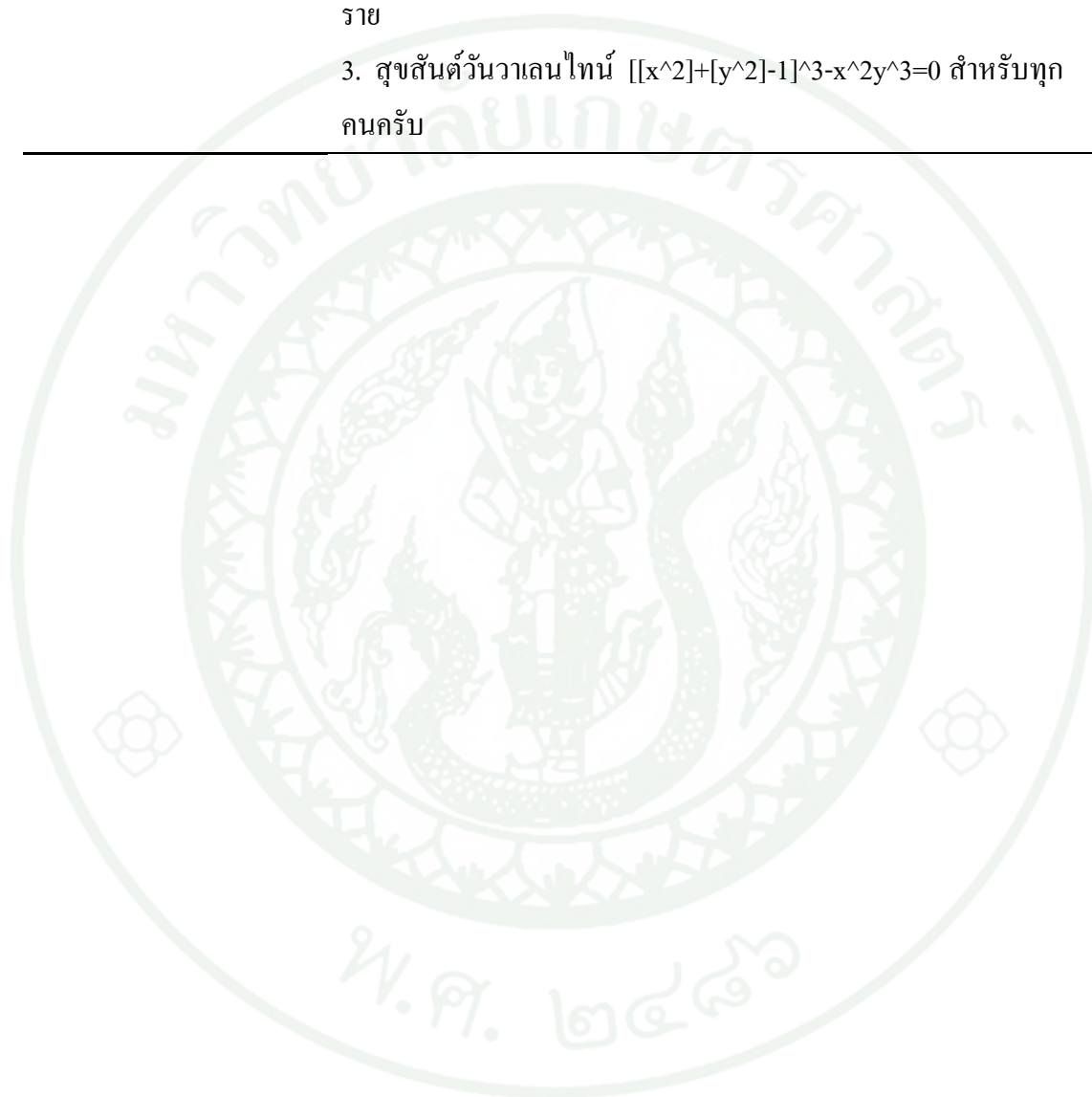
อายุ	ข้อความ
35	1. ไอ้แก้ว.....เมริงช่วยตัดชนรักเร้าให้สั้นอีกนิดจะดีมะ ยาวจนจะพันหัวนมเมริงเองอยู่ระะ เอ้อ! หล่อนะแต่ชกมก กุละเพเลีย 2. รับปริญญาท้อง 3. หน้าตาดีทั้งคู่เลยอ่าาาา
36	1. พ่อ กับ แม่ ไม่ชอบถ่ายรูป 2. อุ๊ยะ!! ความจริงจากฟ้า จรดไว้ให้โลกสวยงาม เศษส่วนภพชาติโดนกัดกร่อน มันยังคงสอนใจ 3. ภูมิแพ้ต่างจังหวัด
37	1. หล่อกว่าเจ้าของมันเยอะ!!! 2. บ้าย บาย เสีย ปีด 3. รักที่สุดนะสุดที่รัก
38	1. ครู-อาจารย์ท่านใดสนใจ แจ้งไว้เนะครับ ผมจะได้ส่งหนังสือเชิญไปให้อีกรอบครับ 2. กร๊ิด.....กระต๊อบกบักชี 3. สงสัยจะจริง
39	1. มาส่งการบ้านครับอาจารย์ กับบทพิสูจน์เมื่อวานนี้ ตามจินตนาการนะครับผม ขอบคุณอาจารย์เมมมากครับผม สำหรับความรู้ดี ๆ ในวันนี้ ภาพจากทริปเมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ขอบคุณเพื่อนๆร่วมทริปปาทุก ๆ ท่านครับ 2. หลอกควายสบายใจจังหลอกก็ครั้งก็ยังเป็นควาย..อิอิ 3. นื่อง!!.....ก็ตัว"เล็ก ๆ" "สเป็ก"พี!??.....ก็ชอบตัวไม่ใหญ่!:) #พอๆ...เมมา"แกงมะเขือ"บ่อดง

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
40	1. ตอนนี้ไม่ได้ไปถ่ายรูปที่ไหนเลย ขออนุญาตให้รูปของอาจารย์มาทำส่งเป็นการบ้านไปก่อนนะครับ 2. ช่วงท้ายเป็นข้อคิดที่ดีมากสำหรับคนที่ท้อแท้ชีวิต 3. นลองครับกับการเป็นโรคประเภทตลอดชีพ
41	1. พี่โง่ซบ! 2. ลองเอาครับ 3. ประชุมผู้ปกครอง...ม.ต้น
42	1. อุ๊...นี่ก็ว่า farmhouse เคว้นขนมปัง big c อร่อย นุ่มมาก 2. ระวังหน่อยนะถ้าจะนัดกะใคร 3. ร่วมงานปฏิบัติธรรมและบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน
43	1. วันนี้กับลูกๆป.6และบัณฑิตน้อย 2. อากาศเปลี่ยนแต่คนเปลี่ยนตามไม่ทันก็เลยเป็นแบบนี้ 3. ตกคึก ดูกันดีๆ ชุมนุมเสื้อแดงตั้งวงอะไร ก็เพราะแบบนี้ถึงได้ห้ามทำร้ายผู้คนแล้วเผาบ้านเผาเมือง
44	1. อาบน้ำปลงผมนาค 109 นาค หลานชายไปบวชด้วย พຽງນີ້ບວກຮາ 109 ຮູປ 2. มาเป็นลูกจ้างร้านกาแฟครับ 3. ขอบคุณทุกๆคนครับ สำหรับทุกๆกำลังใจ ไก่จะกลับบ้านได้แล้ว
45	1. เพิ่งรู้จะเนี่ยยย 2. ถ้าเราทำอะไรหรือคิดอะไรไม่ดีกับคนอื่นลับหลัง ก็จงอย่าคิดว่าเขาไม่รู้เท่าทันเรา เขาอาจจะรู้แต่เขาไม่พูดก็ได้ เขาอาจกำลังจับตาดู

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
	พฤติกรรมของเราอยู่เพราะจงระวังไว้ให้ดี ระวังนะภัยเงียบ มันอันตราย
	3. สุขสันต์วันวาเลนไทน์ $[(x^2)+(y^2)-1]^3-x^2y^3=0$ สำหรับทุกคนครับ

ภาคผนวก ข
ข้อความสถานะเฟชบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

ตารางผนวกที่ 2 ข้อความสถานะเฟซบุ๊กของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

อายุ	ข้อความ
16	1. แฮ่ๆๆๆๆ...เข้าไปนี่สินิจ้า 2. ตั้งหน้าปอกไม้ได้เอาชิ้นโปรแม่งเลย โมโห - 3. ความแน่นอน คือความไม่แน่นอน อยากทำให้ได้อย่างที่คิด....กลัว
17	1. กลับมาบ้านเจอผีสาว 2 สาว น่ากลัวจัง 2. ไลค์รูปโปรให้เราหน่อยนะทุกคน 3. แร่วจ๊วย.....
18	1. จะ 'รวย' จะ 'จน' ตรูก็เป็นคนได้....ปะหละ เหอะๆ 2. นอนเถะสาวกคนอวดผี ไม่ใช่หละ555 3. คืออย่างเสียอย่างในการได้อยู่ที่นี่
19	1. ถ้าทุกสิ่งที่คุณได้รับจากการทำงานเป็นเพียงเงิน คุณกำลังได้รับค่าจ้างที่น้อยเกินไปอย่างมาก — 😊รู้สึกถึงแม้จะร้อนดับแต่จากการทำงานเบทาโกรในเกษตรแฟร์ครั้งนี้แต่รู้สึกคุ้มค่ามาก 2. ฉันจะไม่บอกไม่เตือนไม่ยุ่งเรื่องเธอแล้ว...เพื่อนเฮ้ย!! เดี่ยวหาว่ายุ่งเรื่องส่วนตัวมากเกินไป 3. โทรศัพท์เจ๊งอย่างเป็นทางการแล้วละ แจ้งให้ทราบ
20	1. เหมาะกันดี นักเรียนจำกับนักเรียนพยาบาล อย่าให้ซ้ำรอยเดิม ต่างคนต่างอยู่บายสวัสดิ์ 2. กินอีกแล้ว 3. ชอบโบกมือมากเลยอ่า ชอบมานานนนนน
21	1. คิดถึงจัง 21 ปีผ่านไป เร็วเนอะ 2. ยินดีต้อนรับปริญญ์ปราชญ์บัณฑิตนี้ะฮ้าาา งานนี้เจ้ามือจ่ายไม่อันค่า 3. แอ๊บบก่อนออกไปทำกิจกรรมและกลับบ้าน แบ้ว

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
22	1. ออกจากห้องสอบนี้กว่าจะโล่ง ที่ไหนได้เครียดหนักกว่าเดิมอีก ทำไมคำตอบกูไม่เหมือนกะเพื่อนเว้ย โอ้ยยยยย ตายๆๆๆ ตกแบบบไม่ ต้องสงสัยในความโง่เลยขู รู้ซึ่งเลยยย 2. คนบางคน เกิดมาหัยรัก มั้ยดัยเกิดมาเพื่อ..กูกัน 3. ร้อยเว่อจร้า.....ไอติมทอด.....
23	1. ดวงดีจุบเบย อีอิอิ นอนดีฝ่า 2. เด็กสมัยนี้แปลกขึ้นเยอะจากสมัยก่อน ชอบคิดชอบทำในสิ่งที่แยๆ ผิดๆ คิดว่ามันดี มันเทห์ แต่เปล่าเลยในสายตาค้นอื่น มันทำให้ตัวเอง ต่ำลง กว่าที่เขาจะโศพอที่จะคิดได้ คำในตัวของเขามันคงหมดจนไม่ เหลือพอที่จะกู้ขึ้นมาได้ 3. ขอบคุนชุดสวยๆจากคุนยายไพร
24	1. ไกลบ้าน.. ไกลพ่อ.. ไกลแม่.. ไกลญาติพี่น้องอีกแล้ว ถึงแล้วเมืองกรุง.... 2. โอ้ย!!! ออกไปหาไรกินคนเดียวกะได้วะ 3. เชิญชวนทุกท่านมาบริจาคโลหิตงานสภากาชาดและแะะชิมกาแฟ สตรีสเลิศจันนะกะ
25	1. แคจะยืมในช่วงสุดท้ายของวันเกิดก็ยังไม่ได้ 2. ยู่ระหว่างดาวกับเดือน ฉันเรยกลายเป็นดับ 3. จะตกทำไมแต่เช้าเนี่ย!!! แม่ฉานจะชุดมันนนน

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
26	1. โอ้โห!! นมปั้นแก้วครับ เจ้าของเสียง หล่อ คิ้วเข้ม ขาว สูง นุ่นเท่ กรีดดดดดดดด มองก่อนรวี 2. มาทีไรก็พูดๆว่าเมียหนีแล้วทำไมไม่คิดว่าตัวเองทำอะไรไม่ดีไว้วะ.. แม่ดีเมียให้เมียหาเลี้ยงสารพัดเป็นใครจะทนวะผู้ชายเฮงชวยแบบนี้!!! แล้วจะมาตำหนิเอาตอนนี่ นี่แหละผู้ชายจิ้งจอกชอบแก้ตัว!!!! 3. เฮ้ย อาทิดหน้าโรงเรียนหยุด2อาทิตย์
27	1. ขอสักคนที่หัวใจตรงกับฉัน...เธออยู่ตรงที่ใด... 2. อู๊ๆ...อารมณ์อยากแต่งบ้างอ่า วิดวู้ 3. หายไปไหน เมื่อไหร่จะมาเปลี่ยนใจ
28	1. ก็ไม่รู้สินะ เก็บห้องไปห้องมาเจอสิ่งนี้ เลขขอลองดูหุ่นหน่อย ว่ายังเหมือนเดิมปะ ^____^ อออิ 2. บ้าย บายแซมสาร ดีใจฟูๆ คำน้ารอบนนี้ใช้ส้นอีกเกล็ดเป็นครั้งแรก และก็เป็ครั้งแรกที่ได้เห็นนิโม ขนาดไปกระบี่ยังไม่เจอเบย คือฟิวมันโซ๊ะ 3. วันนี้เพื่อนฉาน เวะมาหาและมาซื้อของแต่งสวยอยากบอกแก้วว่า "เห่นหน้าแกก็หายคิดถึงหายห่วงไปเยอะ"
29	1. วันนี้ทำไมพี่ร้อนเพลีย จี้เกียจ อยากนอน 2. เวลาอันแสนสั้น แต่พวกเราชาวแก้งก็มีความสุขได้ 3. นิสินีน้ำ
30	1. มันก็อาจจะใช่สำหรับใครบางคน.....!!!!!! 2. ผมโตเป็นหนุ่มแล้วคับ 3. กีฬาสีโรงเรียน อยู่สีม่วง กีฬาอบจ อยู่สีม่วง (ชีวิตมีแต่สีม่วง)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
31	1. เครียดหนัก..น้องทอฝันต้องนอนรพ. และที่เซ็งสุดๆ คือ ไม่สามารถดูแลใกล้ชิดลูกได้ ทั้งพ่อและแม่ ป่วยกันหมด 2. จะดูหนังรู้เรื่องมัยเนี่ย 3. ช่วยกด Like กันหน่อยนะกะ
32	1. เป๋อทั้งวัน 555+ 2. คุณพ่อพามาครึ่งก่ก่อนนอน คุณแม่งอนเบย 3. วัดถ้ำเขาวง ดันไม้ยักษ์ อุทัยธานี
33	1. อ้าว!!เป็นหอยไปซะและ...หอยเห็นด้วยะ ก้ากๆเอ๊กๆ 2. เฟ่งว่ง บอกเลย!! 3. เพื่อนๆเจ้าสาวสวยมีวักก โสดทุกคน
34	1. ทำถ่ายรูปของเด็กสมัยนี้ 2. หลังการเลือกตั้ง...คุณงามสีทำได้ทุกอย่างจริงๆ 3. วานหยุด..บายใจนิ
35	1. ช่วงเวลาดีๆกับคนพิเศษน้องตูน น้องปรีส อัยจังมาหาคำ 2. งานแต่งงานน้องบาส&น้องเฟ่ง @ Pullman khon kaen. สนุกสุดๆ - เจ้าบ่าวเจ้าสาวน่ารักมากแอบมีเซอร์ไพรส์ จัดวันเกิดให้พี่ก๊อฟด้วย 3. ไม่ได้มานานมาก ... เกือบ30 ปีละ
36	1. มะปรางค์&มะปรางค์ลอยแก้ว#ของฝากจากสวนนันท..ขอใบนี้จะ 2. มรดกส่งต่อให้ลูก อยู่กันมาตั้งแต่แม่อายุ17ปี หมี่ตัวนี้แต่กว่าลูกตั้ง 12 ปี 3. สักการะหลวงพ่отันใจ....

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
37	1. ไม่ไหวละเบ๊จริง ๆ #คนลืมหืมข้าง#เวลาเรามีงานให้ทำก็ทำน่าเหมือนจะตาย แต่ไม่มีงานทำพวกมันก็จะอดตายแล้วมันเปนอะไรต้องมาทำน่าอ กูไม่ทำก็มีกินนะ 2. ลูกชายใครน่ารักจังเลย 3. ผลสอบเทอมนี้ออกแล้วจ้าพี่ชายเกรดเฉลี่ย 4.00 น้องสาว 3.95 ถือว่าโอเคละ
38	1. ช่วงพัก ..^____^.. (อบรมภาคเช้า ตายังสว่างอยู่) 2. อืม...ใช้ได้หลายกรณี เป็นคำสอนที่ดีเลยทีเดียว... 3. วันนี้นั้นพระ สุกี้แห้งเจ ชะหน้อยไม้ค๊ะ
39	1. มาแล้วคร๊าบ 2. เข้าๆ เบียร์ รูนกันสักขวดกัน ไหมมมม (จะขาดทุนอีกแล้ว ตู๋เย็นมันจะเย็นเกินไปละ คริคริ) 3. คนฉลาดย่อมคิดได้
40	1. นิทานสอนใจดีมาก ๆ 2. พี่นิวตรอนจบ ป.6 แล้วละ..ยินดีด้วยลูกรัก..ก้าวต่อไปจ้า 3. สหวิทยาเขตทุ่งมหาธารสามพันซ์ (โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม โรงเรียนนครไทรตรึงษ์ โรงเรียนนาบ่อคำวิทยาคม โรงเรียนหนองกองพิทยาคม โรงเรียนโกสุมพิทยะ และโรงเรียนวังตะเคียนประชาอนุสรณ์) 23 มีนาคม 2557 ณ โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม
41	1. นี่คือ...ทะเลแหวก....สถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่เราไม่ต้องไปดูที่กระบี่แล้วไกลเกิน..เหมือนยืนบนทะเลเลย 2. ประชุมประจำเดือน 3. อดีตใครว่าไม่สำคัญ เพราะเรามีปัจจุบันได้เพราะเรามีอดีต

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

อายุ	ข้อความ
42	1. ย้อนหลังนิดหน่อย 2. ไม่ได้เห็นงานนะคะ..กำลังเคลียงานและปรี้งงานอยู่ค่ะ แป๊ปนี้เงะ 3. เด็กในวันนั้นพวกมันกลายเป็นบัณฑิตในวันนี้ ขอแสดงความยินดีด้วยกะลูกอ้อดทุกตัว
43	1. และแล้วก็ครบ10วัน ไป ไป กลับบ้านกัน โย่ว .. โย่ว 2. ส่งคุณป้าเข้านอนหน่อยเร็ว 3. โดนهامออก..555 น่าสงสารที่สุด
44	1. คิดอีกแล้ว 2. เราชอบคนจริงใจร้าา 3. อาคารสวยมากๆ ไม่เหมือนโรงเรียน
45	1. สักหน่อยกับหลานๆที่รัก 2. อาหารมือนี่ ขอบคุณโรงเรียนวชิรปราการ ค่ะ 3. ทะเลยามเย็นที่หาดทุ่งวัวแล่นชุมพร

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ – สกุล

นายอนนท์ บำรุงศักดิ์

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 16 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2532

สถานที่เกิด

จังหวัดกำแพงเพชร

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

